

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

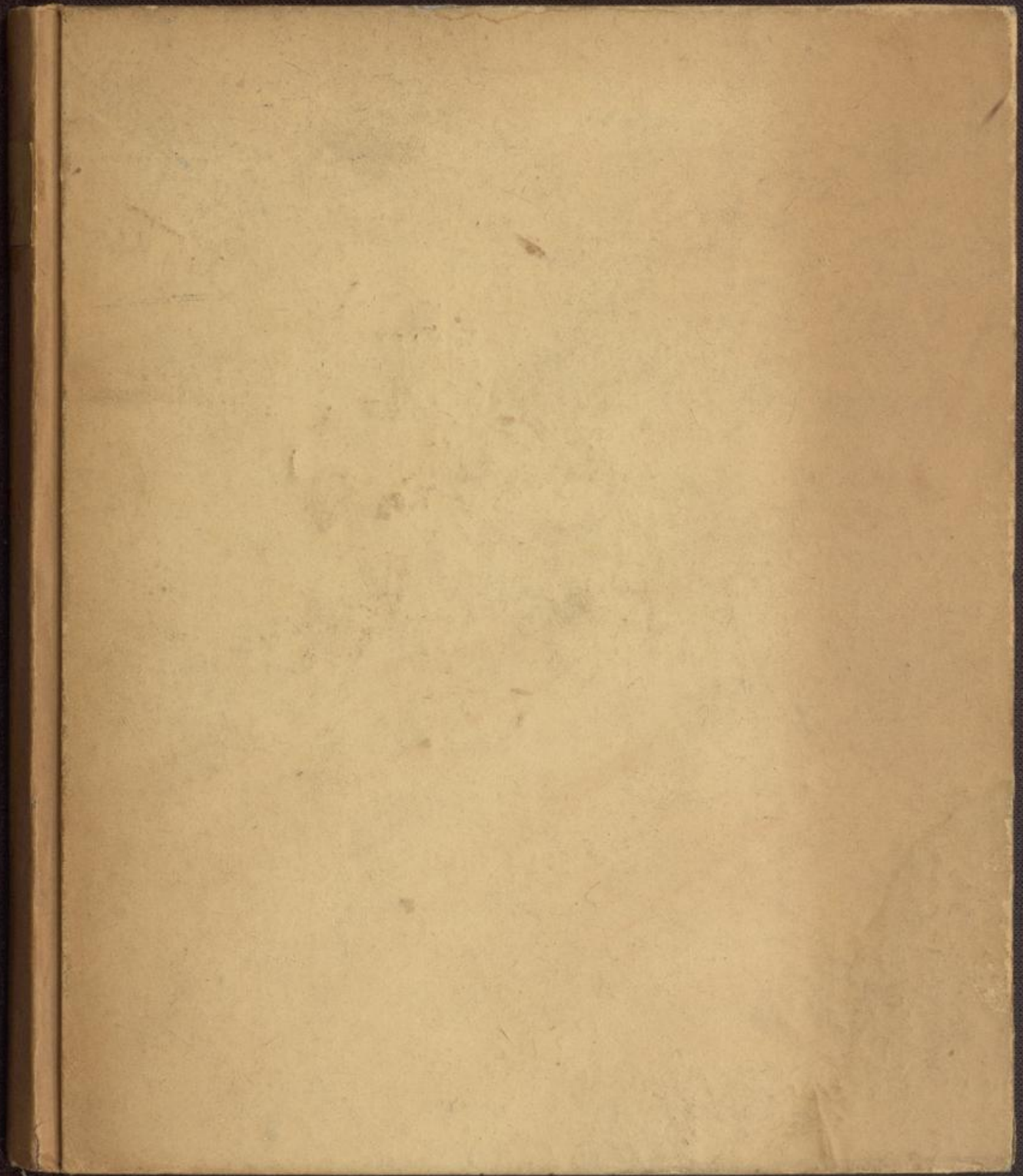
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentaria in tres libros Aristotelis de anima - Cod.
Ettenheim-Münster 194**

Aristoteles

[S.l.], 1630

[urn:nbn:de:bsz:31-116346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116346)

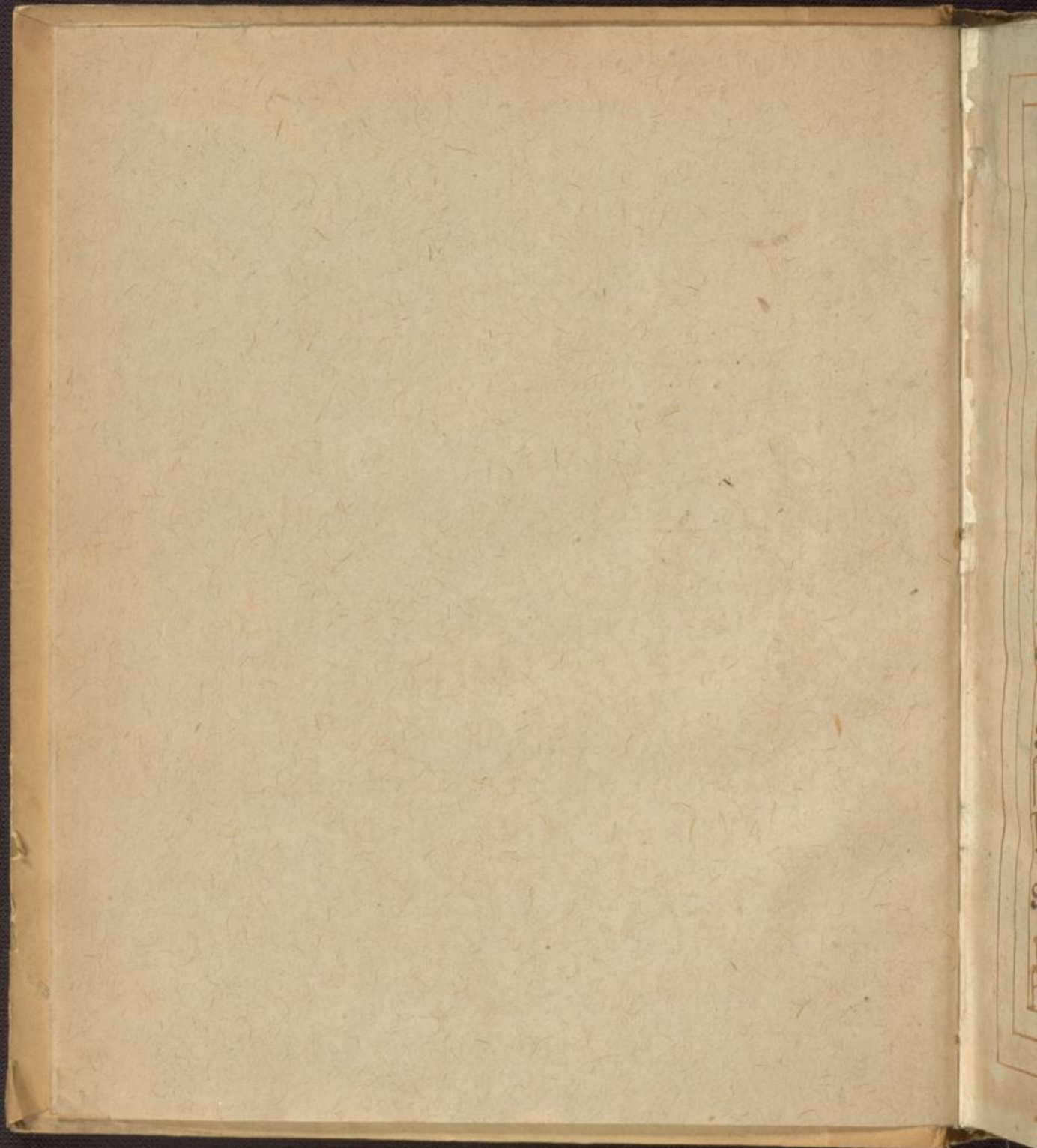

E. M. 194

1 2
COMMENTARIA
IN TRES LIBROS
ARISTOTELIS DE
ANIMA. ~~~~~

Quæ excipiebat F. Amando
Kiedtmiller Monachus Professa
sus ad D. Ethonis ac S. Lande
sini Monasterium Ord: S. P.
Benedicti à R. P. Philippo Wei
ser Professo Monacho S. Domi
nici in Monrio Friburgensi Fm
Prædicatorum Phiæ Lectore.

Anno Dni s. o. 30. 25 Junij.

COMMENTARIA
IN LIBROS
ARISTOTELIS DE
ANIMA

Opera exordiorum F. Schönerm
F. Schönermiller Monachus
S. in D. Thomae ac S. L. L.
S. in M. Martiniano G. S. P.
Beatus R. P. Philippus W.
S. in P. S. P. S. P. S. P. S. P.
S. in M. Martiniano F. S. P. S. P.
S. in P. S. P. S. P. S. P. S. P.

PR
M
OB
T
D
Vrum
si Obie
horu

2
QVAESTIO
PRIMA PROOE
MIALIS.

DE

OBIECTO HORVM
TRIVM LIBRORVM
Dubium Vnicum.

Virum Anima uel animatum corpus
sit Obiectum fmte et adaequatum
horum librorum ? ~? ~? ~?

Hartens egriny de ente mobili in ea sc: ni 8. lib:
phy: egriny et de illo q: ut e mobile ad formam in
infecta abstracta hudo. a futu et accidentali, in ven,
te et non in reute. Et sic de illo egriny ni 2. lib:
de genere.

Restat modo agitur de ente mobili ad formam
infecta et accidentem, quoniam non dignitatis locu
inter eas per mater gentes hi 3. lib: de ara
Abneant faute ex ying ete gstantia et certu,
Ine demper colligi pt.

Conclusio Prima.

Quicumque frute et adra quatuor hinc partis ptra
sc: trium lib: de anima. Est corpus animatu.
Hinc luto qtu Pub. et alio dicitur etu frute
hinc partis esse Anima non corpus animatu.
Et qtu hinc ptra luto qo Et de his lib: j. phy.
lib: ja. Vbi asserimus etu frute hinc qis oit
Et anato vero in vili de ara datus q: p: ualib:
ad yim. qo ptra s. th. etu frute hinc qis e corpus
animatu.

Plr

Et de luto etc. Oportet fructu et adaequatione debet
 p[ro]p[ri]a natio (e[st] ens vel corpus mobile ut e[st] q[uo]d
 comparabit[ur] ex materia et forma sub[st]anti. q[uo]d o[mn]ia alia
 o[mn]ia in adaequata sunt iudicialia contenta sub illo.
 q[uo]d sunt entia aut e[ss]e[m]ia mobilia, atq[ue] anima
 nate ens mobile, s[ed] h[ab]ent pars entis mobilis.
 q[uo]d non est Oportet fructu huius e[ss]e[m]ia p[ar]t[is]. q[uo]d
 q[uo]d p[ar]t[is]. Oportet adaequatione aliquid s[ub]i[er]i debet
 continere directe e[ss]e[m]ia o[mn]ia in adaequata, s[ed] o[mn]ia
 huius p[ar]t[is] e[st] in adaequatione totiq[ue] p[ar]t[is]. q[uo]d q[uo]d
 n[on] s[ub] o[mn]ia adaequata q[uo]d e[st] corpus vel ens mo-
 bile. Oportet p[ar]t[is] e[ss]e[m]ia ad r[ati]o[n]em
 Oportet in adaequatione non p[ar]t[is] q[uo]d directe p[ar]t[is] s[ub]
 o[mn]ia adaequata s[ed] s[ub]i[er]i ad q[uo]d in directe, alias ens
 mobile p[ar]t[is] e[st] p[ar]t[is] directe de sensu et s[ub]i[er]i
 h[ab]it[ur] it[er]um de r[ati]o[n]em o[mn]ia q[uo]d e[ss]e[m]ia h[ab]it[ur] s[ub]
 o[mn]ia in adaequata aliquam o[mn]ia p[ar]t[is];
 q[uo]d non e[st] e[ss]e[m]ia q[uo]d. Contra h[ab]it[ur].
 q[uo]d h[ab]it[ur] o[mn]ia materia vel p[ar]t[is] o[mn]ia adaequata
 fructu non debent p[ar]t[is] s[ub] adaequata directe
 h[ab]it[ur] o[mn]ia fructu q[uo]d, in adaequata p[ar]t[is] e[ss]e[m]ia.
 totiq[ue]

lib.
 in
 r[ati]o[n]em
 lib.
 in
 l[ib]er
 r[ati]o[n]em
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]
 h[ab]it[ur]

lectis suis, et ad quatuor non resp: unig parte in pectus.
Quod pto q singulas suas. In primis in logica
sua oia generalia ut sunt definitio, terminus et syllogismus,
modo et alia extra ratiō logica sicut generalia
sub eade ratiō distinctio q e est aduocata logic,
cui. Ad id a q a dicitur Aristoteles aduocatus q
illa non est oia generalia et particularia sed pto
ens mobile q ut tali vel tali motu pt moueri
e oia pto hanc generalitatem. Confirmitur.
Nam in uersas pto ptes entis mobilis q sicut
diuina ptes pto ratiō ut n. e mobile in eā
abstracte ab ea pte motu sic e pto oia
8. lib. pto. Ut uero e mobile motu locali sic
specificat 7. lib. de celo et mundo. In qto a.
e mobile ad formā inuicem sic abstracte
a mouente et non mouente pto et accidentali
sic e oia pto lib. de generat. qe in qto ista
ens mobile pt moueri ad formā inuicem
pctum et mouentem ent oia pto hanc
lib. et qto non oia sed corpus animatum ent
Stm

etiam fronte huius partis.
 Pro parte vero sua. Idem est etiam huius partis
 quod alterius et videtur velut parva natura, sed etiam
 huius et corporis sui mater. Item omnes partes et
 alterius. M. p. t. Nam illi duo tractatus faciunt
 unum opus. et hinc videtur etiam: quod non potest esse
 ita pars et agit de principiis alicuius rei non
 differt ab alia parte et agit de toto composito
 coalescente ex illis principiis. sed hi 3. lib. agunt
 de principio facti corporis aiatu et non differunt
 ab alia parte et agit de eorum aiatu. M. p. t.
 in philosophis veli illi lib. non faciunt distincta
 opus et agunt de principiis eorum naturae. M. a. f.
 forma, et prima, ab aliis et agunt de toto com-
 posito nato. et si fuerit unum opus habent idem
 etiam fronte. Confirmatur huiusmodi. In quibus
 sed seia supponit de se etiam an sit et quod sit,
 et potest ex parte i. post. c. i. atque hinc non supponit
 unum de aia in hoc tractatu. et omnia non sunt
 etiam illius. M. a. g. supra parte. p. t. m. ut in. in. veli.

indubio

videlicet, definit animo et delectat eum quia, et
per aliam defensionem quibus quasi prior defensionem,
grat.

Conclusio Secunda.

Cum hoc tu fatendum quod otium fuit
quo huius episcopi sit Anima.

Explicit tractatus. Otium fuit aliquid quod potest esse
duplex in epe aei. primum est tale ut quod. Aliud
vero ut quod. Otium fuit quo quod vocamus id
quod aliam fuit quod dicitur in ree otium quod. Otium vero
fuit quod et illud quod dicitur quod alium in ree
talis. ut eius motus et otium fuit quod solus primum
natus. Otium fuit vere fuit quo potest huius man
vel forma, quod huius duo quod dicitur fuit in
epe aei eius motus. Ita huius, et quod huius.

Item dicitur Otium fuit quo et illud quod dicitur
in ree otium alium ut quod, sed huius fuit omnia. quod
potest in. ut in ree quod dicitur, otium fuit quod huius
episcopi et eorum animato, sed huius dicitur fuit
in ree talis per animam. quod.

Am.

Airi cū jo. In his 3to lib: jo et ex mag
 nus p pmitatis et pntes subactua aia et
 non corpus aiahi - go fira est fute etu. p pnt
 pnt. pnt aia. ex ipso leatu firus. Vi tu in pnt
 de ipa aia et p pmitatis et pntes mag. go.

R. jo. H. aia. Quia in hui tractatu de aia
 pntes et pars corpus aiahi, et pnt p se jo non
 mel nū pnt, sed nū et fute quōd nū pnt
 p pmitatis et pntes sub actua aia. R. jo.

Quia et in hui libi expli est nū aia et pnt
 et dicitur p pmitatis et pntes illig. ex hoc tu non
 fex q est etu fute hui qnt, q ad hui ultra
 nū q etu illi fuit p pntes. p se ipa.
 aia a. in aia relata pntes pntes corpus
 aiahi. p se: f. corpus aia idem ad corpus
 corpus aiahi. et hui aia nū pntes, qnt q
 aia pnt etu fute qnt hui tractatu.

Airi cū jo. Anima ratio non tu e pnt quō
 pnt et quod suam pntes et pntes go et
 etu etu fute quō. Corpus aiahi aiahi.

Totum

Tota Cognoscitio dependet in sui cognitis in
cognitis anima, quia anima est etiam fructus et non tota
animam. pro quibus. illud est. in quo dicitur de pen.
del in sui cognitis hinc nunc fructum et fructus
vixit. illis. anima vero pro. non potest cognoscit tota
nisi cognoscit anima. et cognita anima, nisi illa
veritas ad cognoscendum de corpore anime.

Ad hoc: anima et N. quod dicitur Licet anima ratio
sit sicut quod vixit. sicut petentem et ipse, quod
quod tunc non dicitur, quod tunc quod anima
quod de eis quod anima hinc agit in pro fructus
aliquid corpus anime et ad illud dicitur. et ideo
corpus anime est etiam fructus hinc epus.

Ad hoc: anima et N. anima in ipse corpus
corpus anime dependet in sui cognitis in cognitis
vixit. partes in ad talis anima non cognoscit quod
tota ignora quod vero anima pro anima pro
videndum pro anima hinc tota pro: corpus
anime est pro etiam fructus quod pro si: anima.

G. V. E.:

6

QVÆSTIO
SECUNDA.

DE
NATURA ET ES-
SENTIA ANIMAE
IN COMMUNI. a. g. n.

LIBER PRIMVS ARLIS
De Anima quia tantum continet
falsas sententias Antiquorum circa
naam

nam quos plures acriter refutat ibidem, ideo
circa finem libri nihil specialiter dicemus sed sta-
tim ad 20m lib: accedemus qui 12 capitula continet.
In 1o et 2o Capitulo agit de quidditate anime tractans
duas defies illig inter 3tio lib: dividit animam in ve-
getativam, sensitivam et Intellectivam, simulque
recenset potius anime et quatuor modos vivendi. In
4. agit de potius et opaity anime vegetativa, in se 4
quantibus usq; ad finem tractat de potius functionibus
anime sensitivae. Quare relicto primo Libro fit.

LIBER
SECUNDVS
DE ANIMA. 2o.

Dub:

In pars Cartes pto. aia e purum actu maly et
exatum. sed man. vultu e actibabid. go aia non
e man. m. supponit acta.

Ca. pars pto. Nullu corpus e in pto nax in hysio.
nis nax informais, sed aia e in pto informais
go non e corpus. Comprimat. Si aia e pto corpus
supponit duo copia nullo epe in eod loco. atq huc
e factu go pto pto. aia e acty corpus ut hinc
nax. go pto illud in vifical et actuali debet epe
in eod loco cum illo, si n. loco distaret non pot
illud actuare. go si aia e corpus et illud q. actuali
et e corpus ad supponit, ut illoq. non distat fm
leu, sup duo copia nullo simul epe in eod
loco.

Conclusio Tertia.

Anima non e qd compositu ex man et forma.

Pto. Atate acty corpus viventis. go si e compositu
ex man et forma ante forma pto se pto aut pto
pntem. non pto se pto. ga man non pt infer,

man

maie nec aduare. si p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. go r[ati]o illa
p[ro]p[ri]a est p[ri]m[us] actus et p[ri]m[us] p[ro]p[ri]a r[ati]o et non sicut
completio. h[ec] a. q[ui]e p[ri]m[us] actus et r[ati]o. go r[ati]o
non est completio q[ui]a ex ma[te]ria et forma.

Contra. si ma[te]ria r[ati]o ex ma[te]ria fit unum p[er] se go
r[ati]o non est q[ui]a completio ex ma[te]ria et forma.
non p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a si r[ati]o est completio ex ma[te]ria, sicut
ens completio, sed ens completio non p[otes]t facere cum
altero unum ens p[er] se. go. Et h[ec] h[ab]et h[ab]et h[ab]et
a p[ro]p[ri]a intelligenda sunt de r[ati]o r[ati]o q[ui]a r[ati]o
q[ui]dam in completa p[ro]p[ri]a h[ab]et actus h[ab]et.

Alio modo p[ro]p[ri]a. R[ati]o n[on] est p[ro]p[ri]a n[on] est r[ati]o r[ati]o.
go nullo p[ro]p[ri]o est r[ati]o r[ati]o p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a h[ab]et h[ab]et
h[ab]et h[ab]et h[ab]et. p[ro]p[ri]a r[ati]o. go non est p[ro]p[ri]a r[ati]o q[ui]a
non p[ro]p[ri]a r[ati]o vel r[ati]o r[ati]o. n[on] est r[ati]o. cum
n[on] est p[ro]p[ri]a r[ati]o vel p[ro]p[ri]a go. C[on]s[er]u[ati]o. R[ati]o
vel sicut h[ab]et in p[ro]p[ri]a r[ati]o non p[otes]t h[ab]et h[ab]et unum
fit ens p[er] se, sed r[ati]o in p[ro]p[ri]a. go non est
r[ati]o.

Pro contra. Con. uno alio q[ui]a. N[on] est r[ati]o
completa

completa car g. p. in completa A. ad in purgationem
 hinc in unum alia putata in jam et edam, spe
 in unum putata completa. cum vero cum sit
 putata in completa nam e. nam q. sub illis mem,
 hinc non g. me. Ad. Cup. d. m. putata non pt
 spe in f. in formam N. m. ubi si quis Con. m.
 Unde cum aia sit putata in completa non
 cognoscit q. sit in alio hinc pars g. hinc
 unum q. se cum illa. f.

Avicenna 20. In capitulo dicitur non sunt
 reprobata facta ab eis qui aperuntur Angulos
 spe putata cup. spe a Johani in unum et aia
 spe cup. Cuius se Amia vegetabilia plant
 boni et fontina autum in p. factum sunt
 hinc in unum q. put. hinc in unum
 in unum ut putat. se sunt cup. p. g. hinc.
 q. put. putat cup. e. al. q. hinc in unum hinc
 hinc. Cuius 20. Aia movet cup. atq.
 motio illa cum sit putata putat g. hinc,
 g. hinc

etiam de his inter corpora. qd. ita erit corpus.

Ad illam sententiam Epi ideo non esse reprobata
nam qd. ss. PP. putaverunt Angelos esse corpora
Quia, sed ideo quasi permisissent qd. nos Ange-
les cognoscimus ad mater corpus, ideo et in
scriptis p[ro]p[ri]e quod esse corpus. Ad Cas: R.

Ad. om. p[ro]p[ri]e N. p[ro]p[ri]e accidens Con. om. Quia
si. ita illa scriptura et vegetabilia atque non
sunt simpliciter q[ui]e, sed p[ro]p[ri]e accidens ad finem
corporis in quo sunt, et sunt in simpliciter
ita ut sunt corpora et hoc ita si p[ro]p[ri]e aliud
sunt quoniam illas esse esse corpus et mater
non a. p[ro]p[ri]e q[ui]e sunt corpora. Ad. Cas: 2am R.

Con: q[ui]e omnia moventur corpus, N. tr[ans] q[ui]e motus physica
tunc p[ro]p[ri]e q[ui]e p[ro]p[ri]e q[ui]e quantitatium ex parte utriusq[ue]
ita ut utriusq[ue] habeat partem per se, hoc n[on] p[ro]p[ri]e factu[m];
Alios res in corpore non p[ro]p[ri]e se tangere p[ro]p[ri]e
q[ui]e p[ro]p[ri]e expr[im]am.

Alia dies.

in p[ro]p[ri]e
am, q[ui]e
in p[ro]p[ri]e
illis mem,
ta non p[ro]p[ri]e
Con. m.
non
Hinc
quod
angelos
et
ita p[ro]p[ri]e
sunt
fina
p[ro]p[ri]e
a. am
p[ro]p[ri]e. atq[ue]
sunt
p[ro]p[ri]e

Alii autem. Hinc quoniam spiritus matris. quod vel
et mater vel aliquid compositum ex matre et femina.
quodammodo spiritus matris. spiritus matris et recipit recipit
et patris, sed hinc quodammodo autem quod. in parte. quod autem
sensitivum sensitivum et et intellectivum recipiunt suas
partes et agere recipit recipiunt. Quoniam eis autem
in parte ad varias partes. quod.

Alio modo dicitur mater in parte recipit et
patris. Alio modo dicitur. Mater non est in parte vel
femina substantiam illam quod recipit. autem vero non,
sed tunc est in parte ad feminas autem dicitur. In
parte spiritus dicitur et spiritus spiritus.

Hic quod scilicet an agere de autem spiritus ad physonum.
et hinc agere spiritus spiritus spiritus et hinc in parte
inter partes si de autem vegetativa et sensitiva
semper sit una non est. In parte spiritus ad phy:
agere de autem. Ratio hinc est agere, nam
spiritus autem spiritus non est, quod spiritus spiritus
motus

omnis pro motu phisicis aut e altis amfatis vel metylo,
calis, alij isti motu tm exercunt in corpore. qe aia
separata a corpore ut talis fuerit, non pot dicitur pugnare
aliter motu phisicis. Ptolemaeus v. Hec

separata ut talis tm habet dicitur opus, in telluris
nem se. et volitionem. sed utrumq; hanc opus
pnt ad metaphisicis et non phisicis. si qd dicitur qd
derunt qe aia ut se non pnt ad phisicis.

M. et qd pnt ad phisicis. si n. phisicis agunt de
intellektione et nate aia separata hanc opus qd
opus iste dependunt a phisicis opus matu
sed in aia separata non dant phisicis opus
cum non intelligat in metaphisicis opus
qe opus iste non pnt ad phisicis opus.

P. v. Si aia nate qd dicitur qd aia
in statu qd in nate sunt nate pnt ad
phisicis opus qd dicitur. Pto hanc aia ut nate
corpore nate hanc nate qe ut se pnt ad phisicis

qd dicitur

quidam. pro quo: anima rationalis vel unitas corporis (composita
 motu, et partibus localis motu, alterari. et hinc nec ratio
 nec. quia. est. ex ipsa diffinitio. Confirmet.
 Anima rationalis vel unitas corporis in sua operatione dependet
 a corpore humanum ab isto. et sic unitas corporis est propter
 motu physica stricte accepti. Et idem est. Anima rationalis
 est propter naturam ad se subiectis incompleta. et corpus;
 nec enim est cum materia sic composita ratio. et
 sic ad physicam spectat agere de toto composito
 natura ita ad unum spectat agere de partibus
 illius. Contra hoc dicitur. Anima rationalis vel talis
 nec est propter motu physica. et sic nec est natura. et
 quod non potest ad physicam spectare. pro quo.
 motu physica stricte accepti et completa. si motu, aut
 materia. Et localis, sed anima rationalis vel talis nec est
 propter alterari nec augmentari. et sic vel sic nec est
 propter alterari motu physica stricte accepti et partem
 unitas corporis. Et sic. et ad hoc dicitur quod anima
 intellectualis et in genere intellectualis potest unitas corporis
 et propter motu physica localis sic ad se spectandi
 operari appetitum sensibilem et hinc potest fieri
 subordinata

fulvora mata quae mediante aëre ratis manet par,
tes et membra. *Pro. 20.* Quod aëre ratis et ipso
q' est purum in belluicenis dependentibus à phantasijs,
mata corpus str' esse purum anteq' phisic' q' talis epue
numerat' inter mutabiles phisicas et g'nerales infra linea
medij phisic'. et q' p' aëre ratis resp: illis epue ut talis
censetur non et g'nerale rati, Circa huc repetit
et q' dicitur 2. lib. phis. de Nat.

Dubium Secundum.
An prima definitio Animæ
ab Aristotele hinc tradita
sit bona et essentialis? ~?

Defin. Animæ

Quæ definitio Animæ in eâ tradidit Arist. Jam cap. 1.
lib. 2. ubi eam sic definit. Anima est actus primus corp
poris phisici organici potentia vitam habentis
tam tradidit cap. 2. his verbis. Anima est hinc ut
que p' vivimus, sentimus, mememus et intelligimus
et q' hanc rati definitio voluit Arist. demonstrare p' more
quod a. id fecerit videlicet supra. huc notabo p'
Cento.

Conclusio Prima.

Prima dicitur anima in eor hinc ab hinc lib: 2. cap: 1
 habita bona e et legitima quae talis e. Anima
 est actus primus corporis phisici organici potentia vitam
 habentis.
 Hinc tenetur qd se auctoritate om phisici qd dicitur
 dicitur unanimi consensu seu pactum. Quis vero dicitur
 non pot phisici a phisice sed eam beatitudinem debent
 extendere. Distinguentes q singulas partes, ita et ut
 hinc dicitur appareat bona q singulas partes hinc
 concordant erit. Quibus imprimis in dicitur. Quod
 Anima sit actus. q partes partit hinc qns, q anima
 in sua actus generat cum actus formis hinc substantia
 qm acci dicitur ut sunt epues et carna accidentia
 qd capi qd hinc nam actus, nunc et actus q hinc partem
 generat cum substantia separata Angelis q: qd sunt
 actus et formis completis q se substantia om a se
 excludentes nam. Hinc partes adringit hinc
 primus. ad dicitur q anima non sit actus accidentis
 hinc sed substantia q ut diximus in lib: 1. phis: q actus
 primus primus, multo ut hinc supponens. dicitur q hinc
 partem dicitur anima imprimis ab a actus accidentis
 ut

Leg in dicitur hinc.

hinc Primus.

menc per,
 actus eo ipse
 phisicos,
 ea talis ipse
 anima hinc
 nunc ut hinc
 Reperit
 dum.
 Anima
 ita
 ? or ?
 Jam cap:
 q primus cor,
 habentis
 e hinc ut
 in hinc
 hinc
 ut hinc
 hinc

Anima vero quae in completo vultu et actus
 corpus et bene definit in ordine ad illud cum quo
 facit unum et se completum; Unde in ipso docet
 Fr. Th. Vicus q. merito in deus aia generat abigit
 qe extra qstam illis sicut in deus accidentis se,
 vel pmi substa. Perro qe corpus multiplex
 si: arte ficiale, mathematico, et natu; ut sicut
 erig corpus sit actus aia, addit illa parata, phisica,
 hoc e corpus natu, qe substa qualitate sensibilibus
 habet, pmiqum motu et qe. Unde aia natu
 actus corpus nullum abia nec arte ficiale, qe actus
 hem corpus sunt accidentia. Ad huc qe
 organici. ad huc qe aia ab alio formis
 substa nec sui substa qe qe sunt actus corpus
 pmiqum phisica, nec tu organici. ut a. in belligis qe
 sit corpus organici in. Nota corpus natu spe duplex.
 Unum e qe caret partibus diversis suis sed ois par-
 tes sunt ois et natu. et alias vocari solent homoge-
 nium ut e arg. ignis et aqua, abia nec ui,
 neutra. Aliud vero corpus natu e qe hnt partes fallum
 radicaliter diversas suis qe sunt aptas ad exorcendos
 natura quos natu, et tale corpus qe hnt hnt mixta
 qe actus

by phisica.

by organici.

Corpus organici qe.

pthia vob
 huppomul
 am negabit
 hnt hnt
 q illam
 abily, fil
 by pmiq
 talite ad
 nullu natu
 qstam
 a alio
 aqua qe
 de ful
 ty qe amo q
 i pthia vob
 vnt hnt
 qe retigues
 i substa
 Corpus phisica
 abia quod
 qe phisica

partes sit heterogenas et organum generata de,
 nominat ab organo magno in se merito mixta
 q. namas fistulas gmel ad diversas nos organo
 mendas. Quid. - eia debet esse aliq. organo
 organo et huc nos fructu. Anima n. inter
 alias formas pituita & spiritus, ideoq. et habet
 multas et diversas partes. alia non forma non
 invenitur hinc tan unica et se eand. organo ut pit
 in aqua et igne. go illa forma pituita et diversa
 organo diversas q. partes alteri ratio mediantibus
 q. pituita exercere diversas partes. Et quo plures
 diversitas hinc partes alia, ea plura pituita organo
 na, ideoq. plura organo pituita eia ratio q. n.
 sensibilia et sensibilia plura pituita organo q. n.
 vegetabilia q. n. et excedit ultra in varietate
 et multitudine organo. Adhuc ultima parte.

In parte vita
 habentis.

Pituita vitam habentis. Vita q. n. datur, ut
 vero sit adhibita, et qualis vita intelligitur q. n.
 intelligitur vitam q. n. et hinc vitam ut vitam
 bene q. n. supra, et alij distinguant duplicem
 vitam

vitam substantivam et accidentalem. Vita ~~substantiva~~ vel
 dicitur quia videtur petri et actum vitalium;
 vita vero accidentalis est ipsa gratia vitalis. et hinc
 per vitam intelligenda est Vita accidentalis non
 substantiva. et haec propter causas dicitur petri. Hinc
 ponitur non esse vera addita, sed finis in claritas
 hinc gratia, ut scilicet organizatio et illa potest ad opera
 vitam exercenda magis declarari et quia non sit vera
 addita, potest per eam esse ten. 7. hinc ut videtur de,
 finis etiam non omni vitae amplexus illius partem.

Vita duplex.
 Substantiva.

Accidentalis

Ita videtur de. Nam quod certius partem sufficiens
 declarat quoniam et differat a ceteris formis. et
 hinc partem non addit vera ad inveniendum. et hoc est
 calis per Canto.

Ita dicitur Bonae quod sufficiens declarat naturam
 rei eamque ab aliis distinguit hinc sunt dicitur
 dicitur per Bonae vit.

Conclusio Secunda.

Prima hinc dicitur a ceteris et spiritus.
 Ita Canto per. Dicitur spiritus et illa quod dicitur quoniam
 gong

gong et diffraam, hanc et benignam. go pat nem
gong pat. nam huius actus prodivas univocae de actus
formis substans sine in unitate sine non unitate
et huius diffraam veram. go et, ent, fuit et spiritus.
Contt. Res incompletae ex sua ipse dicunt ordine
ad aliud et completum go desit et sic explicant res
incompletae sunt spiritus. ens pat. si inveniunt et sui.
gula entis incompleta. Ultra. Sed haec sunt vera
desit que rei incompletae. si. aia. go ent spiritus.
Veni ut hanc desit melius intelligat et sic limitus
magis appareat ipse singularis partes aliis obiciunt.
Alii autem go. Hinc et una perfectio rei. go ent
actus et non primus. ens pat. go aia dat ipse rei.
quonia pat. actus et et perfectio qua primus. go si
aia et una perfectio debet huius actus et non
primus. ha.

Hec autem patet ad actus primus quodam dicitur patet
unitate una ipse perfectio actus. In. ad quod
et ipse hinc. In. si. quodam primitate nec unitate
unitate, actus nec et ista. Actus primus et primus aia
nisi

ul radii acty rcti. qd e pmiu acti rcti pmiutate
 naa. qd pmiu pti. qd pmiu et caa saltem qd rcti pmiu
 late naa ul q emanat ab illo. qd. an neu acty pmiu
 p qd rcti rcti acti rcti. aliquali dicitur e. Sed
 qd. Hoc neu epe rcti ul pti in sole u. g. unig sub
 strato forma naa hnt rcti acty pmiu. et tu nun
 qua fuit sine acti rcti lucis; similitur epe hoc
 geli hnt rcti acty pmiu rcti. intellectiones et tu
 nunqua fuit sine acti rcti in intellectiones. qd acty
 pmiu non p qd pmiu hnt acti rcti. Rcti pti
 epe pmiu hnt ul pti in multis casu.

qd. rcti. Loqto de pmiutate pfecti omis acty pmiu
 my pmiutate pmiu loqto e pfecti acti rcti.
 q pti. acty pmiu pmiu pmiu pmiu pmiu pmiu
 pmiu loqto e pfecti accidente qd acty pmiu
 pmiu pmiu e pfecti acti rcti si. qd. m.
 pti. pti m. pmiu e ens q se pmiu. qd e pfecti
 in accidente. pti qd. qd accidens hnt e m.
 firmibatis ul nequent q pmiu sine alio. ideoq
 thr ens in alio. qd accidens e qd in pfecti.

Utrum

Ultra. In omni a futura tunc in completa. actus vero
utq; utroque epa. e. nem accidens. qd actus primus
futuris est finis pfectus actu rdo si: epa. Et
huc pmetabo **De** Anst. Cen: ans. d. N. yfignam.
ad Jo: N. ans ex dictis. qto nro ultra dr unay q;
a p sua epa. qd epa. ent pfectus actu p
futuri et. qd finis p e pfectus illo q ordinat ad
finem. Ad huc n. dicit q sensu illis pps phi coo
unay q; e p sua epa. non est quasi epa.
qise sumpta sit finis agentis. sed q finis sit
potius ipse agens q ut e attributi et p sua epa.
ut p. r. solent explicare theod: **De** 20.

Quod actus utq; ptm quod sit dicit pfectus actu p.
q fauta p. Quia actus utq; e pfectus primus, cum
actus primus non q dicitur complete pfectus nisi ha,
beat utm actu. qd actus primus magis pntcipal
de rae pntipalitate qua rdy. qd in huc sensu
pt dicit utq; actus, ptm qd pfectus actu p. et huc
p pposito Quod cum dicitur sit actus primus et non
completa in rae actus, sed habens ad huc abijm.
pntipal:

potenti alitatem ito non q actu dicitur qm
fuit definita.

Hic dicitur. Centro ista exple cetera itaq pante
primy. Anima nunquam cessat ab opae. qe non e
actu primy in hoc sensu q sit separabilis ab actu
vto. Neq qstio est actu corpus habentis vitam in
petra qd sp in actu. qstio ptt. pto aut. inqstio
in motu cordis, re in motu nutritionis, q etus
mety tam diu durant quomodo p se hnt vivens,
qe acta nunquam cessat ab opere.

De aucto d. aut. nunquam cessat ab opae qua,
cumq. H. aut. tali vel tali Cen: aut. et tunc H.
qstio. nam licet acta tam vegetabilia qua
sensitiva sp habeat aliquam opae, tunc simul
aliqua opae i qly ex opna naa cessat ut
sunt augere et generare sibi simile et hoc factu e
ut acta dicat actu pns, haec separata libis i vto.
unde pto dto actam qstio actu pns haec
separabilem ab actu vto, opae sc. sensu pns
e, q acta ex opna naa habeat ut aliquid
cessat

apud ab alijs epe fcti conati et opinio.

Principes 20. Contra illam partem, Corpis pluri.
Vel nō corpus pluri autem intelligit fctū informe,
si: maā pā nuda vel formatū fctū p ut si: maā pā
fulstat forma pūti - neutra p tū. 20. non pū
pā hūc nō definitiō aīa fctū autem nāam forma
fulstat, pū fctū q talis, q ut si: tribuit gradu nitas.
pū fctū hūc nō p tū epe maā pā nuda, qō defi,
nō aīa q fctū formatū. nō p tū pū hūc 20. si:
q forma maā q ut fulstat forma pūti, qā alia
susceptivū aīa nō dīstīnguet ab apū aīa rea,
lūc, q tū fctū c.

Ad hoc argū pūte dīstīctū autem hūc aīa definitiō
q fctū informe vel formatū. Ad hoc ad fctū
q bāe q pūm fctū aīa q ma talis nō epe maā
nudaam pā, pū q ut rāim hūc vel q ut fulstat
apū aīa fctū q tribuit ei gradu corporeitatis.
unde ad pū nō pūgnāam tūc q pūm suscepti,
aut aīa si absolute fctū nō entitatem qō.

derf

dicitur debet rectiter ab illa distingui. & tunc non
 potest si fuerit forma quod tribuit ultimam gradum.
 ad hoc enim sufficit diffinitio huiusmodi quod inter gradus
 metaphysicos intercedere solet. Et tunc in Acto
 casu ipsa forma priorum graduum sibi ipsi
 forma formam posteriorum. Sic est forma. Sed ex
 hoc quod forma sit actus accidentalis quod advenit mater
 iam habenti formam substantiam corpoream sicut si
 est quod advenit sibi completo. quod est actus
 accidentalis. *Pr. H. sup: ut n. dicitur sic est huiusmodi*
 actus accidentalis tunc debet forma sua virtute
 absolute operata advenire sibi in actu est,
 tunc non est sufficiens quod supra forma una gradum
 supponit in eodem ad aliam.

An autem *Pr. Contra huiusmodi Organici.* Anima est
 actus carnis et sanguinis, sed ista non sunt
 partes organice. quod anima nunc actus carnis et
 organice.

Pr. Diss. m. primario H. M. v. v. C. m.
 Et

opinio.
 Corpore plura
 informis,
 et sic materia
 quod non sunt
 in forma
 ratione ratione
 quod dicitur
 quod sic
 quod dicitur
 materia
 materia definitur
 Pr. actus
 quod materia
 et substantia
 corporalis
 materia sunt
 substantiam

Et tunc qd est in reyal qd est. At go oia chich
atq corpus organici sufficit q habent q termino
primario tota composita organici. non vero
pulis q eos partes compositi quas aia vidio
informal sunt organici.

Principio go. Corpus ope organici a qd possit
qua aia. go illa parata non recte parat in dpto
aia. qd est pbr. qd dpto debet dari q prima
et nichil. pbr aia. Organici qd est ab for.
non pnti vadi caliter dymu qd est illi. sed eis qd
e posterior sua aia. go corpus organici erit
posterior ipsa aia.

Principio qd est dicitur q aia non definit
q stum informe, sed formatu quatenus si: n. r.
etudid qd est formatu aia. unde videt organici
sed est aia et qd est posterior in ad huc bene
definit q illa sunt cetera formis sicut dicit
aia ab hite. ut qd est dicit huc e acty qd est
ubi huc non definit q stum informe ut qd est
sed

ubi cumq; reperit ite et dicitur corpus organum in,
et in factum e. Item certum e materiam antecedentem
ad formam substantiam non tunc aliquas partes orga-
nicas, atq; ideo forma specifica hinc aut tunc
potest dici organum dicitur videlicet. hinc e. et dicitur
videtur e qua fluit in organizatione. illa tunc sola
non e forma e qua corpus dicitur organum.
Sed aliam partem dicitur aliquam ut supra dicitur.
Idem certum e quia dicitur. materiam non e substantiam
corpus organum e forma corporalis. ut n.
in libro de generatione animalium illa forma sunt
in compressis talis in compressis materiam si e substantiam
distinguitur in forma specifica et eorum ipsi
materiam ut talis illi dicitur in partem animalium. In hac
e sententia eorum materiam corpus organum non substantiam
sunt talis e forma specifica in nervis sed in
claudere in diversis partibus diversis formas
substantiam. ut n. g. forma ossis, carnis, manus, vel
pedis et eorum formas sunt dicitur per materiam se
partem illos et eorum substantiam.

Sed

Sed falsitatis quincup hanc sententia. Quia hinc,
 regiminatione, dicitur, sententia in diversis formis
 substantiis. q. p. sic nam illa formae partiales
 existentes in diversis partibus (q. alias sunt for,
 moe totales sunt aduersarias. Vel sententia sunt et,
 sicut de partibus esse aia vel non. si si casu p. n.
 hinc apte falsum e. Nam fallum in hinc hinc e
 doctrina falsa e. q. tu hinc nunc corpus organum
 est, et tu multo magis hinc diversae partes aia.
 q. aia ratio vel potest spiritualis e. in diversis
 his. q. corpus organum in hinc non spiritus tale
 q. diversae partes formae. Similiter ista formae
 partiales vel sunt in se integrae vel effectus
 aut non. si sunt integrae et effectus. q. aia
 in aia nunc dicitur plures simul formae totales
 simul infermantur eandem naturam totalem
 q. tu fallum q. naturam implicat alias inens
 totale n. g. aq. aut hinc sunt aggregata
 Quam q. accidens sunt demum conceptum vel
 hinc dicitur e aggregata q. q. accidens
 q.

organum in
 in aia cadit
 partes organ
 tis aut tenui
 e. p. hinc
 illa tu sola
 organum in.
 supra dicitur
 q. hinc
 hinc. ut n.
 a fund
 hinc
 aia q. p.
 in hinc
 non q. hinc
 hinc hinc in
 hinc formae
 aia, magis, ut
 hinc ratio q.

ga coalifcat ea pluraly formis pectis solubily.
Im a. Diemel Carbarij q. fuit in pfectu et
ita penam q. per hanc formam dicitur
in dicitur pectis alia forma inuentis dicitur
tunc fit arystes. q. in ead. parte nra sunt
plures formae pectis q. falfae. Et laty alii
impugnati. pto sey: q. oia ratis non e. nra
ni uniu. parte sola corpus, sed in toto et
in qualibet parte. q. si in quolibet parte e
forma pectis partialis. et ita ita dem e. forma
specifica inuentis ut Carbarij nra fateri de.
bent. sey: q. pte q. in ead. nra sunt hae
formae pectis vel plures. Quid a. forma specifica
inuentis, vel n. g. equi fit in qualibet parte
q. pte ope nra. q. si n. dicitur nra equi pte
ope in capite et nra in pede, vel in eade
si Vere dicant Carbarij illas dicitur formas
partiales pectis nra totalium. Tunc q. ha. arystes.
q. oia ratis non e. nra, vel nra, vel nra, vel nra,
nis

nis. sed hanc partem et horribilem quod per se.
 quia anima ratio cum sit unica et indivisibilis
 in hoc non potest consistere in pluribus formis par-
 tialibus. quia illa non est actus corporis organici
 et hinc non minus habet et in forma ex alioquin
 alium perfectum quem dicitur infra dicemus esse
 indivisibilem. Est hinc ratio. Anima ex propria
 natura est actus corporis organici. sed in forma contra,
 non est neutra illi anima formam et inter se univoca
 ad constituendam unam animam totalem potest actuare
 plures partes organicas. quia neutra illarum est
 anima. et particula non est constituit unam animam.

Haec ergo res soluta sunt. Ad praesentia differunt.

Organizatione radicaliter provenire ab anima, sicut
 vero et parte a diversis accidentibus repletis in diversis
 suis partibus. Et propter hoc. Quia forma partialis
 vel dicitur per se absolute simpliciter non habet
 partes, atque ad naturam corporis organici potest dicitur
 sicut partem. quia si illa non potest provenire parte
 vel sicut ab ipsa forma partiali vel anima provenire ab

ab acci dentibus M. ptt ex lib. de generē ubi pttitur
fctm se negantibus pttitur. de dicitur rāem pttitur
ipoi pttitur pttitur a pttitur, et pttitur ha, qd aia in
eity pttitur hnt e ead, qd dicitur pttitur
opis si. ut carnis ut aliam. pttitur pttitur
ab acci dentibus nempe a pttitur figurā, pttitur
qualitātibus et completiōnibus dicitur. ad eoy
dicitur organica pttitur ead acci dentibus
nā pttitur ut pttitur non nulli. qd a. q.
aia radicaliter pttitur eoy organica pttitur.
pttitur qd pttitur in pttitur pttitur organica,
pttitur qd pttitur dicitur pttitur, pttitur pttitur
dicitur pttitur e ad. qd et ead pttitur
organica. ex quo ultra in pttitur qd sola dicitur.
pttitur acci dentibus in dicitur pttitur eoy organica,
pttitur non pttitur ad pttitur eoy organica,
nā licet illi acci dentibus habeant dicitur
figurā pttitur et completiōnibus. pttitur pttitur
q illa acci dentibus ex pttitur nā dicitur aut
dicitur

plena, hanc ut sunt epato transmittit cuta n.
Jutetu ff mand. 20.

R. Hysto Jura licet est actioes in qly
vita acci dunt alis qstid matre et substitutio inter
se diffingunt in generum in vte vltis ac,
ex duntatis vltis in nunc. frugubari dunt
Iktis vitum. Ad Caspam R. Jnod by in ptho
vitam habentis depyret capy q habent ptham
actioem radicalum ad excedas epato vltis
ita ut intelligit in ptho ad illas ad hoc a. non
pethi q epato in illo ff ex pmanq. Dicunt
in alij vltis quos e. suaret q vte vltis,
vltis vltis vltis Jutetu et acci duntatis. acciden,
vltis vltis ad vltis. Jutetu vte qe ut vltis
e. Jtm q q duntis vltis e. man q ut hlt ab
vltis vltis gradus vltis. man a. sic
Jmpta vte e. in ptho ad vltis Jutetu
fr. ad gradus vltis qe ptham gradus
vltis

corporeitate sit in solutio melior e.

Principio. Dico spiritus dicitur dani q materia et nichil
na, sed haec non habet esse. qd. p. m. dicitur dani q
corpore organum. haec a. hinc effig e qd postquam ipsa
aia. qd. confirmat animum. Substantia non potest dicere qd,
sicut ad accidens, sed dicitur essens dani q talium adme.
qd. m. p. l. qd. alias substantia significat ab accidente
et qd. qd. ab in effectu q. aliquid e. m. p. l. hic
definit aia q a substantia in ordine ad corpus organum
haec a. ut sit claudat spiritus accidentis. qd.

¶ Hic ex dictis. Quia res in completo bene potest
definiri qd postquam. imo licet sit qd complete
in modo in ea propria natura sicut adme ad aliud
bene potest definiri q illud est si sit postquam qd.

¶ Dico. Corpore organum proprie dicitur summi. qd
in ratione effig. et in ratione specificati. qd. ydem modo
e qd postquam. non a. dicitur modo. Et confirmat qd
sicut esse q corpore organum ut sit substantia claudat
accidentia, aia in non p. et qd dicitur ordine ad
accidentia, sed hoc dicitur quasi, accidentia n. gener,
verba ad organum habent referentia ad aia hinc
qd. dicitur, unde non sicut q substantia qd. p.

specificat

Specij est ab aliquo accidente sed ad summum respectum
ad accidens ratione quae non repugnat unius rei
clarae excepta habens in natura quae se dicit ordinem
ad motum esse motus sit ens in respectu ad accidentem.
Et circa haec potest inveniri illa quae utilis salis. Vnde
ordo dicitur ad partes operas vitales, vel ad organizationem,
nempe sit primarius et spiritus conceptus illius. Itaque per
per. Primarius et spiritus conceptus quoniam illi substituitur
quae anima se ordo ad materiam et compositionem. Per haec.
Illa entitas quae anima ex propria sua natura est entitas
partialis potentialis potens compleri futurum. per ex
propria natura et forma prius potest compleverunt futurum
quae accidentale. Vnde. sed complementum futurum
habet quod unione cum materia, accidentale necesse quod partes
vitales et organizationem. per primarius conceptus illius
est ordo informativus respectu materiae. Et haec est quod est
ut a parte quae res prius debent intelligi completum
in se quae intellectualis quodens operari, operari. Supponit
nisi ad operari et ideo complementum operari prius et
quae complementum operari. Per id. Haec non potest
exercere operari materiam nisi prius unius materiae. u. g.

aro

aia non potest esse infirmitas ex natura nisi per unum
 modum. Et per unum intelligitur aia unita materia. Quia opus
 est per unum conceptum illius autem ad materiam quia
 infirmitas est ad unum et per se. et non ad
 principium operum unitatum. *Sp. 10. Quod licet*
 aia licet in suo primo conceptu ordine operum
 ad materiam quia infra materiam et ad conceptum et
 per se non tu intelligitur quod talem ad: complete
 in suo primo conceptu antiqua conceptus in suo
 principio cum ordine infirmitati ad operum unita,
 hoc est organum accidentium. utrumque non
 ordine claudit in suo conceptu operum, sed unum per
 materiam suam materiam et quasi superius
 nempe ad materiam formam. Aliter ordine claudit
 materiam operum limitatum. Hanc locum per
 opera aia fuerit licet in suo conceptu, opera principium
 materiam, cum ut natura differat cum in suo primo conceptu
 et cum aia bene sit natura, antiqua conceptus
 cum ordine principium ad operum unita non conceptus
 opera ad materiam aia. Confirmat. si n. dicitur alii,
 quia forma vel defectu per se et nullo modo operum
 principium operum unitatum illa non est aia.

ge

go ordo primus ad gratiam vitalium spectabit ad
 conceptum spiritum aera. pte idem re. Ordo secundus
 infermantis naturam et generationis compositionem non
 distinguit aera ab aliis formis futitq non inueni
 tum go alia formas ut et huius. et inuenis distit
 gunt a non inuenite non q forma in re formas
 go scilicet distinguit ab illis qae primus gratiam
 vitalium q alii debent q diuersa organa. go
 ordo iste et non aliy substituet aera in ultimam
 differentiam re aera. quod vero utery ordo
 spectat ad conceptum spiritum aera. pte. qd si aera non
 doceret ad: formas infermantis non spet aera
 qd non aly pte, neq. ut videt aera si non doceret
 ad: s. transferret vitalium primus ad potias et vitales
 opus. Et iste ultimus ordo et distit aera qd di
 stinguit illa ab aliis formis futitq. qd non
 facit primus ordo qd ille e cas ad eos for
 mas futites. Quid si qtu aliteras. Cas
 offerens non sit limitari et immediate qhabere
 hunc distit naturam cas futit. go ordo radices
 et primus efficiens gratiam vitalium qne futit

dicitur autem non potest esse differentia alterius ordinis quam
 dicitur autem in genere causa finis. quoniam potest potest autem.
 quod simul causa finis et hinc universales termines
 quod una non potest aliam limitare hinc differentia potest
 quoniam quod differentia generat quod dicitur quod finis incho
 latitudinem generis. *Q. d.* Verum esse autem si forma
 hinc respicit eadem rei. si in causa finis comprehendit
 formam respicit enim e forma, hinc respicit illius non potest
 esse causa efficiens quod causa finis non potest efficiens
 hinc formam respicit hinc comprehendit in genere. ad
 vere respicit hinc formam potest eadem entitas formam
 rationem causa efficiens et finis sed sit hinc
 auctoritate in hinc auctoritate ad id hinc. et ita
 quod eadem entitas autem et in formam materiam quod
 hinc comprehendit et e radice partium et generum
 vitalium, unde ad quod auctoritate hinc esse hinc hinc
 hinc causas habentes universales termines subordinas
 hinc hinc, quod autem informat materiam et generum
 comprehendit in hinc in ordine ad partem ut quod
 illa vivat et agat vitaliter, et idem non vivit
 quod hinc hinc numerata ad eadem auctoritate hinc.

Blacus 8.

Riccius 8. hae dicit anima non gemit in gemitu
sub definito. qd non e bona. y signa pte. pte. anima.
non gemit anima rati, y pte. Anima rati e pura
spiritualis. qd non poterit esse actus corporis. qd pte
pte. anima pte. et magis de animalib. acc. dicitur spiri-
tuale non pot. subiciari in se corporea. qd nec
fuita spiritualis poterit recipi in corpore. cum qd
anima rati sit spiritualis fuita non poterit sub-
iciari in corpore. R. Hae autem potest dicit: an
hanc dicit gemitu minore actus anima tam rati qm
vegetativa et sensitiva. Ad quod R. affirmativa.
Corruptibile et in corruptibile nil pot. dari univocum
sed anima rati e incorruptibilis. cetera vero anima
sunt corruptibiles. qd non pot. illi dari univocum.

R. Q. Univocatum. si de univocum pte
ferme sit hinc anima e y corruptibile et in cor-
nihil pot. dari univocum. falsum in si loquamur
de univocum logica. magis tu restat diffinitio
de anima rati. utrum illa sit actus primus corporis
organici. nam circa hae multae sunt sententiae

quod aut

opinio quae refert Pannet. 7. p. q. 6. a. j. Vbi dicit
 fuisse nonnullos dnm dicentes animam rationem hinc esse
 actu assistentem corpori et non actu informantem
 illi, sed dicunt animam esse in corpore illi assistentem
 sicut Rex assistit regno, vel sicut navis assistit
 illi navi gubernandi eam. q. sicut videtur hinc
 dum dicit dnm obliquas partes animae q. nullis cor,
 ptes sunt acty. Et ratio hinc autem iam e tactu,
 qo si: anima ratio e spiritualis. sed hinc sicut e forma
 matris. qo qstibus sicut in sua hinc et sensibily
 e distincta forma ab anima. qo anima rationem e for-
 ma et acty informantis hinc, sed hinc assistens.
 Sed hinc non obstantibz P. Anthoniam suam pponit
 esse esse forma informantium corporum humanorum.
 et hinc debet esse contra sicut fidelem Catholicorum.
 ex Clementina unice cap: sicut matris, de summa Trin:
 Et pter. anima ratio qstibus comparat hinc et qstibus,
 hinc illi in sicut hinc qo e forma illi in hinc.
 pter anim. q. animam n. rationem differt hinc a ceteris
 animalibz. qo q. sicut qstibus in sua pte.
 rationem n. e qstibus q. distinctum. qstibus. pter.

Omnis

q. dicitur ratio ut talis sit entitas partialis et p[ar]t[ic]i-
 alitas ut sic si op[er]et[ur] em[er]e totale et completum non
 dist[ri]ng[er]e[ntur] ab Angelis q[ui] t[ame]n factu[m] op[er]e q[ui] dicit[ur].
 Et q[ui]d[em] dicitur anima ratio et ut in intellectu
 et ratio op[er]e vera forma h[ab]et N[on]a, ratio et
 intellectu[m] p[ro]p[ri]e op[er]e s[ecundu]m s[ecundu]m gradum
 s[ecundu]m gradus e[st] existens in quo g[er]untur anima ratios
 et Angeli q[ui] gradus exprimit ratio[m] intellectu[m]
 p[ro]p[ri]e dicitur ab intellectu cum dicitur vel dicitur
 dicitur et in hoc sensu illi gradus intellectu[m]
 enim non p[ro]p[ri]e dicitur ad ratio[m] anima[m] s[ed] nec
 p[ro]p[ri]e et sicut h[ab]et ratio[m] forma[m] corpus; alias t[ame]n
 g[e]n[er]e vere h[ab]et in se aliq[ui]d q[ui] op[er]et[ur] forma[m] corpus
 s[ecundu]m se. Et q[ui]d[em] gradus intellectu[m] q[ui] n[on] p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e intelligendi cum dicitur et iste gradus
 intellectu[m] est ratio. Dicitur q[ui]d[em] anima ratio et
 ut intellectu[m] op[er]e vera forma[m] corpus humanu[m].
 et hoc docent Computa et S. S. P[ro]p[ri]e q[ui] dicitur
 homo in p[ar]te sua p[ro]p[ri]e ut dicitur a reliq[ui]s
 aliq[ui]d dicitur q[ui] anima ratio in p[ar]te ratio
 et t[ame]n modo, q[ui] sicut illa q[ui] op[er]et[ur] anima est vera
 forma.

forma corporis habitus hinc est. aut. hoc dicitur,
quod à alijs actibus & prædicatur, ratio. Et
ut sic dicitur in dicitur forma à qua dicitur prædicatur
facto & nunciat, per se dicitur hoc est, ratio si
nihil aliud q. à qua & nunciat hoc dicitur.
Et ratio ut habeat summatim aliquid hinc aliam gra.
Dum. Ad quod ad dicitur: aliquid q. dicitur. aut
et h. dicitur. ad q. dicitur. aut et h. dicitur.
dignitas e. accidens spirituale si sit & nunciat
eo ipso q. respiciat corpus ut sit dependet ab illo
in suo esse, aliquid non est accidens et quod hoc
ipso omittet rationem accidentis spiritualis et factum quo.
Dicitur accidens corpore, q. accidens corporeum
et materia quod in dicitur dependet à corpore. et non
soluta spiritualis eo ipso q. tales e. habet q. dicitur
solutam et existam in dicitur per hoc et ita dicitur
informat corpus non tunc dependet ab illo in suo esse.
et ideo ut notetur forma rationem spiritualis ad quod
sufficit q. licet informat corpus tunc non dependet
ab ipso in suo esse. Et dicitur: Simul cum Veritatis
adducit q. dicitur sentia q. nihil in dicitur et dicitur
dicitur

27
animam rationem vel rationem, vel ut intellectiva non esse for-
ma corporis: Tunc explicatio ista haec modo. scilicet. Cuius
nihil aliud velle quam animam rationem vel rationem sumendo
hanc rationem latissime et sic modo. ut nos et iam supra de
omni, non a. nulli caritatis q. anima rationis vel rationis est for-
mendo hanc rationem q. supra hanc gratiam scilicet. et intellectum cum
distinguit, nec est forma corporis. Expro. in cum aliis.
scilicet. ista solum velle animam rationem qua ratio est, non esse
forma corporis, haec est, potiam intellectiva anima non esse
forma corporis. Et in hoc supra non dicit caritatis q. a
potiam intellectiva non recipit in corpore sed in ipsa anima.
unde bene dicit caritatis: ista hanc explatam animam rationem
qua solum sumendo ista ista potiam in intellectiva
non esse aliam nisi in alio corpore. Et ista hanc explatam,
anima scilicet et ad hanc ex parte dicitur et nihil hanc
dubitans propositum scilicet: q. dicit aliqua partes anima q. nulli
corporis sunt alii. nihil in aliud nulli hanc q. dicitur
verba qua potiam intellectiva nulli corporis esse for-
ma hanc non subiectum in corpore. q. separabilis a
corpore, etiam si est in aliqua parte corporis hanc in
istis sunt potiam sensitiva vel alia potiam mater hanc
non pot separari ab illa parte corporis q. non pot ut videtur
in potiam sensitiva in illa n. statim potiam potiam separari
a hanc. Expro. in alii hanc non loq. de potiam anima
Jes

sed de ipsa fuit ista aīa, ita ut ipsa non sit actus corporis
Et explicavit Aristotem, ipsum nihil aliud velle fore quam
aīam nullius corporis esse actum, quia se in nulla parte
corporis neque in toto corpore exercet suas vires sibi ipsas
et conatus sicut exercet alias vires neque in toto corpore
neque aliqua parte illius (e organum vel instrumentum operum
rationalium, ex quo et postea fuit aīam separabilem esse à corpore
quia habet aliquid suarum vires per se quam primum nullo modo
et corpore, sed sunt plura aīa dependentes à corpore.
Dixit itaque Aristoteles aīam non esse actum corporis, sed esse aīam
non quidem primum operum rationalium fuisse et corpore,
tamen et in seipsum vel organum. Vnde quod fuit de hac
explicat. Ita explicat et D. Th. i. p. q. 75. a. 1. ad. 2. scilicet:
Aristotem nihil aliud velle quam quod potentia intellectiva aīa
recipiat mediante in ipsa aīa et non in corpore, quia
non est potentia alicuius organi corporis sicut potentia in seipso,
neque exercet suas vires mediante organo corporis. sed
rationalium et in seipsum allata. Quod illud potentia, hoc est motus,
non provenire à forma sed à materia, vel toto composito
quatenus dicitur accidentia materia sibi conata. quod motus
vero aīa rationalis sit sensitiva et vegetativa fuit si. vel omni-
niter cepti culum in se.

Quib:

Dubium Appendixe

Utrum dua Anima eiusdem
 speciei possint habere indiui-
 dualem et substantialem di-
 uersitatem inter se, ita ut una
 non solum accidentaliter, sed
 substantialiter sit altera
 perfectior? ~.~.~.~.~.

Duplex huc in re sententia. Præ Affirmativa, quam
 docet Caiet: p. p. q. 85. a. 7. quæ et defendunt Capreolus,
 Albertus Vermorel: Qui sicut aperunt sub ead infima
 specie anime posse comprehendi plura individua in equalis
 perfectionis non tamen accidentaliter sed et substantialiter
 ut Petrus sic scilicet perfectior Paulus et nichilominus aliqua
 scilicet perfectior enim cuius similem non habet Paulus.
 Et aperit Caiet: hanc sententiam tam claris spe 5. Th:
 ut caecos appellat eos q hæ non uideant. Eand sententiam
 hanc multi sumunt. Ita sententia Hezequie
 quam docet Gemin: Tolit: scilicet de anima q. 18.

m

id ubi con-
 ille uocantur
 nullo part
 aut sibi sp
 hinc corp
 menti sp
 u. q. a. corp
 nullo mot
 cogit.
 hec e. an
 e corp
 de hac
 p. p. q.
 hinc an
 p. p. q.
 hinc infima
 cogit. ad
 hinc mot
 cogit. ad
 hinc mot
 cogit. ad

Dubi

in eand et melius inclinare. m. Dames p. loco citato.
Vbi dicit quod balisimum spe factum qd aperit qd anima
eiusdem speciei in se ipsis non sunt in aequalis perfectione,
ma subiecto ab utrumque, sed tunc ab utrumque coram
rae corpus. Sed qd respicitur sit

Conclusio Prima.

Anima eiusdem speciei sunt spe non solum acci-
dentia, sed etiam substantia. Invenitur
et se in perfectione substantia excedat.
Hanc sententiam videtur apud S. Th. ubi dicitur hanc sententiam
Et per contra se. Anima ea quae non est spe
respicit corpus, qd talis individua anima respicit tale
corpus. qd illud corpus qd magis perfectum est magis qd de pro-
fibus et aptum ad operes anima, habet etiam substantia per-
fiorum. per quae. quae anima per in materia illi adaequata
et commensurata, et hanc sententiam infirmat S. Angelus
1. p. q. 85. a. 7. Vbi dicit in sententia ad istum istam animam
esse formam perfectiorem individua perfectione qd est,
nam ad perfectiorem materiam. et in corpore artium dicit.
q. ang. he intelligit melius eundem rem quam alij
dicit. quod habet perfectiorem intellectum. et qd habet
perfectiorem vires sensitivas ubi suas diffinitas assignat
altera utrumque in ipso materia. altera utrumque
et

ex parte petiti. scripturam eadem et directam 2. scilicet
dist. 84. p. 2. a. j. ubi dicitur q. oia primi parentis si: Adla,
sui dignior fuerit quia oia sunt propterea q. ead.
nabaz ad nobilitatem matris.

Pro tanto 20. Una anima habet nobilitatem et perfectiorem
intellectu quam alia; 20 et scilicet illi est perfectior.
quoniam pot. non si petit perfectiorem inchoat q. e. quasi
quodammodo perfectior fuerit al. quia scilicet anima est perfectior
nisi ex propria scilicet et natura anima non ex alio quod
nisi non pot. et certe perfectiores passiones apte
nascuntur perfectiorem spiritum et substantiam. am. vero pot.

20 ipsa anima. videtur n. q. unum hunc alium melius
intelligat. eandem rem et perfectiorem modo. 20 scilicet
20 q. anima una habet perfectiorem virtutem quam alia.

Item animus pot. probari ex illo Salamensis 8. Puer enim
ingeniosus et fortiter suum animam bonam, hunc 20 ingenio,
nisi officiosa et acuta. 20 Diversas animas fortiter
diversas intellectuales virtutes perfectiores inter se.

alias nisi nam fortiter spectat ex Salamensis ex sua
anima linea. Item 20 ex ea scriptura thei q. in quibus
1. p. 9. 12 agentes de infirmitate beatifica. an perfectior
inchoat eum aequali lumine q. pot. videtur perfectior

Am

deum quia inter se non habent unum eundem hunc. pro
supponunt thom. naves. pro quibus effectus in
diversis intellectibus. Hinc non occurrunt
contra hanc diversitatem vita quod venire a diversis
suis diversis corporibus. et quod ex hoc non habet in for.
re quod una anima sit intellectus effectus alterum quod
sunt eodem spiritus.

Contra hanc sententiam dicitur ad 10. Quia
sunt quod anima separata a corpore quod non habet
sunt diversitas corporis ut non habet effectus
non est in intellectu et quod in statu in noventia non
non est alio effectus et ambiguitas in vita. Sequitur
res quod Adam et non fuerit in in genio, cum in
illo statu nulla deus effectus requirit ad corpus
habet corpus ut debet ministrare spiritus. pro
habet factus, pro quibus non tenet quod non est
gratia ipsam experiam. Impugnatio eandem
sententiam de. temerario et temerario quod in
gratia experiam accipit quod illis magis natus diversitas habet
natum gratia nati cum illa anima ad gratia diversitas.
pro cum ista complexio natus effectus sit in hoc hunc
gratia

quam in alio signum e perfectionem apo hanc autem
futuram q perfectionem petit compleri enim ad diffinit.

Et ut ma sentia melig intelligat diffinita e duplex perfectio
in his indivi dvis. scilicet specifica scilicet individualis. Specifica
ca perfectio definit a potu ad ad dubitabile. Individualis vero
quodam a diffra individuali, sicut specifica a diffra specifica.

In quo a quodam diffra individualis sicut in Log. agentes
de individuo correlativo sicut. ut q in parte de q dicitur aia
eigdem sicut sicut se mutuo excedere in perfectione sicut. non
legimus de perfectione sicut specifica. sic n. dicitur e q dicitur
aqualis perfectionis, ea ut supponimus, sicut eigdem sicut et
q dicitur sicut ead potu a sicut specifica. sed legimus de pfecte,
sicut sicut individuali, et in hec sensu pter utriusq ma sentia.

Ex hinc libro. cap. 3. ubi dicit q sicut ad aia e magis vel minus
perfecta, ita preparat corpus magis vero minus perfectu quodam
sicut q aia in se ipsa et intrinsece sit q dicitur magis, q dicitur
minus perfecta et tunc mens accidit aliter. sicut pter. q dicitur ante
omnibus sicut supponit sicut una aiam q se altera perfectione
nem q dicitur ex se perfectionem maam. Confirmat. sicut.

Duo hinc quamvis eigdem sicut distinguunt in perfectione in sicut
individuali sicut. q dicitur aia eigdem sicut potest hunc modo sicut
sicut. sicut pter a paritate raris. sicut a. aia. Robry et Pauly
dicitur q sicut sicut se sicut, cum sicut duo individua dicitur a
sicut sicut sicut in sicut sicut q perfectione ita magis
videtur altera ead sicut et non mens abli dubitabile. Et

luminis. q
perfectio in
occurrit
aia a sicut
sicut sicut
hunc q dicitur
Quia
a sicut
dicitur
sicut magis
sicut. sicut
sicut in
a sicut
sicut sicut
sicut et
sicut
sicut aia
sicut hunc
sicut
sicut in hunc

Et pat. hec amphig in viro et femina, q. licet sint eiq. d.
 fides in distinguunt inter se iuxta diversitatem sexus, sed illa
 distinctio et diversitas est flus et non accidentalis. q. plura
 individua eiq. dem spū pnt se excedere in pfectione aliqua.
 flus m. pl. it. m. q. aliter est, accidentibus nelt. auter ante
 oia accidentia mulier differt ex gnia nra et flus a viro.
 cum ante ee accidens ex gnia nra pbat inuicem de gna,
 vere ad generandu fili simile, q. certe pbat in pfectum uictis.
 Confirmatur id idem sequens ex alia sentia aiam chi non
 est pfectiore intrinseca et pfectio dia fides. q. sequens videt
 aliquid. q. et aut. m. pl. q. dicitur tam nobile pceptis
 hinc non tū hinc nobilitate aiam q. ad ^{accidentia} ^{animantia}, sed et
 quo ad pfectum. q.

Obiectes p. Contra. Item 3. met. cap. 3. tex. 11. aperuit
 inter individua eiq. dem spū non dari pfectum pfectionis.
 q. p. Item oia individua eiq. dem spū sunt equalis pfectionis
 pfectis. Idem videt apud A. th. 2. 2a. q. 5. a. 4. Vlt. aut in tm
 pncipiunt in oia eiq. equalis, q. p. p. nra. q. p. p.
 A. th. nra humana sp. equalis pfectionis flus in oia.
 p. p. Ad locum A. th. illum itidem tū loq. de pfectione pncipia
 pfecta et est de pceptis ex ipsis pncipis. et hinc dicitur q.
 inter individua eiq. dem spū non regunt m. pfectio flus
 uno qua in alio q. tū diversitas vel pfectio maior inter spūs
 eiq. dem gnis reperit. Ad locum 2. th. p. illum tū nolle
 q. nra pncipia aia ratio sit equalis pfectionis ex parte pnc.
 pncipia est unum cum q. tū bene sit flus q. aia ratio sit pfecta
 hinc altera pfectione pfectis in individua. /

Obiectes:

Obi eius 20. Si subita unig aia qd est pfectior altera
separat q differens tpe. hoc e falsu, et qtra hypothese
ge. pto, qm q a dtra q addid gradum pfectioris pfectioris
fuit diffam ptra ptra qe si una aia hbt m. gradum pfecti,
ois pfectior differet tpe ab altera.

R. N. Fey: ad pb: 2. aia. diffra q addid gradum pfectioris
pfectioris pfectioris qd pfectioris si: ea pfectioris pfectioris fuit diffam
ptra ptra, Cen. aia. pfectioris in dtra hualis H. aia. diffra a: illa
q addid gradum pfectioris pfectioris in una aia, non pfectioris ea
ipsa pfectioris, sed ea pfectioris in dtra hualis.

Obi eius 30 Contra ratiu supra a ratiu allatam, si idem
una qd pfectior pfectior altera, qe unig corpis melius disposito,
separat q aia a corpis vel a ma^{partia pcept} pfectioris pfectioris
atq hoc e falsum. ge. pto Fey: qe non pt distinguere aia in dtra
a quo alio dtra hualis illam m. pfectioris m. pto. si aia aia
hbt m. pfectioris pfectioris a ma^{at hanc}, dtra hualis de pto ma^{ices}, q
falsum e.

R. N. Fey: ad pb: 2. illam m. pfectioris pfectioris hnt aia
aia qe debet e pfectioris aia cum corpis. Unde dtra
occasionaliter aia pfectioris pfectioris qtra emittit q corpis
pfectioris disposito, ita ut hanc ma^{at hanc} tali vel tali modo disposito
sit qm occipit ut talis, aia aia, aia, et non alia. Contra.
Ex hoc pfectioris habet q, Fey pduct aia pfectioris pfectioris
corpis melius disposito, et hnt magis pfectioris aia aia
bit ad magis pfectioris si: ma^{ices} q tra cordo in nacty e pfectioris.

R. Con:

Ad Con: seq: quod dicitur quod dicitur quod dicitur quod dicitur
cuius melius dispositum actuandi tunc ^{formata} vel actum, hoc
a nullum est ingruens ut id quod effectus est ordinis ad aliud
sibi actum.

Conclusio Secunda

Animas differentes spiritus non possunt esse aequales ^{vel similes}
sunt in aequalitate. ^{non in effectibus}

Hanc sententiam infertur ex dictis. Est tamen quorundam modernorum
opere bene posse fieri quod duae animae spirituum sunt aequales
in perfectione specifica. Verum ista sententia minor est et minor.
Et in primis est articulus 3. meta: ca. 3. text. 11. ubi dicitur quod cum quod dicitur
sub uno spiritu unum est primum alio et effectus. Quam locum contra expli-
cant articulus de unitate perfectionis specificae si quod cum spiritus sunt
spiritus claudunt aliquam in aequalitatem in perfectione specifica.
Eandem sententiam docent philosophi Thomae antiqua a philosopho supposito
nondum est doctrina contra inter philosophos si inter duas specificas
vel inter spiritus sunt spiritus requiritur aliqua differentiam non est
opinionem hanc in tunc requiritur inter qualitates quod multo se expellunt
ab eodem loco, et sub eodem spiritu inter distant, esse tamen differentiam
in genere quam articulus aperit, se tamen ad modum finalitatis et privationis.
nihil quod natura contra modum debet esse privatum quod est spiritus carens
in propria unitate, sed quod natura tamen in se esse esse omnium
et effectus et effectus privationis perfectionis, praeceperit ab articulo alio
hoc ergo primum fundamentum. Est tamen ista sententia. Inter
duas specificas et animas spiritus differentes requiritur differentiam in genere.

Longitudinis sibi in vicem non contrariant, quod si inter
diversas virtutes sibi sibi non esset excessus in effectu,
ne vel in parte quae virtutis non esset et inter se
contraria vel opposita. Arguita Contrarietatem quae non
sunt difficultatem et facile ex dictis sibi sunt, ideo quod nunc
omittenda videtur, et ideo non videtur hinc quod
sunt omnia ut sibi illa hinc non videndo. Vale Loy.

Dubium Tertium.

An secunda definitio Animae
sit bona et essentialis. Et an sit
prioris definitionis demonstra-
tiva? ~ ~ ~

Conclusio Prima.

Secunda definitio scilicet Anima est id quo primo
vivimus, sentimus, loco movemur et intelligi-
mus; est bona et legitima.

Pro tanto ex eorum consensu plurimum, Ex parte definitio.

Etiam in primis anima est quo, et non quod, nam sicut
anima non est id quod est, sed quo aliquid est; ideo et

e il quo aliqd inuit, mouet, et intelligit. quod si
 uicari gra. huc non ueni spe resp: ratio uia qd illa
 et e ut quod, et inuit ut quod. 3o hanc explicat
 nulla e. quare pth. pth. aut. in aia separata imo
 ut defendunt nonnulli in aia grinnita cum cept
 illo cu. sicut immediati suam quam quatenus
 ratio e. 3o e pmpm epatim aut quod et non tu
 ut quo. Sed huc. aiam rationem hanc non hnt
 quatenus aia, sed quatenus e talis aia talis effectus,
 nis rae unq illa pth hui pmpm epatim quod.
 huc a. nihil gra nos. qd huc nos hnt definiy aiam
 in ea. Et esse qd aia ratio sed pmpm epatim
 q, tu et pmpm epatim quod. Unde ei
 bene competit hanc de pth et explicat aia.

Sicq. re. quo primo. ad hanc aiam spe pmpm
 pmpm epatim uicari et quod ipi hoc pth
 q ipsa, ut et explicuim in de pth nate.

In qd 3o Quomodo. Quam partem ut intelligi
 my hnt e, q uicere dupliti formaf. 3o Pro
 uita abstrahendo ab aity peculiaribz gradibz in
 uendi, et si ut hnt hnt carit: uicere pmpm
 in pmpm pth. 3o pmpm uicere pmpm
 q dnt

se si inter
 cupit in pth
 t inter se
 in om qd non
 t, illo qd non
 pth hnt ea
 do. Vale Log

 m.
 Anima
 t an sit
 nstran

 a.
 d quo pmpm
 et intelligi

 de pth.
 ut, nam pmpm
 q; uicere et

gradu vita vegetativa. Diffitas 2o e gnto in
hac dte accipiat by niny. ad q R. Qual
formae hie non q gradu ea vivendi abstractendo
ab oty pnti anly modis vivendi, sed p vita ve,
getativa. cuius rto sumit ex ipso Acte, qm in
alio loco adducunt eand dteam aia, tunc sic
ait. Anima e gntum vegetandi sentienti. 2o.
q by niny factu Actum intelligit vita vegeta,
tiva. et pt hoc hac rto q firmari. Quia si by niny
sumit q vita in eoi tunc sicut in dte
expriunt capri pntis q rudo vivendi, ut n. g.
sentienti intelligendi, ita et debet expri mi gradu
vegetandi sed hoc non facit Actes. 2o firmari e q by
vivere formae q vita vegetativa. Ad huc fundam
tas reliqua pntis s: sentienti, loco mremur et
intelligim. Ad expm adagnate rtoem aia
ut sit ying tra q aia munita et opies ad
quas ex sua rto dicit ordinem nobis magis
manifestat. Et q hoc satis differt aia a man q
cum nullis s: arbitariis non pt esse pnti
vegetandi sentienti s: debent a. s: ista pntia
non sumit q acta, sed tunc q aptitudine ita ut
aia

oia debent esse talis natura ut sit rudi calce pinguis
apta ad ^{ex} ut ipse crant talis epais.

Circa hanc defensionem Hetero. Illam quoniam oia, et
non summi copulatiue stricte, quasi sensu fit
ut ad hoc ut aliqua forma habeat rationem oia q
debeat hanc oia simul hinc alias solum oia ratio q
fit oia, sed debet ita summi, ita ut utriusque recipiat
huc et similes epais ut aliquas ex illis q tunc
pinguis itam fit oia. Et ex hac pte q non solum
oia ratio q e pinguis hanc om epais, quoniam
sensu defio.

Conclusio Secunda.

Hanc secundam oia defio non e in rigore loqto
epais et qm deditat in a sed potest dici defio q
tina

Et cont. Ad hanc ut aliqua defio sit in rigore epais
et deditat in a tunc debet dari q aliq pinguis, sed
huc non habet sensu defio, qe non eul epais et qda
deditat in a. m. et y ipse pte m. hanc defio dicit q
esse oia, sed esse sunt ptheneres sua oia. qe non
dedit hanc defio q aliq pinguis. Confirmat ex Hott.
q mittens oia defio dicit et loquens de hac oia
dicit se nullo defio oiam ex oblatione by the se

notionibq

notitiam tu quo ad nos. sed esse sunt notiores quo
ad nos. pro hanc definitio dicitur quod esse et quod est et aliis
partibus.

Conclusio tertia.

Hanc definitio efficaciter demonstrat primam
definitionem animae.

Hanc tertiae. eas videtur probat et potest si addiderimus
primam demonstratorem. Considerat a. demonstratorem in
hoc id quo per animam sentimus seu movemur et
intelligimus et alio primis corpus organici. sed anima est
ad quod per animam sentimus & per eum alio primis
corpus organici. in parte ex parte et sic capitur.

Illud quo per aliquid operatur forma illius cui attribuitur
operatur. nam nam quod agit fitur quod est in actu hanc
et illa forma quod quod est in actu et per quod habet
operatur. per illud quo ego per operatur debet esse forma
et alio deus mihi esse et per alio primis. in parte
ex parte. ex hoc est supposito si quod corpus aut
materia distinguatur ab inanimato quod hoc quod corpus
animatum habet propriam vivendi sentendi &c.
per anima est id quo per per animam sentimus &c.
et

Et hanc tam dextram non sicut declaratur dextram
 esse actum in corpore sed et quod sit illi habens vitam
 in potentia et sic per hanc tam dextram vitam explicat
 iam quod ad ultimum illius partem scilicet in potentia vitam
 habentes hanc, vitales quod. quod hanc tam
 dextram in speciali designantur quod vitales actus
 quos in rebus in potentia nempe actus vegetandi
 sentiendi, de quibus iam diximus. Verum supponitur
 quod hanc tam dextram sit explicata et demonstrata
 primo dicitur et videtur scilicet: an sit demonstrata
 a priori vel posteriori - quod quod sit. P.

Conclusio Quarta.

Hanc demonstratam non est a priori sed posteriori.
 Hanc ante nihil ex tunc etiam. et per brevitatem.
 Demonstratam quod dicitur quod est non est a priori sed a pos-
 teriori ut patet ex his posteriori. In hanc demon-
 stratam dicitur quod est. quod est a posteriori in potentia.
 quod dicitur quod in rebus, sentire, intelligere, actus vitales quod
 sunt est actus. quod hanc demonstratam dicitur quod est. et
 hanc sententia generalis. Quia in altera sententia asserens
 hanc dextram esse actum et demonstratam primo

à priori, utro sit sit sit sit sit sit sit sit

Conclusio Quinta.

Hæc secunda de præcæ est et additativa
et demonstrativa prima à priori.

Porro in tertio hinc lentes Naturæ quædam deinde
de præcæ comparat ad præcæ vitales in ordine in quas
ipse nota explicat q. in aliquo sensu sit chri
demonstrativa in utroque sensu à priori, in alio
sensu à posteriori. Nam si præcæ vitales q. si
derunt ut terminus et finis præcæ q. si præcæ
et sic cum illa de præcæ q. de præcæ q. etiam sine finem
sine finalem sit à priori, de præcæ ista præcæ et videt à
priori, et si præcæ ista q. si derunt ut effectus præcæ q.
ab præcæ oriuntur hinc à præcæ præcæ præcæ, si
ipse de præcæ de præcæ q. alioque præcæ præcæ q. præcæ
et præcæ erit demonstrativa prima de præcæ à posteriori.
hæc præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ
q. sit præcæ de præcæ. Hæc de præcæ de præcæ q. præcæ
et intrinsecum et præcæ præcæ de præcæ de præcæ præcæ
præcæ præcæ præcæ hæc de præcæ explicat ordinem præcæ
dubalium præcæ ad præcæ vitales sit hæc præcæ

rati quoniam ea illa sola e purum om hanc ep,
aerum.

R. G. dicitur N. ans. ad pb. dicitur Vem spe
quod aia vegetabilia non sit purum om istam
opium q in dicitur em uerant. ex hoc tu non
scis q ipsi non ueniunt sicut dicitur. qd by Et,
non sunt copulatae sicut te quasi sicut aia sit
purum om istam opium copulatae sicut tam.
Sed sensu e q ubi cumq, talis opium repiunt
tunc purum illam spe aiam. et tunc N. qd altum
si: solum aiam autem spe aiam, ul illi soli em,
petere hanc dicitur. Alia arguta hie fieri solent
sed ea parui momenti, emittenda. 28 Junij.

J. V. E.

QVAESTIO TERTIA.

DE

DIVISIONE ANIMAE .r.

Dubium Primum.

Utrum Anima in communi
recte et adaequate diuidatur
in Vegetatiuam, Sensitiuam
et intellectiuam.

Et an haec diuisio sit uni-
uoca uel analogã? $\frac{a}{b}$

Conclusio Prima.

Divisio Animae in Vegetativam sensitivam et in
tellectivam bona et adaequata.

Haec sententia est inter philosophos, quae docetur Th. 1. p. 985. a. j.
Dicitur: Aristoteles in libro de Anima. Th. 1. p. 985. a. j.
sumpta ex D. Th. lect. 3. Tres tamen sunt generae ex
deus generam naturam inanimatam. quae tres sunt animalia.
per genera nam generatio offendit et indicat formam
ergo distincta generatio distinctas arguit formas. ergo si tamen
sunt tres generae quae inanimatae generae naturam inanimatam
tres tamen animalia. animalis vero in quo est distinctio per. In
primis dicitur aliqua generatio quae fit per organum corporeum
et per qualitates sensibiles ab intrinseco, quae a rei natura
inanimata non est ab intrinseco, sed extrinseco ut patet ex philosopho.
Sic quod non inveniuntur a generante. ergo tamen dicitur
aliqua generatio excedens totam naturam rei inanimatam.
et huius generatio respondet anima Vegetativa. quod huius
generatio super totam naturam rei inanimatam facit per.
quia licet non inveniuntur generatio et qualitates sensibiles tamen
et inanimata, tamen non inveniuntur ab intrinseco tamen a causa principali.
ergo cum generatio anima Vegetativa procedat ab ipso in
veniente in ipso causa principali, tamen superat totam naturam
rei inanimatam.

20. Datur aliqua opao q̄ eodem fil & organū corpo-
 rum non in mediā aliqua sensibili qualitate
 ut sunt fac & qualitates et alia ex illis mixta,
 sed mediā qualitate aliqua intentionali. u. g. visio
 e opao q̄ eodem fil & organū corporeum si: p̄ occultū
 non in mediā aliqua qualitate sensibili, sed in
 intentionali, q̄ qualitas intentionalis nil e aliud quā
 ipsa sp̄s visibilis, atq̄ hoc modo non pot̄ operari res
 inanimata. q̄ iam datur aliqua actio excedens
 opam nā inanimata. et q̄ hac opae ita excedente
 rem inanimata p̄mit̄ oia sensibilia, et sic iam ha-
 bemy duas animas.

30. Datur aliqua opao q̄ neq̄ fil & organū neq̄,
 aliqua mediante qualitate sensibili, sed e tota sp̄i-
 ritualis, atq̄ hoc modo non pot̄ operari res inanimata
 q̄ iam datur q̄da aliqua opao excedens totā nāam
 rei inanimatae. q̄ datur Anima Intellectualis.

Quia a. dicitur tales opaes q̄ non fiunt q̄ organū corpo-
 rum p̄t̄ non int̄grit, haec in satis pot̄ ex ipsa nā
 intellectu q̄ actio cum fil tota sp̄i ritualis non fil
 mediante organo corporeo alias recte sp̄i ritualis non op̄et,
 sed magis utpote subiectata in se magis q̄ iam habemy
 bes

tres aīas. Et tunc ultra. Sed nullū aliq. modū refert
quo res animata excedant in aīas in grande. q̄
nec plures nec pauciores erunt aīa quam tres. 1.
Hoc rāo ut hīc testat Pannes e. a. posteriori non a.
a. priori in bene quinat intentionem nra conclusionis.

Conclusio Secunda.

Hae divisio, aīa e uniuoca, et non analogā
et quādamō generis in spēs.

Dixim⁹ quādamō q̄ aīa ut sic cum sit ens in
complete non pot. veram q̄m rāem participare,
q̄ ad hoc ut aliqd. sit vere geny p̄ticipat q̄d. complete.

Pro. Cūto. Tunc e. dīuisio uniuoca q̄to membra dīuisi-
dūtia equaliter participat nāam dīuisi, sicut rāem,
tra dīuisi dūtia hāc dīuisi hāc hnt. q̄e aut uniuoca dīuisio,
q̄ rāem p̄ticipat. m. q̄tā ex logica. Ideo n. dīuisio entis in sub-
stāntiam et accidens non e. uniuoca sicut analogā, q̄a membra
dīuisi dūtia non equaliter participat nāam dīuisi sicut
unū dependet ab alio et una e. p̄ticipat quā altera. q̄e tunc
erit dīuisio uniuoca q̄to membra dīuisi dūtia equaliter
participat nāam dīuisi, hāc e. q̄to q. una non de pen-
deat in ipsa dīuisiōe vel participat dīuisi, nec unum
p̄ticipat quā altera. m. vero p̄ticipat rāo aliter e. e.
non recipit p̄ticipat in una aīa quā in alia, nec una in
rāe aīa dependet ab altera cum tam aīa subiectiua
quā sensitīua sint q̄ se aīa q̄e m. vera.

Pro. Cūto.

Alii dies jo contra Actum, vel jam tantum tot sunt
 constituendae aere quot sunt mali vivendi, sed
 & sunt mali vivendi: go & erunt constituendae aere
 m. saltem globis sub: sequenti. ubi & gradus asperitas,
 longi vivendi se: neclatuna sensibilia, loco motu
 et intellectu. m. p. q. ex diversis modis opanti
 optime colligunt Diversae aere cum graes distinctae vel
 diversimode opanti sunt effe diversam formam,
 go tot erunt aere penendae quot sunt mali vivendi.
 Confirmatur. Jaleo n. aere sensibilia qstibit spete
 membra dicit: ga spete quadam rae accidit hanc
 vivatam, sed et aere loco motu excedit totam rae
 rei vivatam. go et ipa qstibit spete membra hinc dicit
 m. p. q. ex rae & rae lute allata. m. vero p. q. nam aere
 loco motu movet se ab intrinseco in gre cae p. q.
 patis ad diversa loca. atq; haec non hnt rae rei vivatae go.

R. Ad argum ad distinctionem aere non sufficere
 quereunt: Diversa modis opanti, sed nihil talis modis
 opanti qstibit se spete quadam rae accidant totam
 rae rei vivatae. Et cum modis ille opanti se: loco
 motu non addat aliqua spete rae supra sepi;
 tum, sed potest in ipso qstibit hinc q rae modo non
 e penenda distincta membra aere et haec qstibit =
 R. Ad m. cum distinctione tot sunt penendae aere
 quot

quod sunt modi uiuendi uel grandi, si illi modi
uiuendi habeant spiritum quando rationem excedunt
rationem rei in actibus, si habeant rationem in albis quibus
negat M. Et tunc quia M. de qua in sequenti dicitur.
Et quoniam Et ex hoc et ad confirmationem. non
n. procijs prout aia sensibilia quae superat rationem rei
in actibus, sed quae spiritus se habet quando spiritum rationem in
qua excedat habitum rationem rei in actibus. Unde negat
suppositum in M. in qua q. si: deq. aia distincta loco
metria ab aia sensibilia.

Principes 20. Ratio aia effectum modo quod in aia ratio
quae sensibilia aut vegetativa. Et non a qualibet partem
hant rationem diuisi. Et non est diuisio uniuersa. quia p. h.
p. h. aut nam aia intellectiva effectiores habet epais quae
sensibilia aut vegetativa. Et diuisa est effectior in ratione
aia quae se dicit epais simplicem epais habitum, ut ex do,
f. aia constat. Confirmatur. Si haec diuisio est uniuersa
uoca uel e. g. in spiritus infirmas, uel in spiritus subalteras,
nas. uel in spiritus in. Et non est diuisio uniuersa. p. h. q.
non sit g. in spiritus infirmas. Et aia sensibilia et uel e
de vegetativa g. in se plures aias spiritus distinctas. Et
non est in spiritus infirmas. quod negat in spiritus subalteras,
nas p. h. aia ratio uel intellectiva nullas sub se g. in
spiritus

spes, sed eos aia ratio sunt simpliciter. 30. /

R. Argto cum distinctione ad aia. Ratio aia perfectior
modo reperit in aia intellectiva quam simpliciter physica
lecto Con: aia. Logice N. aia. 30 non est dicitur unius,
ca. distinguo qd: physica lecto Con: qd: nam, Logice N.
Cuius rei extrinseca in aia qd: eadem perfectiori modo reperit
in hanc quam in equo, et ideo ut optime docet Carlet:
quod de oblat. Analogia dicitur aia in hanc et equum vel
brutum, et dicitur analogia, analogia physica, ~~et~~ logica,
q. et nos docemur in antepeditis. Ad confirmandum

R. Tunc dicitur ex parte unius extrinseca qd: in
spem infima si: ex parte aia ratio, ex parte vero
alterius extrinseca esse dicitur qd: in spes subalternas si:
ex parte aia simpliciter. Contra hoc et qd: leges bonas
dicitur. R. Argto subsumptum nam aut ratio dicitur
in hanc et brutum, vel in ratio et irratio, cum tu
alterum extrinseca sit spes infima si: ratio, aliter vero extrinseca
si: irratione varias qd: meatur sub se spes, et qd: sit spes
sub alterna. idem 30 dicitur de hanc nra dicitur qd: sit
partem qd: in spes subalternas, partem in spes
infimas.

Dubi

Dubium Secundum
Quot sint Modi uiuendi
et quot genera potentiaram
animæ in communi; et que
modo Anima sensitua con-
lineat uegetatiuam, et intel-
lectiua priorem utramque?

Conclusio Prima.

Tantum sunt quatuor modi uiuendi scilicet: Vegetatiuum
Sensitiuum, Loco motiuum, et Intellectiuum.

Ita Aristoteles huius libri 2. dist. 3. et Theophrastus ibidem lib. 3. et pro ratione conuenit.
Grady uel modi uiuendi distinguuntur ab inuicem scilicet quod
sunt separabiles in diuersis actibus ita ut prior reuertatur sine
posteriori, sed huius sunt quatuor tales modi. 1. et erunt huius
4. modi uiuendi. 1. scilicet ex Aristotele. pro modo. primus gradus est Vege-
tatiuus et separatus reperitur a sensitiuo ut uidetur et in plantis;
sensitiuus gradus reperitur separatus a loco motiui ut uidetur licet
in

ordis qua cum non apprehendant q sensum nisi alimen-
 tum sens, non indigent metu locali. Tertio gradus e se:
 loco motus, q respit separaty ab intellectu ut pht in
 brutis. et tandem manet quartus vivendi gradus non
 se intellectu. qo m. vera. Appetitus vero gradus ut
 hie d. Thomas docet et cum eo ceteris Thomista non gsti,
 huius gradus vitae distincta ab aliis, qd non respit sepa-
 raty a sensibus, sed qd illi e connexy ut statim q volunty.
 qe tm erant quatuor modi vivendi, ita ut nec plures
 nec pauciores sint.

Conclusio Secunda.

Genera potentiam animae in ea sunt quinque, scilicet: potentia
 vegetativa, sensitiva, locomotiva, intellectiva, et appe-
 titiva.

Ita docet Aristoteles 1. de anima c. 3. et cum illo d. th. Hoc tenet
 antequam sibi supponendum e cum Aristotele hie, appetitum
 qd esse gignitur cum sensitivo, ita ut nullus aut ha-
 bens sensum potest esse q non et habeat appetitum per se
 dicitur Aristoteles 2. de appetitu. Naturae scilicet et sensitivae
 naturae. Haec appetitus e ille q seipsum forma apprehensa q
 virtus et iste appetitus vocari solet voluntas, et in solis
 creaturis patet respit imo et in deo ut docent Theod.
 1. p. q. 19. Appetitus sensitivus e ille q seipsum forma apprehensa
 q virtus sensum et hunc appetitum sensitivum distinguit
 Aristoteles

dum
 tendi
 fiam
 que
 a con
 intel
 que
 et ab
 in
 in
 ut

circa dicta unita, sed etiam circa remotum et
 ista se affectiva etiam sunt et motu hinc distinctam
 quandam finem rationem terminandi actum vel
 operationem circa quatenus si: et bonum artis nondum
 habitum in se, et hoc dupliciter. 1o quatenus
 terminat actum desiderij, et sic potentia
 appetitiva periturus. 2o quatenus ea
 dem res terminat executionem et acquisi-
 tionem sui; et sic periturus potentia
 loci motiva, ad hoc scilicet ut mediante
 illa propriis animata illud bonum quod
 nondum habent de facto acquirere.

Et ex his patet tantum esse quinque genera
 potentiarum animae in communi; De poten-
 tiis vero animae in specie agemus infra. et hanc
 omnem sui partem apud 3. interpretum. die 3. Patet est. /

Conclusio Terha
 Anima sensitiva si consideret in gradu superioris spiritus facta vegeta-
 tivam, et idem est de vegetali respectu sensitivae et vegetativae. Hanc

Hoc certe ut intelligas Notum eam Vegetabilia
 esse extra sensum. Et in ea et quasi generice, et
 contractum et specificum. Sumpta in ea et quasi
 generice nihil aliud videtur quam per ipsum radicalem
 vegetandi et petri vegetati nam. sine postea si
 nihil habeat esse ipsum vegetandi et ratiendi
 sine non. Contractum vero et specificum sumitur
 per ut sit. tunc dicitur rationem vegetandi et quod esse vegetandi
 in plantis et aliis quod vivunt in terra vegetabilia
 esse modo per extra sensum sensibilem. Et ut dicitur
 ipsum sensibilem radicalem sine postea sit
 ipsum ratiocinandi sine non. Et sumitur per
 ut exhibuit hanc speciem sensibilem tunc rati in
 brutis. Dicitur ergo non certe quod si anima vegetabilia
 sumitur per gradum visus etiam et anima sensibilem
 non quod tunc anima vegetabilia generice sumitur in sensu
 tunc et sensibilem simul enim vegetabilia generice
 non sumitur in rati. Et in hoc sensu per certe.
 Anima sensibilem videtur brutis animalibus esse sumitur
 vegetabilia et anima rati tribuit esse sumitur vege
 tabili et sensibilem. Et non anima generice aliter
 sumitur

emtion et
 istum
 tum vel
 a nundum
 gnatione
 tentia
 mus ea
 acqui
 tentia
 riante
 e quod
 e.
 ni gene
 de potest
 on. et hanc
 . die s. dicit
 et sumitur vege
 tabilia.

fructu ad nung ites gradus eeres. quoniam pth. qd
nihil et aliter reddere fructu tale nisi illud
fructu habeat p q reddere fructu tale. omis vero pth.
brutis ani manibily q uenunt pparates gradus
vegetabilij, et hoi quoniam fructu pparates
gradus vegetabilij et sensibiliij. qd aia sensibiliia
et aia ratis habens suis compositis fructu epe
vegetabilij et sensibiliij. q si dicas, non epe
bruta epe fructu vegetabilij et aia compositis
fructu epe sensibiliij tu na p eand aia etiam
sua q diuersas et realiter distinctas aias.
Causa c. qd et in lib: de genere in magna,
niny. Nam ex hac serie sequens in ead
num: maã uini plures formas factas realiter
distinctas, atq habe facta, maã in pte. qd
dicendum e una et eand aiam tribuere ees illos
gradus dices. Causa. hanc p dcaõ ho e sensibiliij.
ny, hoc e uindange eptis et fructis. qd fructu
goueniet ei vegetabilij et sensibiliij. qd pth.
pth aia. qd aia e p dcaõ fructis in una supra pth
de inferiori, qd hanc e dcaõ p dcaõ per qis de
suis inferioribus qd ead p dcaõ fructis. qd pth.
pth

ita in. vegetabilium et sensibiliu. quod ad se id y. par.
hinc pat. inter vegetabilia. qd. erit gener. hinc.
sensibilia vegetabilia, cum non sit ratio qd.
analogia.

Conclusio Quarta.

Si vegetabilium et sensibiliu. humanu. contrae.
tra qd. ut detur in rebus sensibilibus. qd.
tunc aia ratio non continet factu. aia sens.
sibiliu. aut vegetabilium, neq. et aia sensi.
biliu. hinc qd. inuenit factu. aia vegeta.
biliu. .i. .f.

Hinc certe sup. erit aliqd. ut certu. si. in
aia ratio qd. inuenit suas alias aias si. sensibiliu.
et vegetabilium, et sensibiliu. qd. inuenit vegeta.
biliu. qd. ut dicitur in eod. conposito mun.
non qd. repit plures formas subiecto qd. et
omni: distincta et cum ex aliis cupite videas
me in hinc non tu. qd. aia sensibiliu. qd.
et vegetabilium et in hinc non tu. cupimur
qd. aia ratio sub. et sensibiliu. et vegetabilium
nec sicendite in aia ratio qd. inuenit alias alias
aia, aut certe penendite erunt hinc aia qd. factu. e.

Hiffas

Diffitas a remanet quidem aia ratis g'nerat
alias duas aias? Et in hac re dicit nra l'ente
q' si aia vegetativa et sensitiva formant con,
tractum q' ut tu respicimus in certis q'busdam
fructu, tunc aia ratis striet illas non fructu
sed tu quasi virtualiter vel eminenter.

P'ro l'ente. Nulla distincta spes g'nerat aliam
fructu sed aia vegetativa, sensitiva, et ratis sunt
tres spes distinctae. q' nulla illarum g'nerat
alteram fructu. n' p'nt ex dictis p'ro m. q'libet
spes distinguit fructu ab altera. ut p'nt in h'ere
et l'ente, sed q' fructu distinguit non p'nt p'ro
idem fructu, vel g'nerat se in vicem fructu. q'
si tres aie res distinguit inter se p'ro et
fructu non p'ntur ideis p'ro fructu.

Quia et in capite l'ente, aiam ratis
g'nerat virtualiter vel eminenter duas aias,
quas aias q' et p'ro. Illud et g'nerat alius emi,
nentes q' p'ntur et ut q' alius, et cum hoc h'ere
m. quomodo p'ntur, sed aia ratis p'ntur et
ut q' p'ntur aia vegetativa et sensitiva. q'
g'nerat

gñitudo illas eminenter. M. iter varius à Theo.
 et Philo. Theologiae. Item q̄ dicunt effectores
 eas creaturam gñitari in Deo emi creatur, q̄a
 petat d̄ey rē ut q̄ creatura et ultra effectorei
 quodam modo ut gñat. A, gñis vero, q̄
 dicunt calore in eminenter gñitari in se q̄a
 si se gñat ut q̄ calor et d̄em effectorei
 modo. Et hanc sententiam vnam locet passim
 D. th. aperens animam ratione q̄e tū virtualiter
 necessitaria et semp̄ b̄na.

Principis q̄o contra jam latet. Modi vel
 gradus vivendi aut de sumunt ex aīa aut
 ex partib̄ aīe sū ex quorūq̄. De sumunt
 etiam generis aut plures q̄o nā tū erunt
 4. modi vivendi. m. p̄th. si n. de sumunt
 ex aīa cum tū sūt 3. aīe ut p̄th. tū erunt
 tres modi vivendi et sū generis. si vero
 de sumunt ex partib̄ aīe cum sūt 5. p̄a
 partem 5. erunt modi vivendi. M. videtur,
 tū q̄a aīa a radice vnta, partib̄ vero sūt offy
 aut gñitudo aīe q̄ multi vivendi debet

de sumunt

Defumari vel ex terra huiusmodi radice vivendi
 vel a petris huiusmodi proprietatibus aere. *jo.*
 Confirmat. Loco metrum non est diffinitio
 modo vivendi *jo.* enim huiusmodi mediis vivendi.
 Et aere. nihil dicitur quod sit sensibile quod sit
 loco metrum finitum. *jo.* Loco metrum non est
 diffinitio modo vivendi quod proprie dicitur. *jo.* mediis
 vivendi defumantur ex huiusmodi quod proprie dicitur esse
 sine partem, unde quod sensibile non potest esse
 sine appetitibus ideo appetitum non constituit
 diffinitio modo vivendi *jo.* si sensibile non
 potest esse sine loco metrum, metrum loco non
 est diffinitio modo vivendi. aere *jo.* ex
 n. quod huiusmodi sensibile et si non gradus
 non videtur non videtur, saltem metrum huiusmodi dicitur
 huiusmodi *jo.* ex sensibile est et loco metrum
jo. Huiusmodi absolute m. si quod numerus modum
 vivendi defumantur vel ex aere vel ex petris aere
 sed fumantur quod ut aere et proprie modum in
 aere quod aliter potest separari a se se

nini

inimicem et non deprimunt ab actu qd illis
 sicut tres modos operanti accidentis vita non
 de rei in animabus. Ad Causam J. P.
 Placet aut. ad pbacem Regalis item ans si:
 nihil esse sensibile q non sit et loco motum
 simul. ad pbacem huius Dices illa Alabacem
 non esse nisi et pprie localem motu, q hie
 localis motu ad generem ordinis loci motum
 ille que acquirit alijs loci ad q motu vel
 alia q erunt res distinctas ad q separanda natura
 rei.

Oportet res. Oportet non distincti generis
 oba qe me nra q ra ante allata sunt
 nulla. qyua pth. pth. ans. nam aliquo pthio
 realiter distincti oba sunt idem oba realiter.
 qe non sumant sua distincti oba ab oba.
 qyua pth. qe non nichil qmto ad qe
 realiter idem tribunt distincti oba realiter alijs.
 ans vero pth. nam nity et notitas sunt
 sicut pthio realiter distincti oba et tu sunt idem
 oba realiter si. Veru et locu q duo tu
 sunt.

ga pectus vel debent defumi ab aia, vel a
matis vivendi, ga aia e rursu opam vita,
tu et medi vivendi ordinant ad opandu
vitaliter. go vel tu erunt vni gra pectum
vel ad futurum q.

PP Con: ans. d. H. gypnam ad pb. dices
Vnum spe aiam spe it a que fluant pectus
vel et opate vitalis pugn a pugnio rudi cali
Et et modis vivendi ordinant ad opandu vel
vitaliter qu tu raphicis pectum defumit ex
diversitate obm et fruct 5. gena obm
vel pbatu e in hae dub: et 5. erunt pectum
genum.

Qui cito pp. Anima vegetativa et sensu,
hinc e matris et pte gradu eadem accepta.
go non pt fructu gloriu in aia rati. gypnam pt.
ga non videt pte q res tota pmi finalis quod
e aia rati gloriu fructu aliq fructu mate
ans vero pt. ga aia vegetativa et sensitiva
tu pnt eae opam matrem. go.

PP Argto aiam vegetativa et sensu suam
ji

si immans ptra se esse eodem natura materia
in hoc non clare quod hinc in anima s. ratio
q. saltem ut gas e. materia. si aut p. q. b. ut
anima ratio sit entitate spiritualis tunc ad huc
bene pot. esse ut q. no. corporea. Idem dicimus
de mati. g. n. p. e.

Quares hie. Quodnam sit subiectum
potum anima. R. Cum dist. utro- d. p. l. i.
res esse potias q. d. am. sunt corporea h. e.
affixa organo corporeo q. d. am. sunt imates
q. se: ad di. ciendas epates non in. regent. ali
que organo. p. t. h. e. q. e. mater. vel organica
recipiunt immediate in ipso corpore p. t. h. e.
h. e. m. in p. t. h. e. p. t. h. e. vero p. p. i. n. d. u. a. l. i. s. r. e. c. i. p. i.
vel immediate in anima ratio. f.

Dubium Tertium.
Utrum sola Anima ratio,
nalis sit indivisibilis; uel

non mand. par. aca. feny. q. aca. fit. corruptibilis,
 ha. a. se. factu. go. p. h. f. illa. non. aca. f. te.
 p. anted. erat. in. manu. nulli. manet. go. cor.
 rumpit. q. f. p. h. aca. in. p. m. non. mand.
 in. p. a. manu. aut. p. h. n. p. h. q. illa. par. re.
 gradat. ad. alias. partes. q. talis. reg. dicit.
 motu. localem. q. formis. f. t. non. g. n. n. i. s. i.
 q. acci. dens. r. e. cogit. f. h. i. n. n. u. l. l. a. p. a. r. e. c. o. r. p. o. s.
 retrahit. vel. reg. n. i. s. i. go. n. e. q. t. p. a. r. e. a. c. a. i. s. i.

Conclusio Secunda.

Non tu aca. ratis, sed et aca. aliorum aca.
 malis, p. factum tu. sunt in un. filis, ita ut
 sola aca. illam. fit. in. toto. et. sola. in. qua.
 libet. parte. /

Haec. Certe. e. a. q. ut. in. bellig. ut. p. h.
 Nam. e. Animalia. ope. in. dupli. q. r. e. q. d. am.
 sunt. p. facta. q. d. am. in. p. facta. In. p. facta. aca.
 t. m. illa. q. n. e. m. p. a. r. t. e. s. a. l. l. i. s. s. a. f. i. r. m. u. l. i. n. n. e. r. e.
 p. n. t. u. l. i. n. n. u. l. l. a. t. a. l. l. i. s. s. a. f. i. r. m. u. l. i. n. n. e. r. e.
 m. y. l. a. c. e. r. t. a. a. p. e. s. m. u. s. c. a. e. c. o. l. u. b. i. n. i. s. e. t. a. l. i. a.
 q. u. a. m. u. l. t. a. l. i. j. u. l. t. i. m. a. c. a. t. i. a. i. n. p. f. a. c. t. a. o. p. e. i. l. l. a. q.
 n. o. n. h. a. t. e. a. s. f. e. n. s. u. s. s. u. e. i. n. t. e. r. n. o. s. s. u. e. e. x. t. e. r. n. o. s.

Animalia
 Inpfecta?

ful hinc gaudet abigere. ful hinc rae multa sunt
autia in pfecta. Autis vero pfecta sunt illa,
quom plantis abfissa non in uis et ne par,
hinc hinc aut n.g. equus, leo, canis, ho. &c.

Animalia Per
fecta quae?

Certe go mo lex de auty pfectis apereus aias
eom spe in diuifibiles. q pto certe go ex hite
in lib: de senectute et iuuentute capi; vbi ait.
Plantas, et qdam autia in aia in uero; dfta,
Am addit; autia qntia qntita hinc non pat,
aut, ex quo hie arguer. per autia qntia
qntita intelligunt pfecta, ful pto hite illa
om patitur q in aia in uent. go aia autia
pfectam sunt in diuifibiles. Certe; Anima
atium pfectam non manet in partib; exes
post hinc. go non sunt diuifibiles. pto aut.
qa nunquam in hinc aia n.g. equi utraque
parte diuifia pferunt. p.

Conclusio Tertia.

Forma pfecta non in animatam; item aia
plantam et autium in pfectam sunt diuifibiles.
ita ut aia hinc qd dicitur, non fit tota in
qualibet parte pfectate qntia.

Hare

Haec p[ro]p[ter] quo ad jam partem vel p[ro]p[ter] experia. Si
n. aqua vel ignis dividat, tunc in utraque parte
manet forma aquae, vel ignis. q[ui]e talis forma
fuit divites divites q[ui]ntina. Confirmat. t[er]m.
ma p[ro]p[ter] rem in aeternam captem regunt
differe in loco et in parte. q[ui]e fuit divites
ad divitem totij.

De aetate plantarum p[ro]p[ter] et Culo. Ramy n.
alij p[ro]p[ter] ab arbore, idem n[um]i. manens p[ro]p[ter] fieri
arbor alij. p[ro]p[ter] corrupti ene p[ro]p[ter] q[ui]e Ramy
n[um]i, et q[ui]e p[ro]p[ter] in yso manet aia vegetabilis.
ans p[ro]p[ter] experia. q[ui]e p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]. Si n. Ramy amitte,
vel vitam, non idem n[um]i. p[ro]p[ter] remp[er]sere
vel in arborem exeresere, q[ui]a a morte vel
vitam n[um]i non dat regrop[ro]p[ter]. q[ui]e.

Ily Culo quo ad jam partem se quo ad aia
artium m[an]ifestat aia, rae sumpta ab experia.
Videmy n. lacerta simi jam in vere et utray.
partem simul se manere, unde si q[ui]e p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
una partem, statim retrahit se. q[ui]e fuit
Qdorem; et q[ui]e manet ili aia fapitima.
et idem e de alio aia m[an]ifestat. q[ui]e

Quares. Supposito qd non est, aia maneat
 tota in qualibet parte totalitate continua. utrum
 saltem maneat tota totalitate spm et virtutis?
 ad hoc qd per Ceterum sequentium.

Conclusio Quarta.

Omnia forma substans et aia manet tota in toto
 et tota in qualibet parte legit de totalita-
 te spm. Nulla vero aia manet tota in qua-
 libet parte legit de totalitate virtutis.

Ita pars Ceterum qd ex Aug. Ep. fuit qd
 manebat. Ut dicitur tunc spm in mundo
 fuit aia et in corpore spm ad hoc qd dicitur
 fit tota in mundo toto, et tota in qualibet
 parte mundi. Ita ut qd hic est, fit ut qd illic est
 qd sicut Augustinus. aia manet tota in qualibet
 parte legit de totalitate spm.

Ita Ceterum de virt. In qualibet parte corpus
 recipit tota spm aia. qd est in, utq. partibus tota
 totalitate spm. aut pte. De spm aia et qd fit
 aut pte corpus plura organia d. d. que
 minus d. fit hu. resp. in qualibet parte qd.

deinde

pthi gypna - qd qra ad forma matris d corpore
 non pot hinc ptham abiqua ad pgnitulum pnce
 pntualum abis pntiones sup arant d pnt.
 q falsus qd pto dms rignisus mcty non
 latit ab mbellyitili anhemanti pnt gubij acuis.
 pnt nq. lanti selet pthia nifina d pntibili
 anhemanti. qd mcty. ent pnce pntualis.
 Anide intellectua pthia mltis mltis organo
 corpore ad est ncedas suas qra. qd ent pthia
 pnce pntualis. de hoc lanti infra.

qd pntis centis certa e pnt pntualis d
 pthi ex Euthy 12. pnt ho m d d mbellyitibus.
 qd ho ent incorruptibilis d mbellyitibus pntualis
 pnt ad aiam. Et ut diximus hinc lanti e d d d.
 nta m Conf: Later: mcty d. Th. 1. p. 9. 75.
 a. G. El pntis d d d. Qui nans q had pntis
 centis m d d d. Th. quas d d d.
 pntis nocab. nans pntualis pntualis.
 Omnis pntis intellectualis e m incorruptibilis
 pnt aia nans e pntis intellectualis. qd ent
 incorruptibilis d mbellyitibus. m. de se pnt. qntul
 n. aia nans cum Anglis q pnt pntis m cttis
 et

esse rationem quendam vel eam quare alium quod
mial extensio simul et aia ratio dicitur sed
corpus aut quod per se non potest fuisse
dualis ipsius corporeitatis.

Qui cres 20 Sequitur ex una sententia idem
pepe moven simul dicitur motus ghravis imo
et simul pepe moven et ghrere. heu a. e. fallit
20 et id ex quo sequitur. pro sequenda. si n. aia n. g.
ratio e tota omni qualibet parte hunc et movet
in qualibet parte sed sua partes corpus part
moven motus ghravis ut n. g. in ang. dextra mo,
neal suofu, si sinistra n. d. exsa, 20. Deinde
et n. g. n. g. pot. ghrere altera n. d. moven.
20 si tota aia e in qualibet parte simul hunc
moven et ghrere. Confir. mov. auctur. Ex
una sententia sequitur q. q. n. g. p. h. n. d. n. g. aia (q.
erat in manu regrediat ad alias partes corpus
hunc a. e. absurdum. 20 et id ex quo sequitur.

R. f. Auct. Dist. seq. Per auct. d. n. g. Con. seq.
Per se, n. g. Et hunc Dist. m. g. n. g. hunc abstr.
du

hinc, con. m. per accidens N. m. sunt pth in
 hinc existente in navi q simul pth motum dudy
 motu q hancis f accidens h. ut si u. g. si naq
 nis curvat usq; occidentem, ille in navi ob,
 ambulando ppat ad orientem. Idem qo de hinc
 de aia q si: ad partem unam partem pth qescere
 et ad motu alteram partem movent.

Ad Caspium B. N. scy: et dices qto alium qsom,
 dicit magis vel pns q hinc aia non regreditur
 ad ceteras partes cupis sed tm descendit infer,
 mare eand partem. si ut u. g. pte carum,
 pntis spns sacra mentibus. Cupis Chri sub illis
 glute non regredit ad alias hostias q sacras
 neq; ascendit ad cetera, sed tm descendit infer,
 navi. sunt et si a cupis Chri qsom dicit unam
 dicit Verba ditionem non cupis qto ad cetera
 ras partem, sed tm refert unum Verbi hinc
 cum dicit. Idem e hinc dicendum. /.

Aliter qo. Hinc atum pfectum sunt mater
 qa dicitur de pte mare ut dicitur in physica
 qo sunt eulenta et dicitur hinc. qto qsom. idem
 n. supra dicitur mare potest qto in hinc hinc

7a

partes spirituales quae si istae aera sunt mater sunt
divisibiles - deinde ut quae mater est debet super nos
am se extendere proprie generat mater. quae si illae
formae sunt mater sunt et extensae.

Cunctae. Aera autem effectum finit et actionem
extensam. quod est ipsum sunt extensa et divisibiles.
propter quod. quia inter actionem et terminum debet
esse quodammodo quod si actio est extensa et terminus actio,
nisi si aera erit extensa. Adde quod istae aera
sunt etiam divisibiles actiones. quod ipsum sunt
divisibiles propter quod. Ideo n. aera ratio est in
divisibiles quae habet quosdam gradus indivisibi-
les ut sunt intellectus et volitio. quod.

De aera. Con: aera et M. quodammodo. ad partem
vices spiritualitatem non esse rationem adsignatam
indivisibilitatis, sed propter indivisibilitatem quae
nisi a matre et in aliquid modo elevata quae
habeat aliquam similitudinem cum spiritualitate
et sic se habet istae formae autem effectum quod
habet sunt mater non sunt in animis materia
mater sicut alia aera autem effectum sunt
hnt

hinc quaedam materia elevatiorem et sunt quasi
 omnium obliqua inter omnes materia in materia
 et natura omnes, materia. Et haec ratio bene potest attribui
 generi illius quod generat formis vel animalibus immo
 materialibus, quia ut certum est supra minus infirmi atque
 hinc in infirmis supra minus. Ad alterum quod dicitur
 quod formas autem effectum sufficienter
 sapere materiam et quod sunt extensa aut quae.

Ad Caspium R. H. autem. Quia autem quod
 sunt generata omnia se incommensurabilia et instaurata,
 nec se generata unde non minus quod est ipsa autem
 sunt incommensurabilia ad res quod dicitur in res. Transcendit
 quod est autem autem sunt incommensurabilia quod tu non enim
 unumquodque quod ad minus ipsa forma sunt generata
 generata quod autem incommensurabilia, et quod generata quod debent et
 quod extensa vel quod sunt ut in ad hoc vel modo
 quod sunt in materia operandi vel sunt extensa
 vel quod, non autem quod sunt extensa vel quod, vel
 sunt.

Alii autem quod. Haec ratio multiplicat ad multum,
 plerumque corpus vel materia. quod materia. autem plerumque.
 pro quod, illud in quod sunt multiplicatae de quod

a materia

à mat non pt non ope mate. go si oia ratio
multiplicat ad multiplicatum mat non oia dependet
à mat et oia ratio. Causa. Intellectus et potentia
pensa ab oia. ^{corpo} Si ratio non intelligit oia legantur
et ut supradictum. Disiunctio indiget phantasmatibus et sunt
corpo. immo ab ipso illi q. hinc meliore complexione
nem oia matiam melius disposita melius intelli-
gant. go oia ratio erit dependens à mat.

R. Dist. oia. Per se ita ut in fieri et ope de-
pendet à mat. H. oia. per accidens et quasi ex
causaliter et tunc negat q. supra. Ad haec n. ut
aliquo forma vel oia sicut mat non sufficit
q. oia matiam multiplicat ad multiplicatum
corpo sed in supradictis q. in suo fieri et ope
dependet à mat q. in oia ratio non generat.
Ad Causam R. H. Intellectus dependet à corpo
hinc ab organo, sed dependet hinc ab oia
vel hinc à conditione aliqua ex hoc a non
sunt q. ratio sit potentia mat.

Principes S. Si oia ratio non communitur
communitur

composita esse epul forma accidentalis per accidens
sit et abesse per se compositionem formam
hanc a se ulfunda go.

Q. H. scilicet hanc n. ut alijna formam dicat acci,
dubialis q. ut de his q. in q. hanc p. hanc q. in hanc
real alijna, et det illi q. accidentalis. hanc a.
non sunt oia rates. go.

Dubium Quartum.

Utrum sanguis et reliqui
tres humores scilicet Cholera,
Phlegma, et Melancholia in-
formantur eadem Anima to-
tius. Item an semen, lac
feminarum, dentes, ungues,
capilli informantur eadem
Anima totius? ~

Pro resolutione huius distinguitur cum modis dupli-
citer sanguinem non nutriti melius alijna
natum.

Sanguis duplex
Sanguis Nutritivus
mentalis qui?

Sanguis Natus
Sens. Radialis, q?

natum. Sanguis Nutritivus est ille q. adhuc
est in effluvio, crudus & ordinatus ad nutrimentum vitæ
q. eadem habet speciem sanguinis, tunc non effluvit q.
Ducus est ad naturam sanguinis p. defectu decoctio-
nis, et ille diffusus est quæsi q. in partibus corporis
et si aut quædam in quædam parte statim
effluvit. Sanguis a Natus vel radialis
est Sanguis effluvis & decoctionem sufficienter de-
ducit ad speciem sanguinis & Sanguis g. in
vitis nervis majoribus corporis, et hic Sanguis p. in
medicis spectatur ad integritatem vitæ hujus
ad finem quo non pot. consistere. huius q. notatur p. il-
CONCLUSIO PRIMA.

Sanguis natus q. est radialis dicitur informat
eadem via totus p. in opere vegetati vna tunc.
P. Certe q. Sanguis ille est vna pars vitæ
spectatur ad p. istam illig. q. informat vitæ totus
aut p. q. sine sanguine huius aut aliud vitæ
manuum et diminuta. q. spectatur ad integritatem
vitæ. q. vna pars p. illud n. q. est vna
pars totus. In q. non pot. consistere, debet
informari

iniformem aia totiq nisi fortitudis pueru pauer
 aias puerialis q singulis puerib, q salu.
 Cassi hae nra. Ex fundamnto Theodogico.
 Verbum diuina assumptit sanguine, qe san-
 gnis spectat ad integritatem aia. aia. a Theod:
 dicentes nra gutta sanguinis Chri esse nisi
 nisi ualoris, hae a. non hnt nra nisi sanguis
 est assumptit in uerbo datione ex illo cu. hnt
 sua integritatem. pte a. qe. qe Chri Verbu
 tu assumptit ea q spectant ad integritate
 nra humores uelut et pte ex eo q mortui
 ni non pueris dnt cum sanguine repugnerent
 hae a. non fuerit nisi sanguis spectant ad
 integritatem aia. Et hae luto de alio qe
 humerib, ni dicitur sc: Cholera, phleg: melum:
 q n. humores q cum spectant ad integritatem aia
 reformant aia totiq.

Conclusio Secunda.

Sanguis naturalis non iniformat aia
 totiq in quate, sed habet aliam quandam
 formam substantiam; quum uis et granu facta
 sit globalis.

Pte

Plur. Sanguis Nutri mentalis a nigro factus. qd
non informat aia factus. ans pth. pth qlyria. ut n.
aia inquit reformare aliqua partem corpus
tunc illa pars debet de novo uniri ipse facti
q nutritionem, sed sanguis ille rursus a se
mity, novum n. q unum ad vlti. I se coctorem
q regit ad nutritionem. Cuius Sanguis
illo non e pars cetera sine qua non pot gfi/tere.
qd non infer malis aia factus. ans nichil certu
eque. act n. pot gfi/tere si factu hret sanguis
nem radicalem.

Altera tra facta qua hret suare q balidit e
moxe supposito fund amente hrem Audi q dicunt
sanguine nutritivalem non distingui qtr
a sang: nutritivalem, sed tunc acci dunt aliter qruis
m. et m. q factorem.

Conclusio Tertia.

Semen, et loca feminaria non infer manibus
anima totius.

Plur. Certe. Hae duo non spectant ad nutrem,
fatum nra, sed sunt tunc qdam supstitutiva
ovniata

ordinatis ad generandum spiritum in alio in hunc hunc. quod
 non informant eam aera que in formam hanc. aut
 potest in gradibus et integritate naturam retinent, et in
 femine carent. deinde semen ordinat ad generandum
 in alio, sicut et hanc formam ordinat ad generandum
 fatam rari generat. quia potest ea in hunc quod
 spectant ad integritatem naturam informant aera hanc.
 Vel ea sunt quibus non potest generare aut. Eandem tamen
 intelliges de aliis ex his membris actus quod vel quod
 vel quod naves, vel quod alia loca sunt hunc. Ea non
 informant aera hanc. Unde quo ad Phlegma
 descriptum est duplex generum. Vnum perfectum et de
 casto. Aliud vero minus perfectum et crudum.
 Phlegma electum informant aera hanc, nempe
 imperfectum et crudum.

Phlegma Perfectum.
 Phlegma minus
 perfectum.

Conclusio Quarta.

Dentes, Ungues, et Capilli actus informantur
 aera hanc quo ad esse vegetabilium.
 Iste autem quo ad partem generatam. Dentes sunt
 partes vitales nutritionis, augmentum nervi
 cum immensuram. quod informant aera et non alia
 qua

quia totiq. ans. p^ol^o cyris. dentes n. in Virtute
 sunt p^omi et acuti, postea vero succipit h^oris
 fundit longioris, labiales quoque angust^o versy om^o di.
 mensuram et q^oto nutritiam. q^o angust^o non
 supponit nutritionem. q^oto vero p^ol^o. nihil n.
 p^ol^o di^o esse q^ota vitalis nisi habeat vita et
 animam q^ote p^ol^o q^ota^o nutritiam. q^o p^ol^o d^ontes
 q^ont^o vitaliter. ut p^ol^o et infernalis a^o et
 cum in uno supposito nam: fit ha^o una a^o
 fact^o q^o n^o dentes infernalis a^o q^o infernalis
 a^o totiq. Et ead^o et r^oo curvita de Cornib^o
 a^ontum. Hec valet si q^ota. Dentes non
 augeri vel nutiri vere vitaliter, hoc e^o q^o
 insuffumione sed su^o q^o mixta p^oam ad su
 mura q^ono ignis et augeri vel nutiri.
 non valet hec q^o ut ess^o medici futur^o don
 tes h^ont q^o p^oalam fibras q^o quas p^ont suscipere
 alimenti et q^oto vere vitaliter nutiri.
 P^ol^o Certe eo de Vagrib^o q^ona et Vagres
 crescent augeri et nutiri q^o in mund^o vere,
 et q^oto h^ont animam, vel infernalis a^o totiq.
 supposito saltem quo ad ope Vegetativum.
 Confut^o

Vagnes.

Conferat magis. Nam ideo in Virginitate reperiuntur
et ea in parte qua quingentis anni pueri
quod fistulae quod quae sunt ad hanc abstruuntur.
quod nunc videtur quod alius quod fistulae sunt
Suba frusta in nata

Item Cautio quae ad partem de Capillis
est nunc quae de duritie et virginitate contra
frustrum

Item in Eadem parte, suggerendo duplex est
partem in toto (scilicet) quae per se ordinantur ad
aliquam operationem vitalem exorrendam ut sunt per
oculos, os, Genitalia, naves, sunt quae per se ad os,
nunc aliam partem ordinant, et talis sunt ea,
quae est de Virginitate. huius suggerit Item hanc
partem Cautio. His informatio nunc nunc ex
videtur se ad illas partes quae per se ordinantur
ad aliquam operationem vitalem exorrendam, sed et ad
alias partes quae operantur vitales. sed Capilli
sunt talis partes quae operantur aliam. quod quibus
sunt sub virtute nunc materiae aere. Item pro ea
in Th. quod dicit aere se hanc ad corpus partes
illig, si autem non hanc se ad artificiatum et ad virtutem
aere, sed aere non hanc quibus artificiatum, sed et ipsa
virtute, et nunc illa quae ordinantur ad operantur
ipsam

Capilli

Partes duplexes
in corpore.

1.

2.

Comparatio aere
cum arte.

Capilli congerantur
cum foliis arborum.

expressam in stroma. go et in reformativa non tunc
extendit se ad totum corpus organum, sed et ad
partes illas quae sunt generatice aliam. n.
pro quam ipsa capilla. capilli sunt se in acti
ita, sunt folia in arboribus, sed folia ordinantur
ad generatorem aliam partem arboris, go si ubi
folia informant aia vegetativa arboris, ita et
capilli in acti informant aia vegetativa
quo ad esse vegetabile. Hos adde et capillos tunc
iuxta carnem quosdam radices quae sunt ab imo,
hirsutissime et in istis angoni et rubini. /

Hic nonnulli faciunt distem de Virginitate et ca,
pillis hinc, asserunt illos non informant aia rati,
sed hoc asserunt sine fundamento. Licet aia
rati non informant illos sicut omnem gradum, tunc in
formant illos sicut gradum vegetativum. Quod dixi
mus de virginitate, dentibus, et capillis, et de virginitate
rostris, et pennis avium et de virginitate equorum,
Idem et de spiritibus vitalibus et actis quorum
primum procedunt a corde, et nervi pflumant a
cerebro. Insuper ratio potest esse ista quae nervi spectant

ad integritatem nati, & hinc natiu' partes, imo
 et a sanguine radicali non distit' g'ruu' q'ntu'
 sed hinc aliquo modo acci' dubitaliter genes' m. uel
 m. actiuitatem, & q'ntu' si sanguis radicalis ut
 platu' infernal' aia' totiq', & q' dicit' q'ntu' uita,
 res et aites ead' aia' uisus maluit.

Principis q' Contra hac. Alimenta non infer,
 ma' aia' totiq', sed sanguis e' alimentu' aites,
 q' non informat' ea aia' qua' totu'. m. e' hinc
 hinc lib. 2. tex. 37. Vbi ait alimentu' non infer,
 man' aia' aites, imo quodammodo et conpat' san,
 guinem cum excremento, sed excrementa
 non informat' aia'. q' nec sanguis m. aia' p'bl.
 nam alimentu' debet transire in alimentu'
 aite. q' non informat' aia' totiq'. aia' p'bl. p'bl.
 q'ntu'. alias nutritio est q' uersio uita' in
 uita' et q'ntu' iam hinc aia'. q' non p'bl. q'ntu'
 si in fructu' aite, q'ntu' talis nutritio q'ntu'
 in hac q' aia' in uita' de nouo informat' aia'
 qua' partem qua' antea non informat' m.
 & q'ntu', q' ex sanguine fit caro, et ossa. q'ntu'
 sanguis e' alimentu' aites.

Ad

Ad hoc argu. Quod alij. p. Cui. M. et Th. m.
si intelligat de sanguine radicali, dicunt n.
non esse non esse alimentum artis sed tunc sanguis
mem. nubi mentalem q. ut dicitur non infermat
aria totus et sic. schneid hoc argu.

Verum R. de Alimento non infermat aia
totus sicut ois gradus, et sanguine et radicalem
esse alimentum et artis. Unde ad phasem Marci
dices alimentum debere gneri in pulchram alicui
nau hoc modo quasi de nervo q. debeat tunc
vel aere et gradu aia vegetativa sed suffi.
et q. gnerat in pulchram alicui sicut alium gradum
unde licet sanguis radicalis iam sit infer
mat aia totus sicut esse vegetativum bene tunc pot
tunc nervum alimentum et transire in pulchram alicui
sicut gradum nubi sanguinis ut q. sanguis
gnerat in carnem vel epa.

Alii autem de sanguine nati q. omni
caloris partibus corporis. q. non infermat ead
aria totus. sicut tunc. q. ad infermat aia
gnerat q. immutatus gnerat. ois sicut. sanguis
gnerat in nervis tunc vase. q. non gnerat
cum

QVAESTIO
QUARTA.
DE
ANIMA VEGETATIVA
ET EIVS POTENTIIS
ET OPERATIONIBVS.

Hactenus egimus de Anima in cor; restat nunc agen-
dum de Anima in specie; et incipiendo ab imperfectio-
nibus cum ut sic inter animas primu locum obli-
neat Anima Vegetativa, ideo de illa iam agemus.

Dubium Primum.

Quid sit Anima Vegetativa
et quot potentias et operati-
ones habeat sibi conaturales?

Non potuimus nāam et opam aīo Vegetativam
indig declarare quam si prius videamus quot et qua-
res habeat potias et opas sibi ex nāa genuinites.

Conclusio Prima.

Tres sunt potentias animae Vegetativae sc:
Generativa Nutritiva et Augmentativa.

Hae Certe et status sanis docet A. Th. 2. de aīa
Et p̄r nā. Anima Vegetativa e aīa corpis viventis
p̄ tot omnes potias illig, quod sunt opas corpis viven-
tis. om̄s p̄t. p̄t. gēniva. p̄ potias sunt p̄ opas et op̄
dicant ad illas. p̄ tot omnes potias quod opas. A. Th.
Sed triplex e opas aīo Vegetativae. p̄ omnes tres
potias illig. gēniva p̄t. p̄t. m̄ subsumpta. p̄ actio e.
qua corpis vivens de novo acquit ep̄e, hae a. actio
e genāo aīo respondet potia generativa. 2a actio e
p̄ qua corpis vivens gēnat seip̄ su m̄ ep̄e m̄ dīu,
sueli et tunc p̄m̄ actio nutritiva aīo respondet
potia

TO
A.
TIV
TIS
IBVS.
tat nunc aīo
ab imp̄p̄tū
Locum aīo
iam agēti

petitio nutritiva. 3ta est op^{er}atio q^uae idem corpus in
mensura sum^{it} esse in diuersa parte ad effectum
esse vel ad in^{ter}u^{en}tu^m q^uo^o op^{er}atio vocat^{ur} augmenta^{ti}o
respondet petitio augmentativa. 4ta tres op^{er}ationes sunt
petitio op^{er}atio^{is} a^{er}is vegetativa. et 5ta tres sunt petitio
a^{er}is vegetativa nec plures nec pauciores.

Pro intelligenda huiusmodi reuocanda sunt membra
ad q^uae supra diximus agentes de numero petitorum a^{er}is
in eis. ubi 5ta gra^{de} petitorum distinguimus, et distinctio
ne obiectum. et diximus ibidem totum vegetati
ui q^uo^o erat s^um^{ma} genus petitorum a^{er}is esse corpus unitum
aut v^{er}o susceptum, q^uo^o corpus non t^um intelligit^{ur}
corpus unitum in individuo, sed et in s^um^{ma}, si n^{on} s^um^{ma}
meret corpus unitum in individuo q^uo^o s^um^{ma} vegetati
tunc sequeret^{ur} duas t^um esse petitas a^{er}is vegetati
q^uo^o t^um n^{on} est dicendum.

Conclusio Secunda.

Tres sunt op^{er}ationes nates principales et quasi dispa
ratae a^{er}is vegetatiuae.

Hae certe n^{on} s^um^{ma} ex p^{re}cedenti pro eis intelliguntur

N^{on}

Notum est Vinetia esse in triplici diffra qd dicitur fruct
 qd non potest fieri nisi qd generem et contra naturam
 feminis uti videri. Docemus in his: de genere. et
 Alia Vinetia sunt alia effera. Alia sunt qd tunc
 fiunt ex putrefactione terrae, ut fructus qd dicitur
 musca et alia. Alia sunt qd nunquam fiunt
 nisi qd generem. Et sunt alia alia qd alij
 fiunt qd generem, alij vero qd putrefactionem,
 ut ranae u. g. et vespa. Hoc est suppressio per
 dil. ma. Causa de hac vegetabilia qd se. non ad
 tendendo ad ea qd ipsi alij qd accidunt ex par.
 te mixtae mixtae qd adveniant. Et operit ita
 Causa tres esse species alia vegetabilia qd generem
 nutritionem et augmentum, et qd se ex Causa preceda.
 hi. qd se. r. ad corpus minus qd est o. veget.
 haberi tres vegetabilia qd sunt qd generem sunt
 plures qd sunt qd sunt qd sunt. nam in pri.
 mo ad corpus minus veget. qd accidunt esse scripto
 legito, et ad hoc generem. ut ita sunt vegetabilia
 qd sunt in esse. Et veget. qd corpus minus veget.
 in esse veget. dicitur et tunc generem nutritio qd qua
 aliam in qd in calore nati veget. restaurat.
 Et sic habentur edam generem.

zō regunt ad corpus in uero q' ad delicta partem p'du,
cal ut sic fil' p'at' fili conatus obicent. et ad huc
penit' angustā. Hicq' alio uident' nō ad corpus
ni uero uita negotabimur. zō tū erunt ista trēs.
Quia si alio q'dam regunt certe illa tū tribus
substantiabus, ita ut non sit uero plures p'at' p'at'
p'at' q' nō uter se sicut d'paratū.

Circa hanc litem Gueres quoniam ex his ip'
atq' fil' p'at' p'at' et conat' uero nō negat'
hinc - R. per litem sequuntur

Conclusio Tertia.

Inter has tres p'at' p'at' p'at' et magis conat'
hinc nō negat' ab hinc. generat'.

P'at' tūc. Illud et nō alio rei p'at' q' ei
ut p'at' et generat' p'at' ut q' ip' generat' ut ab
nō p'at' ad p'at' transeat, sed generat' generat'
nō ut p'at' et, nutritio nō et angustā et
et nō p'at'. zō magis conat' ut nō negotabimur
generat', q' nutritio ut angustā. m. p'at'. zō
nihil alio rei magis conat' q' p'at'
illa p'at' q' nō ut hinc. zō. m. et generat' generat'

n.

n. non generat autem in effectis, hoc est, q. nondum
 generantur ad debita substantia vel ad debitam
 partem, unde prius generare non potest, quia in tra
 lineam ante vel inuentis mater et adhuc magis
 facty. Confirmitur hunc ratio. Intra aliam ma
 gis mate in q. magis inclinatur et appropinquat, sed p^o p^o
 vegetabilium magis inclinatur ad generandum sibi
 simile quam ad alias partes. 2° generatio enim illi
 alii conuatiore. 3° p^o. Quia nate p^o h^ota legit
 apparet ino lute, q. nihil e aliud q. uia id in q.
 aliqua res non inclinatur sed q. p^o h^ota eam p^o h^ota
 2° illud enim magis conate alium rei in q. magis
 inclinatur. in. nero p^o. q. libet res nate appetit
 assimilare DEO quo ad immortalitatem et eter
 nitatem vel p^o h^ota in suo spe, cum uero
 huc non quid huc creatura uero mater et nate
 nisi q. generam sibi simile, nam in nichil huc
 diu p^o h^ota non p^o h^ota. 2° et nate inclinatur
 ad generam q. quia p^o h^ota aliq. modum q.
 p^o h^ota appetunt namque q. generam sui p^o h^ota
 saltem sibi p^o h^ota.

Etiam

Conclusio Quarta.

Definitio Animae
Vegetativae.

Animae Vegetativae potest in hunc modum defini.
Animae Vegetativae est primum principium
generandi alium in eum sibi simile sicut
spiritum.

Hanc sententiam D. Th. et Scotus. Et patet ex D. Th.

Generatio sibi simile sicut spiritum et hinc anima vegetativa
hinc. go in summa et ad illa definitio. spiritus patet.
qa in istis naturis instruitur ad per se suos fines definit.
aut. anima vero patet. nam patet in eis generantibus sibi
simile hunc quod amodo et fiat appetitum, nec aliter
sed restat quod patet appetitum vel optare imo in odium
ne ad generandum habentur calorem generat; ita enim hinc
nutrit et augmentat, ut ad effectum statim perveniat
et patet generare sibi simile. go generatio aliter et hinc
anima vegetativa. Confirmatur hanc rationem. Generatio
est actus perfectus utriusque alius actus anima vegetativa.
hinc. go recte definitur per illam. patet et spiritus. qa
definitio spiritus et denominatio definitur a potentia vel
perfectio. go si generatio est perfectio recte ab illa
definitur

definitur

substantia distinctus generatus.

Primum est. generata generant et recipiunt in actibus.
ergo non est conatus in neutro; et ille proprius. cum potest
in igne et quavis non fit in novo generant tunc
sibi similitudinem ignem.

Primum transcendit autem quod generatio quasi latissime
sumpta generant et recipiunt in actibus, tunc generatio
fit ab intrinseco materia conatus in neutro. Unde
et solum definitur quod fit per se in vivo a hiis rebus
et primum quod in natura in similitudine: materia specificata
et de huius generata tunc loquimur.

Dubium Secundum.

An tres potentiae Animae Vegetatiuae distinguantur essentialiter et realiter inter se.

Et utrum in diversis viventibus sint diversae species?

¶ ¶ ¶ Con:

distinguit realiter ab illis. *gryna pth.*
 distinctio n. potum sumit ex distinctione actum
 et obm. ans vero pth. si genus distinguit realiter
 ab auctas et m. h. n. e. cum pth. realiter ab ipsis
 signa. go. dimide. etu. genus. fultis. e. fultis. alfo,
 hnto. sumpta, etu. vero. m. h. n. e. fultis. par,
 hntis, etu. vero. auctas. e. m. pthas. go. pthia
 generalia hnt distinctio actus et etu. ab actibus
 et etu. aliam potum.

Pth. Cante. quo ad eas tres potias q. se. Distinguit
 inter se realiter ab ipsis. Hae tres potias hnt
 genus distinctio realiter, et genus hnt etu. distinctio,
 ha. fultis. go. potias omnes distinctio inter se pth.
 et realiter. *gryna pth.* distinctio potum n. h. pth.
 ad et realis defumit ex distinctio actibus et etu.
 fultis. go. si istae tres potias hnt actus distinctio
 realiter ab ipsis. *gryna pth.* distinctio potum n. h. pth.
 ipse inter se distinguit fultis et realiter. *gryna pth.*
 pth. pth. om. nam. multu. aliud caput videt. restat
 ex quo defumit distinctio fultis et realis potum
 qua. ex d. m. h. n. e. actum obm, cum potias istae
 habeant idem n. n. s. fultis, m. s. et n. e. d. m. h. n. e. pth.
 pth.

pot fundari uariis potibus et habitibus et plane ex
 isto non inferuntur non potest participare sua de
 fructibus quod eam habuit ex di. sim. et bene actum
 et otum. In non aut pot. in primis potibus gene,
 ratione habet generationem realiter distinguit ab aug.
 mentat et nutriti one, item nutriti distinguit
 realiter ab augmentat cum sapientia de nutriti fine
 augmentat. et distinguit istas tres partes inter
 se realiter. In u. haec partes habent distincta
 etia fructus et iam probatur e. g. Confirmat haec
 ratio. Istae tres partes sunt generis et diuersos fines in
 quos ordinantur. et distinguitur realiter. etia pot. pot.
 generis. et distinctio potibus de sumis ex diuersis habitibus
 finis generis et ad quod se ordinantur. 1.

Conclusio Secunda.

Potus aere vegetabilis uel repens in diuersis
 specie animantibus sunt in eisdem specie.
 Et idem dicitur de potibus aere sensibilibus de
 quibus latius infra.

Explicat Cato. Dicitur in illa quod uel in y. potibus
 nutritiua repens in hore et luteo et et in plantis

in

In petra nutritiva (q̄e in hōie non distinguitur sp̄e
 à petra nutritiva (q̄e in equo vocat hō et equus
 differant sp̄e. sicut et docet cetera p̄tia q̄ p̄tia
 nutritiva hōis non distinguitur sp̄e à petra nutritiva
 equi. his positis. Ostr. lucta. Hoc petra in
 quacunq̄ sp̄e rep̄iant hnt idem otm fructu
 q̄o sunt eidem sp̄e. q̄o p̄tia p̄tia aut. otm
 petra nutritiva te fulstā partialis fructu talis
 sū fulstā partialis rep̄iant tam in hōie q̄a
 in equo. q̄o uliq̄ hōit idem otm fructu. Cūq̄
 hōie rād. Distinctio graup̄ia petra non sūnt
 ex distinctio flōm q̄b nichilens sū otm. q̄o
 hōit p̄tia sūnt distinctio dūmōis tū maneat idem
 otm fructu, et petra manebunt eidē sp̄e.
 Ostr. cū q̄o. Petra istas hnt idem otm nempe
 alimentu. q̄o non distinguitur distinctio petras
 reatib, sū ad sūmū sūnt nōtū illas distinctio
 fructu. q̄o p̄tia p̄tia ex dūmōis. q̄o distinctio petra
 defūm̄ ex distinctio actū et otm - aut p̄tia.
 nam genū, nutritio et cūq̄a tū nōtū sūnt
 alimentu. q̄o. Cūq̄a q̄o. Actū petra

nutritiva.

nubilitate et generalitate et idem realiter qd est
suo petra realiter. petra aut. nubilitate et transmutatio
fuit. In ymas et e talis mutatio. qd est idem
actu. Causa et effectus. Angustus scilicet differt in huc
a nubilitate q nubilitate ducit generalitatem
angustus a. ducit in. partem scilicet quia erat
deperditio et naturae calorem. Sed huc non differt ab
sua dicitur scilicet qd e huc genus magis vel
minus qd e dicitur accidentibus. qd.

Q. Ang. Dist. aut. habet idem etiam mate bono
scilicet aut. fuit et e aut. In idem dicitur a. mate
et non recte colligitur idem dicitur. Q. de.
Cham non huc idem etiam mate, non petra qd,
nubilitate habet qd et totam scilicet, non nescit
petra nubilitate aut. argumentatione. In ymas
Causa. Q. N. aut. ad qd. dicitur Veni qd e m,
In huc scilicet transmutatio scilicet, generalitatis huc, ad
nunc generatio nunc huc mate mutatio scilicet.
ideo generatio quia nunc nunc qd aut. respondente
ipm petra generalitatis nunc generatio fuit petra.
Nubilitate nunc scilicet huc aggenas qd in universitate
istum

vitalium excellentiam. p[ro]p[ter] nutritio[n]e[m] et actio[n]e[m]
 vitalis. q[uo]d p[ro]cedit a p[ri]ncipio vitali, sed calor n[on]
 est p[ri]ncipium vitalis neq[ue] illud longitudo prima,
 in qualibet. q[uo]d p[ro]p[ter] in p[ri]ncipio caloris q[ui]
 est in mixtis et agit p[ro]p[ter] q[ui] in elementis.
 sed ille q[ui] est in elementis non est vitalis. q[uo]d
 agit q[ui] est in animalis.

Alio modo q[uo]d extra vitam. Proprietas
 distincta p[ro]p[ter] p[ri]ncipio a q[uo]d fluitat p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
 hanc p[ro]p[ter] p[ri]ncipio q[ui] sunt in mixtis
 p[ro]p[ter] animalibus distincta p[ro]p[ter] q[uo]d et ipse n[on] p[ro]p[ter]
 habent distincta p[ro]p[ter] p[ri]ncipio.

Sed cum dicitur quod p[ro]p[ter] p[ri]ncipio sunt distincta,
 res q[uo]d fluitat a p[ri]ncipio animalis p[ro]p[ter] p[ri]ncipio.
 Nam vere a p[ri]ncipio est et n[on] generat p[ro]p[ter] p[ri]ncipio,
 cuius q[uo]d p[ro]p[ter] p[ri]ncipio n[on] p[ro]p[ter] p[ri]ncipio in mixtis
 p[ro]p[ter] q[uo]d et distincta p[ro]p[ter] p[ri]ncipio, sed a se de p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
 est q[uo]d. unde cum p[ro]p[ter] p[ri]ncipio animalis p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
 p[ro]p[ter] p[ri]ncipio est tunc p[ro]p[ter] p[ri]ncipio est distincta p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
 in distincta p[ro]p[ter] animalibus. P. 20. Illud
 p[ro]p[ter] p[ri]ncipio

p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is p[ro]p[ri]etari. p[ro]p[ri]e n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas vel
 sic. r[ati]o n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas om[n]is fluen[tis] a b[er]a[n]t[ur] s[un]t
 p[ro]p[ri]etas. si p[ro]p[ri]e m[od]o p[ro]p[ri]etari tunc p[ro]p[ri]e s[un]t
 p[ro]p[ri]etas sicut p[ro]p[ri]etas n[on] s[un]t h[ab]it[us] et s[un]t, p[ro]p[ri]etari
 n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas et s[un]t p[ro]p[ri]etas, n[on] a. si p[ro]p[ri]etari
 n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas om[n]is fluen[tis] a b[er]a[n]t[ur] p[ro]p[ri]etas
 sic. 5. Julij in quo die disputata sunt thes[is]e p[ro]p[ri]etari.

ANIMA
 DE

ANIMA SENSITIVA
 ET DE SENSIBUS IN
 COMMUNI

QVAEST.

QVAESTIO
QVINTA.

DE
ANIMA SENSITIVA
ET DE SENSIBVS IN
COMMVNI *an &*

Dub:

Dubium Primum.

Quotuplex sit sensibile
externum: et utrum sensibile
positum immediate supra sensu
causet sensationem; uel non?

Conclusio Prima.

Sensibile externum haec quod sensibus exter-
nis percipitur e triplex scilicet: Sensibile per
accidens sensibile per se propria et sensibile
commune.

Explicit ratio in illa dictione q. «a q. sensibile ex-
ternis percipitur sunt in triplex gratia. scilicet sensibile
per accidens. et a sensibile per accidens illud
cui accidit illud q. per se proprio sentitur, ita ut nihil
plane faciat vel generat ad immutandum sensum
si situm se sumat, et hinc fortiter et sensibile per
accidens q. accidit illi in q. proprio sentitur.

scilicet:

WA
TN
8
D

se: color & e sensibile quoniam recipi potest in passiva.
Sensibile nervi & e quoniam unum, et sensibile coram
hinc eadem quae per se sentiant, sed in diversi modo
Nam sensibile per se quoniam invariatur quod se ipso sensu
ita ut non ab alio sensu recipi potest, et quod
dat suum sensum a quo recipit; Sensibile nervi
coram recipitur eadem per se a sensu ita tamen ut
ab alio sensu et recipi potest. Sed ex parte in figura.
Quod recipit per se a sensu in se, non tamen ab illo solo,
sed et a sensu tactu, unde sequitur quod sensibile coram
recipiat eadem per se, non ipso, sed utroque. Haec per se
Plato dicit. Tot sunt sensibilia in eorum quod in se,
dis quod recipit sensu alterari vel invariari, sed
haec sunt triplex modo tamen tactu in eorum quod in se
tamen sunt sensibilia externa. M. per se per se. vel
in sensu exterior alterat per quoniam suum, vel per se
ipso, et sic e sensibile per se quoniam unum; vel haec sensibile
facit tamen ad modum invariandi et non ad suum et
sic e sensibile coram. Vel tandem sensibile nec
invariatur sensu per quoniam suum, nec et generat ad

modum

modum inmutandi sensu sui plane & accidens huius
se illi, et tunc e. 3° in sensibile exterius non
sensibile & accidens.

Ita Cato. 2°. Nam vel sensibile inmutat sensu
sui & talis est tunc e. 3° in sensibile spiritus et quae.
vel inmutat sensu sui aliud eorum in nomine naturae
in rebus in sensibile et tunc e. 3° in sensibile eorum
utrumque. magnitudo inmutat sensu tactus et visus
non sunt quae talis, quae visus ut sic inmutat a calore
inmutat quae sensus visus a magnitudine inmutat aliud
eorum quae et alios sensus attrahere potest si sensus tactus.
Voluntatem sensibile se habet. mens & accidens
et sic sit 3° in sensibile exterius. sunt quoque
qualitates in se sunt sensibilia per se, quae
non est ab ipsis dependentibus sunt sensibilia
eorum, subtiliter particularia sunt sensibilia &
accidens.

Quoniam circa hanc tactum vult hanc divisionem in
vna sensibilia sit univoca vel analogia.

Ita cum d. th. esse Analogiam suam a tactu
quae sensibile exterius non aequaliter partem partem

ab

ab istis etiam et unum prout quod aliter. et
et dicitur analogi in analogata. prout autem. nam
sensibile per se prout aliter inveniatur prout
si: prout prout; sensibile vero esse ubi habetur
dicimus non inveniatur prout prout in illo prout prout,
denique sensibile per accidens ad hoc ubi prout prout
exterior dependet a sensibili prout. et non prout
sibilis exteriori inaequaliter participat ab his et
et unum prout quod aliter. et.

Conclusio Secunda.

Sensitiva circa sunt quinque, Motus scilicet quies,
Numerus, figura et Magnitudo.

Hae tamen etiam inter se cum doctis prout
hinc prout tamen. Quia ea quae inveniuntur sensum
per se etiam generantur ad motum sensum, tamen sunt
quinque. et et tamen simul quinque; sensitiva circa. prout
prout prout autem. Nam prout hae quinque in tamen et
tamen sic alia respondent hae modo inveniuntur sensum
ut sunt in g. tempus, unitas, situs et distantia,
etiam ista reducuntur ad hae quinque. tempus n. reducuntur
ad motum cuius et prout mensuram unitas reducuntur
ad

ad numerum, sitq. nec et distinctio ad magnitudinem
 omnium. qd. qny. hinc omnia sensibilia. cetera.

Quares ita Supposito q. dicitur sensibile
 si eorum sensu se a sensu exteriori, an illud
 in sui perceptione imprimat sensu exteriori qd.
 pnta et distinctam pntem, a pnti sensibilibus qny.
 Qd. ad hoc per totum sensum.

Conclusio Tertia.

Sensibile eorum non imprimat distinctam
 pntem a pnti sensibilibus qny. sed tunc modi,
 sicut illam pntem ut alio modo invidet
 sensum.

Explicit Causa. In illa u. videtur sicut q. magis
 nitens u. g. Quam utram obducta aliquo ca.
 lere ut u. g. albedine, non invidet sensu nisi
 qd. in ipso pntem et distinctam pntem ad illa qnt
 pntem albedo, sed tunc modificari illa pntem albe,
 Omis. q. plane pnt. nam alio modo invidet mea
 pntem nigra qnt videtur albedinem extensa ad
 10. cupit qnt si tunc fit extensa ad hanc cupit.
 Et hanc Causa su explicata pntem in pntem de
 Quinte pntem numerat inter sensibilia cetera.

Quies

Genus in hit et aliud quia eius privatio unum vel
privatio, quod non potest nisi per modum sensus proprie
et distincta generum, distincta a se sensibilibus proprie
aut potest per generum. Illud species non proprie et non eius
reale profectum, sed in ea privatio non potest per se esse
eius profectum. quod.

De tactu et de aliis actibus sensibilibus actibus. Vnguis
sensibilis habet proprium modum suae immutabilis cuius
non communis est cum aliis sensibus. quod species quod proprie
ab uno sensu non potest proprie ab alio. aut potest.
alium namque, modum immutandi habet nisi quia
audire vel tactu, et eodem modo alium vel non communi.
nec cum aliis sensibus in suo modo a non utatur.
alias si communis esset quod dicitur quod nisi audiret quod
falsum est. quod proprie potest. Tunc ultra. Sed si sensibile
esse non immutaret sensu et proprie generum illa debet
fieri a pluribus sensibus. cum nulla res producat
plures sui species. non enim quod dicitur modo bene
modo alia generum sui quod sensibile esse non immutaret
sui sensu et proprie generum. aut potest. nam haec de
re sensibilibus eius quod proprie a pluribus sensibus.

Confirmat

Causam hanc ratiō. Sensibile p̄m̄ se sensibile,
 le eade differtur fuit et epte ratiō sensibilibus.
 sed sensibile p̄m̄ fuit h̄t q̄ inuicem sensu &
 p̄m̄ p̄m̄. q̄ h̄c non quoniam sensibili eā.

Conclusio Quarta.

Sensibile externū quōtū supra sensum mēdiate
 diate non causat, sed impedit sensum.

Extr. Causa. Et dicitur q̄ si v. g. color mēdiante p̄m̄
 supra sensu n̄tq̄ ita ut sit ip̄s eā ḡignus tunc
 tale sensibile p̄i mēdiante app̄li catur non causet
 sensum, et h̄c q̄ alio vultis docent alij. si
 ad sensum sem̄ requir̄ alij mēdiū inter sensum
 et sensibile. ita ut si auferat mēdiū, sensus ex
 ercari non p̄t. Et distinguunt Auctores duplex mēdiū

Unū, unū internū aliud externū. Mēdiū inter,
 n̄t vocant illū p̄m̄ existendum in ip̄s eā
 q̄ mēdiat inter p̄m̄ sensibilem et eā sensibile.
 Mēdiū vero externū vocant illud corp̄ q̄ eā
 aut, mēdiat inter eā et p̄m̄ sensibilem.

Certe q̄ n̄t eā n̄t q̄ n̄t, h̄c, q̄
 ad sensum requir̄ alij mēdiū sicut illud sit

m

ni ul exterru. his pectis. pte luto.

Pctia sensitiva exteriores sunt aliquo modo spri-
rituales et hnt inalem modu recipiendi sua
oba, go otm pectis mediate supra sensu non
cautit sensum qd impediet. aut pte, ex supra
vitis et et pte pbari, fa eo res aliqua e magis
inatis, quo magis dominus mntu, pte aca sensu,
fina magis dominus mntu qua negotibus. go
e in materialis. Ultra. go et pectis sequentes
aciam sensitiva emul aliquo modo suntinales
et hnt inalem modu recipiendi sua ota.

qstia pte. otm pte se e crasm d matu go pte
pctia supra sensu imd iate impediet sensum.
qstia pte. ad huc n. ul fiat sensus debet spe
pctio inter sensitiva et sensu, sed illi nulla est
pctio, go non pot fieri sensus Dices. Ili
spe aliquid pecticnem inter spem oti sensitiva
et inter pctiam sensitiva, go si sensitiva pectia
mediate supra sensu hnt pducet mediate in
sensu spem pte. spem a- cum pte in tentu mntu
e aliquo modo speminales et mntu. go illi
- oit

ratu spū alterig ita ut non general aliquo modo
ad mutatem sensu se sensibile q accidens com. m.
si tu general ad mutem mutata licet non impri,
mut spūm spūm a sensibile q accidens h. m.
sed d. m. et hunc th. p. p. p.

Alii autē p. Contra zān tūten. Spūs coloris
hū habet representare colorem et non guttur vel
figurā, qd ut pignat figurā p. alia spūs
et est sensibile eade impri met spūm spūm.
aut p. qd hū aliquid representat ut a quo p. m. t.
hū in sensu, sed spūs sensu coloris hū multū in
sensu a coloris qd spūs coloris hū representat coloris,
rem et non figurā. Contra. Si es est in vāta
emcapitū hū in vāta in coloris hū hūne sensu,
hūne guttur illig coloris, et tu non sentires p. p. m.
spūm sensibile p. m. qd hūne sensibile eade se
figurā coloris n. j. motu coloris impri met spūm
spūm. M. p. si n. es in vāta in coloris p. p. hūne vel,
vel ultra ascende se hūne sentires se hūne p. d. i. q.
a guttur coloris, imo si subito vellet ascendere gra,
nūto forte tūderet caput. qd sentires guttur
illig coloris. m. et q. d. nam sensibile p. m.
Sensu

sensu tactu sunt qualitates per quoniam, sed illae
non sunt in eodem alio modo quod est corruptibile
cum est quod est corruptibile et quod quoniam quod sit
in car: et sunt et quod est alio modo, in quod
sunt sunt sensibilibus.

De Arte D. ans. Si quod est coloris sumat quod est
et situm se tunc tunc hinc representare colorem et
ans. si a. ead quod est sumat taliter vel taliter mo.
difficilis tunc et hinc representare quod est vel figuram.
Et tunc N. quod est ad quod est et facile dices. Si quod est
coloris sumat quod est tunc tunc representat colorem,
quod tunc color mittit quod est quod est taliter vel taliter
medificatus, ideo et quod est ab illo quod est res
sunt ut a quo medicatus. Et illa medicatio quod est
aut a sensibili est. Ad Constatum dices. Con. m.
et N. m. ad quod est dices et tunc tactu non tunc spe quod.
Ias quod est qualitates sunt et alias qual: ut sunt
Iunias, mollires, acutres, &c. cum quod est in eodem res,
quod est dices cum ut docent per corpus celestia
sunt quasi quod est quod est hinc non
nunc quod est quod est in eodem illud factu,
vel tangendo non tunc alio modo quod est et factu
tactu.

Quidam.

Pluribus 30. Contra quam Cautam. Goto qd
comprimis ambos oculos hinc expit aliquem ful-
gorem et sentit illi et tu illi multum e mediu in
super et sensibile. Goto sensibile papilla supra super
pro care sensatum. Idem e dicendum de odoratu
et videtur in inferiore parte cerebri ad que ut
expit probat super in nervi multi odores apen-
dunt et naves, et illi percipit odorem. Goto idem qd
autem. Idem et e de gustu qd respicit aliquo
nervo linguas et cum lingua sit pars multa
perosa nihil incedit qd alio qd salivam alk-
ratis intrat usq ad nervum linguas qd peros.
et hinc sentit dulcedinem cibi. Goto. Idem ergo
in tactu e ratio, sed si aliquid qd percut supra
eamem statim sentit illud. Goto.

R. Ad quam expiam cum Punctio qd qd alijs
comprimis oculos et videt aliquo fulgorem qd
hinc non sit vera ratio visio, sed tu appa-
rens, qd illud gignit ex qd sensu spiritum vita-
tum, unde vocat sensu. Sicut et qd videtur
facit in qd aqua videtur esse curvum, qd
non e.

R.

Admittendo esse vera sensum usq[ue]
 in illu[m] fulgorem non videtur aut recipi sicut part[es]
 h[ab]et p[ro]p[ri]etas supra sensum. sicut part[es]
 distantes a pupilla. Ad r[ati]o[n]em experientie docet
 illum odorem non recipi ab odoratu sicut illas
 partes p[ro]p[ri]etas supra sensum sicut sicut alias
 partes. Idem et dicit de Lingua et Tactu.

Dubium Secundum.

An potentia sensitiva sint tantu[m]
 potentia passiva; et an uehemens
 sensibile laedat et corrumpat sen-
 sum; et an sensus circa propri-
 um sensibile possit decipi; et
 quoddam sit obiectum sensus?

Conclusio Prima.

Potia sensitiva tam interna qua[m] externa e[st]
 potia passiva in ordine ad receptionem sp[irit]us, e[st]
 in activa in ordine ad sensationem.

Plr

Pro tanto quod ad se non pertinet. Accipere quodam patiat pota
sensitiva nec recipit suos intentionales ab isto
puncto. go in ordine ad illas pota passiva.

2a pars tractus pto. Anima te neco primum actum
sentirendi sed non e primum actum pto. go debet
alium exhiberi; sed nullum aliud pot dari qua potia
sensitiva. go potia sensitiva in ordine ad sensum
est potia activa. Dices. Sensum aut actu
sentirendi nihil est aliud qua ipsa receptionem
suum unde nec debet poni aliqua potia activa
sed tunc receptiva vel passiva. Contra. Sensus
nec e actio vitalis. go non est ipsa receptio
sua passiva. aut pot. non sentiret vitaliter se
mensura. quia nec pot. actio vitalis debet esse
de se affectiva a principio vel potia vitali. go si sen-
sus e actio vitalis debent generari aliqua potia
vitalium a qua affectiva quodam. go potia sensitiva
in ordine ad sensum est potia activa.

Cum hoc tu sciendum q potia sensitiva et in
ordine ad sensum sunt sui potia passiva
nam cum sensus sunt actiones inanimatas
nec debent recipi in illo a quo obiciuntur

unde

unde cum sensus recipiant in ymo petris su,
finitis petra quod dicitur passiones.

Conclusio Secunda.

Vehemens sensibile potest cadere et corrumpere
sensum tam sicut esse nature quam intentionale
In hac parte certum est quod vehemens sensibile cadat
per seipsum ad potest cum se oculis nulli figere
in selem habita habebat, nisi si dicitur generat
corruptio organum visus. solum de rebus
manti formae rebus dicitur et de aliis sensibilibus.
Sicut diffinitio est sicut sensibile potest cadere sicut
sicut esse intentionale, huc est sicut quod nihil sit
in ipso sensu. an vero hoc est sicut tam sicut esse
nature sicut sicut quod dicitur ex tali materia vel forma
et huc est sicut quod qualitates quod sunt corruptibiles.
Dicit ergo una parte quod sensibile vehemens potest
cadere sicut et aliter corrumpere tam sicut esse
intentionale, quam sicut esse nature. Et in primis
quod potest sicut esse nature certum debet esse, quod sensibile
potest huc tam inclusus qualiter: generat quod

vehementissime

vehementissime agerent in organum sensus et si aliquid
 obtemperabile spiritus calidissimum vel frigidissimum nihil
 obstat, quod non potest laedere sensum, ut de se patet. quod vero
 potest hoc spiritus vehementer sensibile spiritus est in
 sublimi, etc. Spiritus vitantur etiam ab obtemperabile
 immixto in sensum sunt vera acci ductio realia. quod
 si sunt excedentes bene potest laedere et corrumpere
 sensum. Certe hinc rursus. albedo congregat nigritatem,
 nigredo congregat. hinc a non facit albedo
 nisi rursus spiritum. et albedo excedens ut ipsa eximia
 potest nimis disgregat nigritatem et spiritus ipsam laedit,
 quod sensibile potest laedere sensum, si sit rursus,
 mens et spiritus est intentionale, unde color in
 visis et oblectare visum, quia quiescit in quatuor
 media temperie colorum. quod color ex cellis, modo
 statit quod si sensum. hinc a non facit nisi
 mirabiliter spiritus. quod sensibile potest laedere
 sensum spiritus est intentionale.

Conclusio Tertia.

Sensus non potest deipi circa sensibile spiritum quod se
 potest tunc et accidens.

P. Br.

Petr. Tentis. In part. O. Omnia sensibilia q. se ab in
 trinsice respicit sunt q. sensibile. q. se
 se tendit in illud et q. se recipit
 circa illud q. se capere. aut p. p. q. se recipit. Illud
 n. quod alterum respicit ex q. se q. se
 non pot. in aliud tendere nisi sub ratione illius, q. se
 si sensus q. se respicit q. se sensibile, non pot. in
 omni se tendere in illud vel in alia sub ratione
 illius. q. se q. se recipit q. se non pot. recipi circa
 q. se sensibile, p. se debet q. se d. aliquid
 ratione q. se. q. se recipit aliquid q. se recipit. recipi
 debet p. se. q. se recipit organum corruptum aut p. se
 p. se inter mitti. ut p. se q. se recipit se recipit
 ut q. se dulce recipit q. se amari. hoc p. se
 recipit organum et p. se alia in p. se recipit
 occurrunt.

Conclusio Quarta.

Omnis sensus est aliquis non necessario conditio in
 non respectu ut sensus exercat autem
 in gustantia, f.

Petr

Petr. Petrus n. g. unicus et una sumptus petra
q̄ habet unum hunc otm, sed singularia sunt nomina
et multiplicia. q̄ otm illis est aliqd̄ eorū otm
illos singularit̄ a quo sumat̄ per unitatem.
Cognoscitur hanc rād. Si otm sumptus est aliqd̄
singulare, q̄o nō est hanc determinata, nō
abstractus ab hoc et illo. Non s̄m. q̄o petra n. g.
sua n. g. nō hanc recipit hanc singularit̄, sed et alia
q̄ debet illi rād. s̄i q̄ otm sumptus sit et abstra.
hanc ab hoc et illo singulari. et q̄to hanc nō t̄t̄
otm sumptus q̄o q̄o univocale nō sumptus de
nōt̄i positivē, sed hanc negativē. hanc. de nān
q̄ nōt̄i substratū unit̄is. Unde otm sumptus n. g.
petra unicus et color, nō iste aut iste color
nō particulari. Differt hanc sumptus ab hanc nō nōt̄i
q̄ nōt̄i habet q̄ otm aliqd̄ unit̄is positivē nō
a. sumptus.

Otm dicit q̄o. Petra ^{activa} et illa q̄ hanc sumptus
sua otm s̄d petra sumptus nō hanc sumptus
sua otm. q̄o nō om̄n̄ petra activa.

m. e.

excellentis hinc nimis imbutant sensum et cum
sensu non sit copax hanc imbutam ideo cor,
rumpit organum sensus. Alia arguta contra hoc
dubium in deo, quodam, et legi potest in hinc hinc.

Dubium Tertium.

Utrum species intentionales
sint requisita ad sentiendum;
et quot sint sensus externi;
et quæ obiecta illorum? ~?

Conclusio Prima.

Ad sensum vero requiruntur species intentionales.

Petrus Cantabrigie ex libro 2. de anima lex: 12. ubi ait.
Quod sensus in actu sit ipsa anima sensibilis in actu,
sed hoc opinio non potest esse nisi admittantur species
intentionales. 10. petrus in. nam sensus illius opinio non potest
esse quod sensus in actu sit ipsa anima sensibilis in actu
parte rei, cum ab illo differat quod realiter est in actu
10. petrus potest dici sensus in actu anima sensibilis in actu

f

et similitudinem illig in propria petra sculpitur, ut
 n. alie modo p[ro]p[ri]a inraymani ep[iscop]o ip[s]o etu sculpibile
 q[ui] n[on] ad m[er]itanda sunt p[ro]p[ri]a subterfuges ad
 sensum d[ic]enda.

Et tunc eo r[ati]o. Et petra sculpitur et infra ip[s]a
 sunt sensum q[ui] petra sculpitur artificialiter scipit
 sed et non pot[est] esse infra sensu p[ro]p[ri]a r[ati]o ut
 p[ro]p[ri]a, q[ui]a habet a parte rei. q[ui]o est infra illu me,
 d[ic]ente p[ro]p[ri]a sculpibile. m. p[ro]p[ri]a et d[ic]ta r[ati]o petram
 appetit r[ati]o et cognoscit q[ui]a r[ati]o et petra sculpitur
 r[ati]o petra cognoscit p[ro]p[ri]a ad res ad infra illa
 existens adhaerens ear ad se, petra r[ati]o app[er]t
 titina p[ro]p[ri]a ad res ad extra p[ro]p[ri]a sunt in se. m. et
 de se q[ui]a. Et tunc h[ab]et r[ati]o. Nam etu sculpi-
 bile p[ro]p[ri]a notitia p[ro]p[ri]a in sensu ab eto n. et
 petra p[ro]p[ri]a notitia ut ceteris d[ic]unt p[ro]p[ri]a. sed nil
 agit ali non e. nil p[ro]p[ri]a se, nil p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 mixtura, p[ro]p[ri]a ultra. Sed notat etu sculpibile
 non esse p[ro]p[ri]a se p[ro]p[ri]a a parte rei infra sensu
 q[ui]o est in illo m[er]itanda p[ro]p[ri]a sculpibile, q[ui]a mixtu
 mixtura ab eto; et h[ab]et tunc h[ab]et h[ab]et m[er]itanda p[ro]p[ri]a
 de p[ro]p[ri]a sculpibile. tu et intelligenda et de

p[ro]p[ri]a

¶ *Species intelligibiles, ita ut si cui sensus non sit et haec
seu sensum nisi mediantibus speciebus non proprie ab
obto, ita nec inchoat potest dici esse intellectus alius, sunt
intelligibiles in propria. Et potest in universis locis
probari haec ratio. Sensus et inchoat sunt potest inchoat
generales et potest se inchoat determinatos ad percipiendum
hoc vel illud, ergo ut determinata obiecta autem
circa hoc etiam et non circa aliud debent ab
aliquo principio intrinseco determinari. Unde.
¶ Sed hoc principium determinans inchoat vel sensum
intelligibilem alius quam species intelligibiles in propria ab
obto. ergo tamen ad intellectum esse quam sensum non
sunt nisi species in propria. autem quomodo. Ex hoc nempe
potest. Sensus non potest se evidenter potest hoc, et illud et
aliud cognoscere sicut et sensus non. nisi, potest hunc
et alium colorem videre, ergo si est indifferens debet
ab aliquo determinari. ergo potest, et ipsa non
agere inchoat determinato. in non subsumpta et potest.
nam illud principium intrinsece determinans inchoat
non est appropinquatum et ut a parte visus hoc non est potest
plane extrinsece, nec est ipsa actus et multum
ipsa*

cum ipse etiam non sit infra speculum sed extra. et
ipso sensibilis potest videri ut q. 2. R. cum
sentia Porphyrii nisi enim illa non terminari
ad illam imaginem seu speculum sensibilem sed
ad ipsam rem visam quae videtur reflectat et speculum
reflectum emittit a speculo. Et sic videtur. hoc
adversari ipsi experientiae, nam experientia docet illi esse
imaginem similes ab eis. R. Haec in parte est
sicut deceptio enim colligitur per hoc, quod illa imago
et apparet in speculo ad profundum quo est et
remotio enim in speculo non habet tanta profunditas
tamen et ad quod illi videtur non est per recepta
in speculo, alias non videtur in m. dista quam
ipsum speculum. Et Nam in speculo apparet
aliqua imago maior quam sit speculum ut experientia
testatur. Sed si illa imago est per speculum sensibilis, cum
illa recipiat in ipso speculo ac per se non sit
ipsi adaequata non potest appariere maior. et sic
cum est visum non terminari ad speculum sensibilem
sed ad rem visam et in speculo emittit species
a quo per similitudinem et reflectuntur; et per
illa

illa reflectio cum videtur a petra nigra videtur ad q
apparet videtur semper esse spes sensibilis. De istis
et hoc

Alii cetero contra jam dicitur. Duo accidentia
suo num: distincta non sunt esse simul in eod
num: sicut sed si admittantur spes intentionales
darentur duo accidentia suo num: distincta ad
eod num: sicut. qd. M. supponit carta a Thomae sicut
m. p. nam duo alba pot. multiplicare spes visibiles p
idem medium ad eandem potiam visivam, sed illae duae
spes tunc distinguuntur numero. qd. darentur duo accidentia tunc
numero distincta in eod num: sicut. m. item p. nam illa
duo alba solum num: differunt. qd. et spes illae ab eis dispersae et
tunc num: distinguuntur. Cont. Si spes visibiles essent verae ad
diciendam visionem sequeret. Duo contraria posse esse simul in
eod sicut, et in gradib: intensio. sequeret. Et falsum qd. om. p.
seq: spes albi et spes nigri contrariae sicut album et nigrum
sed illae duae spes pot. simul recipi in eod petra visiva et
eodem in gradib: intensio, qd. potia visiva pot. intensissime videre
album et nigrum.
R. Arg. qd. spes illas representantes duo alba non tunc num: differre
sed et tunc qd. in eodem modo representandi que hnt. eod modo dicendu
de philosophis phantasmatis Petri et Pauli quae duo non tunc numero
sed et tunc differunt. Veru. hanc solutio videtur nonnullis
satis suff. Unde Bent. v. Distinctio christiana acco,
dunt. Quaedam absoluta qd. non vero respectiva
q

¶ in omnia rae dicunt rati: transcendatum aut
aliud et dicunt hoc se differunt inter accidens
relativa et absoluta quoniam ad inclinationem q. abso-
luta inclinationem hinc a se, ab uno actu rati,
hinc dependent in sua inclinatione ab aliquo et ex,
transcendens q. respiciunt et hinc rati sunt et hinc
intentionales ¶ ex omnia rae respiciunt etiam rati
sunt. Et per hoc acta absoluta eius hinc
non esse rati sunt in eod. rati q. hinc
accidentaliter respiciunt ¶ in sua inclinatione de-
pendent ab aliquo extrinseco, non non respiciunt.

¶ hinc sunt probales sunt hinc rati. San:
Ad causam ¶ hinc et hinc in ideo respiciunt
ut sunt hinc in eod. rati in gradibus intentionis q. a
resultant ex gradibus multo oppositis. hinc
hinc rati hinc in hinc rati hinc rati
abstracte a materia et quantitate hinc rati hinc rati
formae intentionales unde non sunt inter se rati,
aut ut si sunt respiciunt in eod. rati et in gradibus
intentionis ex quo patet ad causam.

Conclusio Secunda.

Quing's

Quingue sunt sensus exteriores scilicet: Visus,
Auditus, Olfactus, Gustus, Tactus.

Hae Causae sunt. Eam probat Aristoteles hinc hae rationes
Tot sunt sensus exteriores quod sensoria vel organa
sunt sunt 5. sensoria. quod sunt 5. sensus. Alia
ratio quae addit s. Thomas in de anima.

Conclusio Tertia.

Obiectum visus est Color ratio sub quo
est Lux. Obiectum auditus est Sonus. Obiectum
Oler. gustus Sapor, Tactus est qualitas
tangibilis ut caliditas et frigiditas.

Hae Causae necessariae sunt. Sed enim in hoc
pectus visiva aut organum visus non solum sunt pro,
pilla vel humor crystallinus in oculis, sed et duo
nervi optici, qui in oculo cerebri coniunguntur. Item
sunt vel organum visus adaequatum propter et humor
ille crystallinus in medio oculo existens. a quo
humore crystallino procedunt duo quidam nervi
visus, ad cerebri ut in oculo cerebri coniunguntur
et sic simul in humore crystallino et in tactu

nervis

nervis q' sunt ep'hia subiectat p'ctia nigra.

P'ctia Andibina h'it p' f'lo vel organo subiectam
quanda a'eam infra tempore annis in h'ca.

P'ctia Alfabina subiectat in quadam parte autis
q'le m'ata cerebri et vocari solet illa pars,
procep'g mammilares. q' sunt h'c partes car,
neq' habentis s'mi l'it'at'is cyr'it' mamillarem
sumineam. et in istis s'ualy partib' carnis
dr' mediate subiectam p'ctam Alfabina h'ym
in p'rio organo.

Gusty habet p'rio organo et f'lo Nervu' quenda
metem a cerebri descendente p'ctia h'ym
p'nsu.

Tactus subiectat h'ym in p'rio organo et f'lo in
nervo aliquo que medici tactu' appellat, q' e
p'nsu p'ctum e'q'q' ita ut illo nervo h'ym aliquo
rete h'ym aut f'lo in volub' ut p'nt reliq' p'nsu
q' f'lo p'nt vel noccat. Et h'ca de p'nsu tactu'
p'nt p'nsu p'ctum q' p'nt p'nt h'ca p'nt
V'm

fructu & ipsa nisi enim. pot hoc nam qd pntia in
fina est substantia moneta ab alijs deo nihil
tunc exis sua nisi enim. qd sentit se videre fructu
hanc sua nisi enim terminari ad aliq. oia nihil
habendum in qd hanc opio non sit adeo opio. nam
ut diximus iam sentit opio legit non de resp:
actibus sentiendi sed resp: oia qd recipit.

R. 30. Si sensus isti exteri essent partem cordis
grideant & ut edimant sensum eam de qd ut quo,
dando efficiant rem cum illo, reflectunt supra
opio opio. Explicat hoc. Nam nihil aliud no,
tunc dicere qm qd sensus eam de quo latius infra
sit sepe exteriens in sensum exteriorem. qm d. a.
et faciat alijs ca. distas. Pro oia resp: hanc
30. Quia sensibilia exteriora sunt simpliciter opio,
n. vel pntia rem particularem talis sensibilibus, vel
et in rem unitis sensibilibus. si pnt modo sumant tunc
mutant pntia exteriens, si vero eo modo accipiunt
hnt rem oia sensus eam, et generaliter in rem rem
pntia pntia sensibilibus cum sensibilibus eam
et

et cum sensibus petram externam. Nota 20:
 qd sunt in compositione universi ista comparabuntur
 ut cum petra superior et unities, tanto ad plures
 et se extendat. Ita et in compositione ceteris
 ut petra illius qd sunt superiores et unities tanto
 ad plura se et extendunt sub una hanc fructu
 quibus. nam ista qd sunt multitudine in ceteris
 ad petras inferiores formant unidubium fructum in ceteris
 ne ad petras superiores. Ex his facile potest quibus
 sensus earum potest reflecti supra quibus sensum ex-
 ternum, qd se: illa non tunc extendit se ad illa sen-
 sibilem ceteris in particulari sed et in unities, ino
 et extendit se ad ipsas qd sunt petram sensibilem,
 in quibus univertat cum hanc in una hanc fructu sensu,
 hanc.

Et si ceteris contra hanc. Sensus earum non dicitur quibus
 ab aliis sensibus externis. qd se ipsa potest reflecti
 et supra sensibus sensum externum et id potest sensus
 externum. quibus potest petra autem. petra dicitur quibus qd
 alij et cetera sed alij et petra sensum ext: et sensus earum
 non sunt dicitur cetera. qd sensus earum non dicitur ab externis
 m.

LIBER
TERTIUS
DE ANIMA

liber, auch,
Josephus
nem. 30

exterioris
nem. ni
ess. riko

nam in
longitate
nem. hnt
ni. puz. rko
nem. rko

si. culat
ni. fra
ame. s. 130

ANIMA

LIBER
TERTIUS
DE ANIMA.

QVAESTIO
PRIMA.

DE
SENSIBVS INTERNIS.

Dubium Primum.

Utrum praeter quinque sen-
sus exteriores ponendus
sit sensus aliquis com-
munis? ? ?

Con:

Conclusio Prima.

Præter 5. sensus exteriores neco ponendos & sensus
internos quæ vocatur cōis.

Hæc cōis est & inter phisicis et phisicæ ratiō. *pro.*
Quia immergendo sensus se videre vel audire, seu
non percipit & sensus exterioris particularem
non & inter *pro* ponendos & sensus cōis & quæ hæc
percipiant. m. cum yppia phisicæ ratiō non & *pro* parte
et ratiō dicitur. sicut sensus exterioris particularem
non posse reflecti supra yppia *pro* cōis. *pro* sensus
exterioris non potest percipere se sentire, quæ illa sensus
particularis sensus non percipit & ab inter *pro*.

Quia si ita esset nulla potest designari ratiō quæ
omnia cōis percipiant suos sensus, nam percipiant
illa cōis in phisicæ ratiō; et ab inter *pro* suos
interiores. cum in inter et ratiō cōis. *pro* sensus
exterioris percipit a sensu cōis et non ab inter.

Hæc cōis ratiō. Nec se esse ponendos sensus cōis.
Quæ particulares sensus non discernunt inter yppia
nisi *pro*

retinetur in absentia domini simpliciter. sed recipere et
retinere videtur in capalibus vel in animalibus
ad diversa die propria. nam res humides recipiunt
bona et facile generantur. forma sibi in propria
generantur in diffinitis, et quia res siccae optime generantur
remanas receptas in illas suscipiunt cum magna
diffinita. ergo idem dicendum est in auti cui generantur
morem et formam rei apprehensae, non sicut in generantur
in rei sed et in absentia. Unde non est proprie
sensus ratione ad recipiendas species in absentia rei
et et generanda est non per se sicut ad illas
species generandas et educandas in absentia rei.
quare ad arguendum sicut sicut est sufficienter per se
sufficiens, sed non per se et alii sensus et directi
omni exercenda. Et generantur per hanc rationem. ex eo
si non generanda est sensus eorum ut generantur
sensus omni sensus particularium quod non potest fieri
et sensus particularis externis, ut iam patet. quia
non potest se reflectere supra suas ipsas. ergo
non.

non pot p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]as sensus. Quare h[ic]
 Grednam sit organu[m] vel sedes sensu[rum] eius?
 R[es] ad hoc Varias esse h[ab]ere ac sentias. ja sentia
 asensu[rum] eorum h[ic] p[ro]p[ri]a fident in corde
 sic Socer[us] videt Artes lib: 2. de p[ro]p[ri]is actum
 et lib: de Inventura cap: 7. Et de sensu et in
 g[ra]tia cap: 2. Ta sentia est. th[om] p[ro]p[ri]a 78. a. 94
 ubi ait sensu[rum] eorum h[ic] p[ro]p[ri]am fident in capite
 et non in corde. hanc sentiam figurant esse sig
 nificati. Et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. Sensus eorum et m[en]tis videtur
 sensu[rum] externis et p[ro]p[ri]is. et p[ro]p[ri]is in
 actu vel in se recipiunt eum. Item p[ro]p[ri]as sensu[rum] les
 et alias in sensu[rum] externis p[ro]p[ri]is vel illas h[ab]ere
 mittat in p[ro]p[ri]is. sed p[ro]p[ri]as in oculis.
 et et sensu[rum] eorum est illi h[ab]ere in p[ro]p[ri]is.
 P[ro]p[ri]as idem id. h[ic] d[ic]it ad recipiendas p[ro]p[ri]as om[n]i
 ex humido et frigido, sed humido et frigido
 p[ro]p[ri]as friget in capite quia eadem p[ro]p[ri]as in corde
 friget multo caler n[ost]ro. ja p[ro]p[ri]as sensu[rum] eorum
 non est eorum sed / caput.

P[ro]p[ri]as

excludunt a eade sententia. Coru. quia
in uelut illis uaporibus quia in illo aia se ordet
coloru naturae, et liquefact. liquores et sic ff
quoniam eor quoniam in.

Pro integra meliori homi et sequentium Notae quod
in parte interiori capitis tria sunt receptacula et
has tres, sive tres quodam uentri auri. Et in 1o
Receptaculo quae in anteriori parte capitis supra
oculos continentur duo sunt interiores sibi sunt eor
et phantasia. In 2o Ventriculo collocat astimativa
et tertia in 3to receptaculo et memoria quae
et in parte posteriori capitis. Et quae sunt tot recepta-
cula uere ipsa organa quae ad alij uelut quae
hoc tunc receptacula peruenit. Nam casus in parte
cerebri exprimitur deficere operatio illas quas supra
sunt eor adscripsimus sicut tunc exprimitur deficere
phantasiam quae manentibus astimativa et memoria.
at uero quae in medio uentri uelut latet tunc et tunc,
sunt astimativa et quoniam sunt eor et phan-
tasia, quae uere ultima pars capitis latet, dicitur
memoria.

Notum

Natum 20. Officia sui munera hanc potestatem inter,
nam multum esse distincta et diversis inter se.
Nam sensus est a natura et de se ipsis ut recipiat
species sensibiles in se. Et est differentia inter
autem et obiecta s. sensum externum. Imaginatio
vero ordinatur ad conservandas species in absentia obiecti,
quae per hanc potestatem species fixas vel siccatas, hae
et organum illud debet esse fixitate bene dispositum,
nam fixitas et unitas potestatem invariabilem ad conservandum
formam sensibilem semel impressam.

Officium aestimativum est obere ex speciebus phantasia
sive imaginatione reformationis obiecti species non sensatas,
ut quae nec per sensum caeterum nec per imaginationem
erant recepta. et per hanc potestatem apprehendit omnia
in universum mundi. cuius in universum species nec per
visum nec per alium sensum erat recepta.

Munus et officium memoriae sensibiles et conservare
has species non sensatas, quas vel per organum spirituum
vel quoniam rem successione aestimativa conservare
non potest. Contra hoc dicitur. Plato non tamen esse
tamen 30 receptaculum sed quod in interiori organi parte existit.

Si n.

Si in operibus tuis tuis sequeretur quod non operetur quod semper
 intentionis realiter se distinet, quod sequitur et factum
 et ceteris. pro sequenda ex ipso actu. Quia pro capite 2. lib.
 planit non esse plures sensus extrinsecos quam 5. quia
 non sunt nisi 5. sensoria. sicut 5. organa sensu-
 na, quod si in intentione parte capitis non sunt nisi
 tria sensoria nempe illa tuis receptacula figurata
 et erunt tuis tres sensus intentionis.

P. Proximam partem cerebri esse amplissimam
 et quam vis non sit diversis et abjecta mem-
 brana habet tamen diversam aliquam partem varias et dicitur
 sua diversitas quod afficit. nam in intentione parte
 anteriori frontem perficit humiditate, in posteriori
 frigiditate perficit, et ideo in priori parte residet
 sensus visus in posteriori vero phantasia.

Vnde in forma **P.** aucto **A.** scilicet ad quod dicitur quod in
 parte intentionis capitis licet non sunt quod recepta,
 ocula quod membranas abjectas diversis actibus se sunt
 tuis quod partes diversis in diversis affectibus et in
 his quod partibus suis affectibus residet quod partes sensus
 intentionis intentione se realiter distinet, ut patet.

Sub:

Dubium Secundum.

An præter sensum comūnem
sint ponenda tres aliæ poten-
tiæ sensitiuæ interiores realiter
distinctæ sc: Phantasia, Æsti-
matiuæ, et Memoria? ~.

Conclusio Prima.

Præter sensum comūnem debet poni Phantasia, &
realiter sit distincta à sensu comūni.
In hac parte unū ut certū supponimus inter philosophos scilicet
quod præter sensum comūnem dant in actu effecto phantasia
sive imaginatiua, cuius duplex ratio potest assignari.
Præterea. Quia ipsa videtur uariis finibus inagi-
nari in forma actuum, &c. Quia et videtur actus
mentis in res abæctas quas sensus solum extensionem
sensu percipimus, atque hi actus non possunt reduci ad aliam
potentiam quā phantasia. Quod ratio ponenda est talis potest.

Maior

maior tñ distat e, utm hoc pñtia sit realiter est,
 distincta à sensu eor; nra latio e affir mativa et pñtia
 huc rae. Illa pñtia dñtia pñtia realiter et fructu
 q hnt acty et ota fructu et realiter distincta, sed sic
 se hnt acty et ota phantasia et sensu eor. qe omnia
 pñtia realiter et fructu distincta. m. pñtia pñtia n. in
 anti pñtia debet dari acty alijs cognis quo pñtia,
 at sensu externa ut absentia vel pñtia absentia
 hnt in pñtia et absentia. Sed in e ota et
 acty fructu et realiter distincta ab ota et acty sensu
 eor. qe m. vera. m. pñtia nam videtur actia supra
 monari ad aliqua absentia. qe hnt cognis aliqua
 rei absentis. Quid a huc cognis sit acty distincta
 ab acty sensu eor. pñtia. Sensu eor ut supra dñtia
 e, sed circa sensu externa in qñtia dñtia
 pñtia. qe eñtia acty distincta. quid et sit
 ota fructu distincta pñtia. nam ota ut absentia
 magis imate qua ota ut pñtia. qe omnia fructu
 distincta ota. Confirmat huc rae. In anti debet
 pñtia alijs pñtia pñtia illam pñtia quas
 hnt ex pñtia ota sensu liti, sed pñtia
 pñtia

q̄formatum distinguit realiter à receptione. q̄o p̄m,
Sicut q̄ p̄m̄ h̄m̄ p̄m̄ q̄formatum illam,
Sicut q̄m̄ semel semel eadē h̄m̄. q̄o erit distincta
realiter p̄m̄ à semel eadē. q̄m̄ a. p̄m̄ q̄formatis
n̄m̄ distinguit realiter à receptione p̄m̄ in cupido
in q̄m̄ ut q̄ recipit facile (ē, ē a. difficile in q̄m̄
n̄m̄. Et i. q̄m̄ p̄m̄ q̄formatum difficile p̄m̄
m̄m̄ ad receptionem t̄m̄ post receptionem facile
q̄formatum receptionem.

Conclusio Secunda.

Præter sensum eadem et phantasmam debet et nō
admitti confirmationem q̄m̄ p̄m̄ in sensu
p̄m̄m̄.

Hæc sententia d. Th. p. 1. q. 78. a. 4. et eam eadem
docent eis d. Th. Et p̄m̄ n̄m̄. Nā non deficit in
receptione. sed si non p̄m̄ confirmationem nā deficit
et in receptione. q̄o n̄m̄ debet p̄m̄ confirmationem.
m. p̄m̄ ex eadē p̄m̄ p̄m̄. m. p̄m̄. Nam si in q̄. om̄
non p̄m̄ h̄m̄ h̄m̄ in m̄m̄ non fuerit, et
q̄m̄ p̄m̄, q̄a h̄m̄ in m̄m̄ om̄. similiter
si auricula non cognosceret p̄m̄ esse acco.
m̄m̄

medatus ad redificandū, non potest generare pullos
 et illos generare. Et idem de aliis animalibus q̄
 agnoscunt hanc vel illā altitudinem alicuius
 avifraij esse sibi convenientem ad redificandū,
 sed haec sibi q̄ potestatem esse naturā q̄ in ordine
 ad hoc natura constituitur. q̄ si non generet pullos constimatio
 non elegerit in natura. Per hoc in sensibus
 intelligimus illud q̄ non generantur ab alijs ob
 sensibili externo q̄ ab alijs sensu externo.
 Cuius et ex quo videtur ratiō. In alijs effectis non
 tunc debemus generare apprehensionem vel cognitionem eā
 in forma q̄ generantur sibi sensu externum
 vel sibi generantur vel facta, sed et apprehensione
 aliorum formam q̄ sicut alii non generantur
 in ordine ad alia vel a forma amicitia vel
 in invicem sed hanc equis vel apprehensio non
 potest reduci in sensu eadem neq̄ in phantasia.
 q̄ debet reduci in aliam potestatem q̄ vocat alijs
 materia.

Conclusio Tertia.

Potia

q̄o p̄m
 illam
 et dicitur
 formati
 eundem
 in q̄ p̄m
 hanc pot
 facta
 la.
 q̄o
 facta
 in eadem
 dicitur
 hanc dicitur
 natura.
 in q̄o
 hanc dicitur
 hanc dicitur
 q̄o p̄m
 hanc dicitur
 hanc dicitur

Petrus affirmativa realiter & distincta à phantasia.
Hae luto maior habet diffin quã Gredens. p̄tr tu
huc rae. Affirmativa ut p̄tr habet diffin d̄m acta et
d̄m. go diffin quã realiter à phantasia. q̄sque p̄tr
ex d̄m. p̄tr aut. affirmativa d̄m ut r̄m p̄tr
v, sunt p̄tr in p̄tr. d̄m non phantasia sunt
p̄tr p̄tr. go. Confirmat huc rae. P̄tr
p̄tr et in p̄tr p̄tr diffin quã p̄tr p̄tr
absentes & p̄tr huc d̄m ultime p̄tr p̄tr
go & d̄m p̄tr.

Conclusio Quarta.

Præter has tres p̄tr debet poni in parte p̄tr
huc p̄tr p̄tr si: memoria.
Hae luto & p̄tr nonnullis aperentes sufficere
tres p̄tr p̄tr. p̄tr tu luto r̄m d̄m & inter
aut: licet sit diffin an memoria sit p̄tr realiter d̄,
p̄tr d̄m ab affirmativa. P̄tr tu luto huc rae.
Ad r̄m actus p̄tr p̄tr q̄ cognoscat p̄tr
r̄m in p̄tr absentes, atq̄ huc r̄m non p̄tr
r̄m ad affirmativa. go reducenda est ad alia

d̄m d̄m

locus tam sensus eius quam phantasia nuntiat a sensu
 filij exterioris in actibus quibus aliis et aliis in modis
 nam sensus eius immediate nuntiat a sensu exterioris
 phantasia vero indrante sensu eius. ut a se di
 versis modis nuntiat et involunt se in m. nuntiat
 alitatem.

Alii autem 20. Sensus interioris tunc potest cognoscere illa
 quae a sensu exterioris percipiuntur. si nuntiat a se
 vere aliquam potestatem sensitivam quae percipiat sensus
 quaedam insensibilia. propter hoc quia nihil est in
 sensu interioris quod non prius fuerit in sensu exteriori
 fuit et nihil est cuius in actu quod non fuerit prius in sensu.
 ubi quod sensus intelligit sensus exterioris. igitur si fortiter
 sensus interioris nihil potest cognoscere nisi illud prius
 fuerit in sensu exteriori. Certe autem illa
 species quae vocantur insensibilia et quae percipiuntur a se
 tunc nullam habent causam. igitur si ista vera sunt, et
 igitur non est penitus de se ipsis potestatem in ordine
 ad illas. propter hoc autem quod si tunc aliquid
 causam vel illa est ista ipsa, vel eam est ipsa
 sensus - atque nuntiat potestatem sui. igitur non potestatem
 nam

nam alias sequeret q. sensu resp: om potum acti,
mutinam caret talis ratio in sensibus. atq. hoc
falsu. q. sequitur p. nam om mittens sensu unu
spem q. istam cat, q. a. huc fit falsu. nam huc
n. g. non cat ratio in sensibus inimicitia resp: aliter
dupi q. ipse om non est cau diffis spem in sensibus.
Nec et p. dicit om. q. ut certis docent p. non
dat sensu agens sicut dat in chy agens. q. sensu
non poterit care istam spem in sensibus.

R. ad argu. Sensum interum posse et cognoscere
q. a sensibus externis aliquo saltem modo percipiunt.
huc non potum om ratio. Inve ut affirmativa
q. a potentia sensitiva interna pot cognoscere in mica,
nam dupi sufficiunt q. dupi percipiunt sensibus externis
sicut et huc apte pot in interu, q. pot ea percipere
q. ista ab ipse natura fuerunt prius in sensibus ex,
ternis. Et itam de de sensu interno. Ad locu,
formam. R. N. aut. ad q. dicit caam istu ratio
in sensibus esse ipse om, mediante spem sensibus
ad inperceptionem. Sicut N. sequitur. ad huc q. dicitur
R.

R. Item non est eadem species in qua unus petra,
nisi illa a natura sit destinata ad recipiendas sales
sues. Unde ea petra optimissima ligni nunci desti-
nata a natura ad recipiendam speciem inimicitiae ligni
nunc fit quae unus ligni non generat speciem insensibilem
inimicitiae in petra cum materia alterius ligni, bene
tamen in petra cum materia eius. S.

Obiicitur 30. Eadem petra quae cognoscit rati in se,
sensat debet et parere sensatas, quae petra insensibilis
tamen non est distincta reuera aphantasia. Quia
petra autem. nam quae eandem speciem representat obiectum
sub utraque ratione, tunc ratio insensibilis non potest respondere,
tamen sine sensata quae eadem petra quae cognoscit
ratio insensibilis debet et cognoscere sensatas.

R. N. autem. ad hoc dices ut quae sub utraque specie
quae eandem speciem representat obiectum sub utraque, ratio
immo bene potest representari ratio insensibilis sine sensata
quoniam tunc in sensata ratio supponat rationem
sensatam, ut videtur licet in specie insensibilis mi-
nimitas ligni, quae sub utraque representat inimicitiam.

Sup

Supponens tu futurum sensatum rursus lupi.
Tunc dies 70. Si certitudine descripti generis realis,
ter o memoria hae rursus quod per memoria peripit
ratis in sensatas ut abstractis certitudine rursus abstractis
ter atq; hae rursus nulla c. 70. M. p. ex tunc qta
p. m. ut q; habet se tunc q; accidens ex parte oti
nem cat descriptas p. tias, q; abstractis descriptis
hnt se q; accidens ex parte oti. 70. nem cat hnt
descriptas p. tias. M. p. in colore taliter ut taliter
figuratis. ubi q; figuris se habet q; accidens
ratis nem cat descriptas p. tias. M. p. q; oti
in des plane accidens et in rursus momentis q; p. tias
p. tias ut abstractis.

R. argto. Con. M. et N. m. ad p. tias. Con. m. et
N. m. q; p. tias et abstractis habent se nem q;
accidens ex parte oti. ut r. rursus q; bonum q; p. tias.
indunt rursus d. m. s. s. fructus. si ut et bonum
app. hnt ut p. tias cat delectationem ut novo abstractis
p. tias, et malis app. hnt ut futurum cat timor,
nem, app. hnt nem ut p. tias, tristitiam.
ita

ita et dicitur qd rurs ista in sensibus ut p sentes
pntant distinctam potant. qd ut sic fiat ratiō
aliā fructum merendi. et qd ha pnt ad actum.

Circa sensus interiores quare qd an in ipsū
aliquo ratiō indicium qd ratiōe huius qstionis dicitur
q qd ratiōe ut indicium multipliciter accipiatur.

1o ut comprehendit qntem affirmatiua ul negati,
ita qd ratiō a pnta qd mediu aperuatis ul negatis
et ha aliqut e speculatiua in sola vna qntitat
qntens; aliqut uerūe practica qnt se extendit
ratiō ad qnt executionem et ha accipit in dicitur

2o accipit in dicitur largo modo qd
apprehensio cuiuscuq; rei qd pnt e in se.

3o accipit in dicitur stricto qd apprehensione rei non
solum pnt e in se, nem et pnt e queniens ul
disconueniens, et qnt qd ul fugienda ul amanda.

et ha in dicitur item duplex, aliud qntit in appi,
happensio quo aliqut apprehendit ul queniens aut
disqueniens pntu pntu exteriore, aliud e in dicitur

q qntit in apprehensione rei non pntu in ratiōe qd
manti aut disqueniens pntu pntu exteriore, nem
et pntu aliā utilitates et alia dicitur qd aliqut
rem

rem cum aliis seculis. huius generis. Quod autem ostendit
per Judicium proprie dictum non potest recipi in aliquo
sensu. nec intentioni vel exteriori. pro hoc. quia
in dicto proprie dicto significat autem quod sensus sententiae inter
aliqua propter se collata, ita autem propter unum discernatur
ab alio. sed huiusmodi recipitur in intentione ad quae spectat
unum quodlibet cum alio componere et dividere. pro
videtur propter dictum non potest recipi in aliquo sensu
sive interno sive externo. m. potest ex naturalibus in
et probatur in logica. ubi diximus proprium esse in
dividere et componere. Confirmatur Nam iudicia proprie
dicta sunt vera aut falsa sed veritas et falsitas sunt recipiuntur
in intentione et in illo sunt recipiuntur iudicia proprie dicta. m.
potest ex definitione quam nos tradidimus scilicet proprie, logicaliter
in summis ex parte asserentes proprium esse orationem
veram vel falsam significat. m. potest. veritas nihil est aliud
quam adaequatio vel conformitas intentionis ad rem representatam
ita, falsitas vero nihil est aliud quam disformitas intentionis
ad rem representatam quae non vera. Confirmatur. Nam si in
sensu recipitur in dicto illud et debet habere quodlibet
et per hoc componere et dividere et absurdum
scilicet potest. nam in hoc recipitur sensus propter unum nomen
Namen

20. Nam extra quod, et vel recordamus rem
singularem in se de illis cogitantes succedere,
et omnia illa disjunctantes de nemine in cognitionem rei
quam primis vel appetimus, atque disjunctis singularium
nunc in seculo videtur cum eis etiam sit mixta. quod
videtur indicium circa particularia reperiri in cogitatione,
hinc hinc et aliter disjunctis. R. 20.

Quod sensus est sit indicare in se in proprio de re
non solum in se de re aut comprehendit sed sicut
aliter apprehendendo sita et quoniam est et est disjunctis,
nunc sicut est exterior. per hoc. sensus est ut supra
de nemine non solum sicut sita sensum externum,
nempe et aliter et quod est, utque tales aliter sunt
quod quoniam sita non solum externum, ut sit
in actu quod habet sensum externum circa rem in se
cathoda et sensus est solum hinc apprehendit illa quod
ut de nemine sita sensum hinc. R. 20. Quod
libet sensus solum in se quod externum sit indicare
de quod solum sita si indicium in proprio accipiat
et ut de re simplicem apprehendit nemine rei ut in se
sicut hinc apte, nam una est, quod sita sita hinc et
ceptina

Quid et memoria habeat suam apprehensionem
et non sit generalis. pro hoc nam memoria re,
evidet enim illam et alij sensus sequunt. et ab hoc
omnes rememorandi sortita et nomen memoria
atque reminiscit differendo indicando, sumendo
in deum respicit. igitur memoria non tam habet generalem
namque spiritus, sed et indicare respicit, et quod generalem
quod non tam est propria generalis spiritus, sed et
apprehensiva. et hinc usque die 13. Julij. anno 1680.

QUEST:

QVAESTIO
ULTIMA.

DE

ANIMA RATIONALI ET
EIVS POTENTIIS. $\alpha \beta \gamma$

Dubium Primum.

Quid sit Anima rationalis;
quæ, et quot eius potentia?

Conclusio Prima.

Definitio estis et
Sunt Animae
rationalis

Animae rati non potest melius defini quae per definitum
supra tractatum de anima in eadem sic: quod sit illud quod primo
sentimus, sentimus, memoremus et intelligimus.

Quia definitio quae bene generalis anima rati potest esse et quod
multi grades autem asserunt eam tunc competere
anima rati, non vero rationis animalibus, et tunc non esse.
potest tunc facile accommodari quod definitio, si locutionem
est illud, quod non tunc sic videmus, sentimus, memoremus sed
et intelligimus. Et haec definitio ita accepta tunc competit
anima rati.

Alia definitio hinc.

Conclusio Secunda.

Animae rati quae talis duas habet potentias reas,
scilicet intellectus et distinctas intellectus sic: et voluntatem.
Haec licet potest esse unitas, et ea non habet magis unitatem
quam reas eam non plures habet. Praestat
quod agere de intellectu et autem et voluntatem, circa
quam quodammodo sit. Utinam magis passibilis sit
potentia actus, vel passiva tunc - aut vero fortiter utriusque
nam. pro magis respiciat sit.

Conclusio Tertia.

Si

Conclusio Quarta.

Si intellectus comparatur ad ipsam intellectiorem non
habet se in propria sed generat actum.

Ita Certe. Intellectus et actus intellectus. quod intellectus illa
producat actum generat ad illam per se ipsum. de ratione
actus intellectus et actus et intellectus producit et efficit
autem a proprio a quo est intellectus, sed intellectus et intellectus
liber est ab intellectu quod intellectus et intellectus necesse
venit. quod intellectus actus et efficitur generat ad
intellectum. Confirmat hoc ratio. Intellectus

et actus immanens intellectus. quod actus producit ab intellectu
a quo est intellectus per se ipsum. nam in hoc differat actus
immanens a transiente quod actus immanens recipit
autem ille proprio a quo actus producit. ex his intellectus
habet illam per se ipsum quod intellectus et quod
dum patitur quod intellectus debet per se ipsum. sed intellectus
habet et quod dum patitur ante intellectum quod ante
intellectum patitur per se ipsum intellectus recipit
per se ipsum intellectum. et ita intelligere et quod
patitur

abstractam. & qualitatem generat spiritus intelligibilis
cum sensibili spiritus. per hunc spiritum, differt in
sensibili, quia spiritus sensibilis, et mater cum sit forma.
tribus recepta in potentia materi vel organo materi.
spiritus intelligibilis est duplex. Una expressa. una
inexpressa. spiritus inexpressa est similitudo quodammodo
ab oculo et mediante materia agente inexpressa in
sensibili, ut per illam generatur in actu per ad intelligendum.
omni. spiritus expressa idem est, et verba mentalis sunt
termini mentales, et termini quodammodo per actum,
tamen intelligenti virtute spiritus in se sunt. et ita
differt spiritus expressa ab inexpressa per hunc terminum
a suo principio. quod est. differt ab ipsa intellectu
hanc in se est. Propter hanc et dicitur sic:
solum spiritum intelligibilem inexpressum non posse generare
intelligentiam. nam si sola spiritus generaret intelligentiam
non minus tunc pateret et recipere spiritus et non esset potentia
activa. hanc a. et facta ad generandum. et dicitur ex hoc.
tunc sequuntur et spiritus dicitur veliter in se et
facta

fit suff. effectum. pto qd intellectus e actio intellectus.
qd de ree actio eius intellectus e qd id e proprius effectus
intrinsecus. qd natus d. pto qd intellectus proprius effectum
intellectus eius. pto 20. dicit qd proprius inveniendi sensibili
et intelligibili. qd natus pto intelligere d. factum in
dicit qd sua spm. qd intelligit qd natus, sicut
sensibilis qd rebus sensu. hinc qd proprius qd effectus
M. pto. pto m. qd nulla creatura e immediate operari
na qd sua spm. d. factum hinc n. sicut dicitur generat.
qd dicit hinc alij proprius qd natus supradictis qd
effectus qd generat in intellectu eius. qd hinc n. e alius
qum natus formalis pto. qd. P. 70. Ad
actu intellectus eius proprius qd generat in intellectu qum
pato intelligibili. pto qd. proprius radicale in
intelligibili d. proprius e ipsa actio natus. qd id qd
e qumq. actio natus proprius generat ad intel.
legendum qum id qd e magis remota, sicut in intellectu
e potius generata ipsa natus. qum natus intelligibili
e qd formam spirituales ab etc extrinsecu

m

in nra recepta. qd nra principia qd uerba qd
 sunt. Confirmat. Inter nra alia qd uerba qd
 ut ad actum qd magis qd uerba qd
 pati ut pth in acta qd uerba qd
 principia qd uerba qd uerba qd
 cum sit magis qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd.

Alii uerba qd sunt Angeli uerba qd
 intellectus qd uerba qd Angeli uerba qd
 pati uerba qd uerba qd uerba qd
 in nra intellectus uerba qd uerba qd
 qd uerba qd uerba qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd
 in Angeli uerba qd uerba qd.

Et qd uerba qd uerba qd uerba qd
 uerba qd Angeli uerba qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd
 uerba qd uerba qd uerba qd

in alijs modis spiritus ab eis in seipsis. ex
quo sequitur quod ratio de qua inter rationem Angelicam
et humanam, nam tota intellectus Angelici Intellectus
inter angelos, sicut tota intellectus inter
humani Intellectus inter humane sed est spiritus
et inter. P. 2. et c. N. utrum esse ingenium,
ens admittere inter angelos patet ab his actibus
quatenus eas in se recipit ad modum d. th.
his, negare tunc in Angelis inter passibilem in
ordine ad inter agentem, quia in Angelis non
datur inter agentis esse spiritus in inter Angelici. et
videtur in ordine ad illum negat inter passibilem,
non a negat inter passibilem in ordine
ad ipsum intellectus esse per recipit spiritus
passibilem patet.

Alii dicunt quod, cum inter non generat actum
ad actum intelligendi sed tunc formam naturae. et
inter recipit. et non est patet passibilem. quoniam
patet per actum. cum inter generat actum expressa et
matis

matris, sed res corporea non potest efficienter agere
 in potentiam spirituales quod est in matris. sed est
 non y amoret actine ad actus intelligendi. Constat
 fructus passibilis non solum percipit et cognoscit subiecta
 actualia sed et suis subiecta usque. sed suis suis non
 potest actine et efficienter care solum intelligi licet
 a qua patet matris passibilis alias suis suis carit
 effectine subiectum aliquum reale. sed matris
 non est potentia passiva respectu sui est.

Respondeo ergo quod est additio matris et corporis
 quod non potest agere in rem spirituales potest in elementa
 in a superioris virtute potest est in materia rem spirituales
 virtutum. cuius rei experientia in sanctis quod cum
 corporis sunt elementa in ad eandem gratiam in materia
 quod spirituales. ita tunc ostendit quod phantasma
 experientia illuminata et illustrata virtute matris
 agens potest potest solum intelligibilem in materia passibilis
 filii et ipsa generare effectine ad actus intelligendi.
 ad Causam hanc quod ad hanc
 entia suis intelligens ab matris non quod

proprium generat quia natus. per a inferri si
natus est pura petra passiva sicut e man ja
et ex hac solum potens explicare Artem in
hoc lib. cap. 11. aperientem q. natus e in proprio
sicut tabula rasa in qua nihil e depictum,
et n. aut pura petra in gre intelligitum
proprie duplitem sicut in pt. sicut, ut
illa sicut in gre intelligitum determinat ex
dnam seu geny rem in quo natus sicut
genuit, ita ut dicit q. in illo ordine non ha,
beat nam petra sicut sed mens petra passiva
na; et iste sicut falsus e, ut n. iam sicut
natus e mens petra q. activa sicut in dicitur
sicut sicut e si. q. natus est pura petra non
sicut sed in tali gre si. in gre intelligitum
hanc in ordine ad sicut et iste sicut mens e,
nam in tali gre e petra passiva, sed non
sicut passiva, sed et activa sicut.
intellectio

intellactionis. Ad Contrarium R. Magnam
 spe dispositum niter caligant aut pudentem ab
 aqua caligata et niter intellactionis pudentem
 ab niter infirmate sparty intellactionis, nam
 caler niter aqua et aliens et non niter aqua.
 sparty a intellactionis et niter niter niter quavis
 fit ab isto extrinseco causa; calor et destructio
 et ad corruptione aqua. sparty niter ex sparty niter
 destruat ad pfectio niter fit ad niter pfectio
 et niter pfectio pfectio intellactionis. Causa fit et
 et differa in hoc qd aqua tunc generat ad caligata,
 autem sustentant calorom et hinc niter pfectio
 non hinc niter pfectio pfectio autem, niter
 niter generat mediante sparty ad intellactionis,
 non hinc niter pfectio pfectio hinc pfectio pfectio
 autem, Unde pfectio niter adtributa est
 niter intellactionis et non sparty.

Quares hinc quibus fit niter de
 que dicitur illa autem generare ad pfectio
 intellactionis

ri fi
 naa ja
 in in
 i pfectio
 ictu,
 pfectio
 ad
 ut or
 autem
 in hoc
 niter
 niter
 hinc
 non
 pfectio
 niter
 pfectio
 niter
 pfectio

intelligentiam que ab his vocantur passibilem
natura. **R**ationem passibilem intus
esse ab his que potentia et virtutem quantum
speciebus actus electi natura ad recipiendas species
intelligibiles et immutabiles illis ad quod habet
lectione de abay. duplex erit in hac parte
natura. **Q**ui enim ordinis ad species intelligibiles
et ad naturam medius species sunt. et in his
differt ab natura exacta. nam illi non recipit
species nam mundiale generat ad intelligentiam
sed minus in se et parte species intelligibiles
in natura passibile; Differt et natura passibilis
in istis duobus modis ab natura angelica
nam humana natura ut videtur, debet fore species
receptas et actus ab eis generata in natura agentis
se ad illam productionem, sed natura angelica
non recipit suas species que intelliguntur et
externa ab extrinseco eto et non in natura
agentis

109
agentis. sed habet illud sem ab initio sua exars
nativ filii & genitus.

Dubium Secundum.

Quodnam intellectus noster
prius cognoscat Vniuersale, an
Singulari. Et quodnam inter Vni-
uersalia prius percipiat. Et an
Intellectus possit percipere sin-
gularia? & ?.

Pro resolutione huius dubii sic ex D. Th. 1. 2. q. 85. a. 3. ad 1.
hic non esse formam de unitate formae acceptae quatenus
dicitur respectu rationis ad inferiora sicut de illo quod
in logica, sed forma de unitate metaphysice ut vocant,
sive de ipsa re reali separata a singularitate &
cognitione qua re in opposito generis non laudat sui
singularitatem. Item dicitur quod intellectus non utitur
propria inferioritate in principio autem aliquid cognosca-
t aut intelligat sicut habet talia ratione in qua
nil

nile depicta et sic in linea intellectiva pura
 petra q. ad necesse ut ad actu indiget spiritus intellectus
 quas mixtura agentis inter, accipit ab istis extrinsecis.
 et sicut man. q. q. e. pura petra in linea rationum
 recipit formas ordinis quodam, ita inter non recipit
 spes sicut ordinem aliquem. man. q. n. recipit
 formas substantias, et deinde accidentales, et sicut forma
 substantias sicut in se varias gradus perfectionis prout in
 tollit sicut man. q. n. gradum superiorem substantias dicit
 gradum capis et sic resp. ad ultimum gradum. Nam
 res natus prout ab in effecto ad effectum, ita et in inter
 natus prout in accedendo cognoscit ab in. ad effectum
 hec sicut in hunc summa aspectus perfectionis quo in cognoscit
 unde ut hunc. spes et actus actualis inter resp. sicut
 illi prout ad in effectum, deinde q. effectum.
 Notum est. Quod mixtura prout sicut sicut et comparari
 ad mixtura sicut in inter utrumq. mixtura e. q. d. sicut
 actualis et neutrum sicut ut pars alterius. v. g. si sicut
 aut sicut quod dicit sensibile vivens, et capis in inter
 dicit substantiam corpoream. Et prout sicut magis
 mixtura resp. mixtura unitis. quatenus mixtura unitis hunc

notum.

rationem huius actualis et magis unitate dicitur rationem partem
n.g. si autem quod ad hanc huius generis illius, et quod huius
magis unitate. in ista et huius potentiale in ordine ad
hanc partem dicitur ut si autem complex in ordine ad
hanc partem, huius potentiale sic sic sic sic sic sic.

Conclusio Prima.

Si Varietatum consideremus in ista sunt quodam
modo actualia in quodam modo huius hoc et huius ego,
notatur.

Voluntatis licet quod si non unitate iniquitas cognoscere
aliquid ista huius agens unitate huius iniquitas cognoscit
gradum unitatis, denique gradum unitatis et sic dicitur,
eius agens ad gradum unitate. Hanc huius

Act. th. 1. p. q. 83. a. 3. Et patet sic non igitur Omne
agens unitate gradus de petra ad astra non potest ab unitate,
factum ad quod huius, si non unitate et agens unitate gradus
in intelligendo de petra ad astra. igitur debet iniquitas in
unitate huius quodale et ad quod magis unitate. In ista
n.g. in generis huius in quod agens unitate antiquam
introducat in materiam formam huius huius iniquitas
introducere animam vegetabilium, denique huius huius
et

et tunc ractus - m. et cetera. et quoniam res unius
q. si res unius sit minus effecta quam illa q. sit minus
unius. pro rae. Nam res unius et minus actualis, q.
et minus effecta. p. t. aut. quod n. aliqua res accedit
magis ad singularem et magis et abstracta. et p. plures
distant abstracta. quoniam et cetera. nam p. factio unius
p. t. desumit ex eius actualitate, et maior p. factio
ex maiori actualitate videtur n. dicitur autem dicitur et
eius effectivum, q. ipse et magis actualis.

Pro Cento 20. Prædicta quo sunt magis unius
et superiora et notiores faciunt p. t. q. quo aliquid
unius et est notis notis et p. t. cognoscit. p. t. q. quoniam
nam id q. factio et p. t. cognoscit ab unius q. t. p. t.
ut agens nate. aut nate p. t. hanc n. p. t. quod libet
et est nate nate et est, et factio et notiores unius
et p. t. q. coalescit ex p. t. universalissimis autis.
q. quo aliquid p. t. et unius et notiores p. t. p. t.

Conclusio Secunda

Si consideret magis unius in q. t. et pars minus
unius et minus unius p. t. in q. t. et factio abstracta
actu

distincta velis actualis dependet à cognite partem
aliquam. per primum debent cognoscere partes et eorum quod
cum in quod unitate sit pars rei minus unitatis illius
primum cognoscatur. hoc tenet hinc. Quod in cognite
distincta alterius rei duplex primum quidem. per compositionem
hinc modo servando ordinem nam in principio
ab unitate et simpliciter usque ad unitatem unitatis.
gradus in simpliciter et simpliciter partes simpliciter.
res in se unitatis. et primum quidem resolutione
modo quo selemus quidem in suis resolutione ab ipso
usque ad sua per primum, et si hoc modo quidem
hinc in cognite distincta in primum et unitatem unitatis
ad magis unitate. n. g. si unitatis distincte cognoscatur
res hinc se unitatis, hinc in primum unitatis
mediatus, si quod sit aut rate, deinde ad res
unitatis in se unitatis primum si unitatis,
et unitatis in corpore unitatis usque ad unitatis
jura. et de hoc tenet modo hinc nam loquimur.
Sed de jo.

Con:

Species intelligibilis non repraesentat rem singularem,
rem. quia per se. per autem. nulla n. alia. dicitur
abstracti in specie intelligibili. per se illam.

Sed Quares hinc. Ut dabo q. m. n. n.
non cognoscit primo et per se singularem, ut
illud modo cognoscit, sed hoc. per se. per se.

Conclusio Quarta.

Intellectus noster licet primo et per se et directe
non cognoscit singularem, cognoscit tamen illam
indirecte.

Quod et per se. quo ad rem partem. per se. factis
probata videtur per rationem jam per se. et ante
Antiqua per se. per se. ex D. Th. 1. 2. q. 86.
a. 1. hanc specie diffinitur inter species Angelicas et virtutes
quas accipimus in hac vita. et species Angelicas
licet sint unitas in se. tamen non respiciunt
solum speciem rei, sed et eius singularem
unitatem vel naturam singularem. et a se. per se.
inhibent. Species vero n. m. n. m. n. q. a. q. n. m. n. q.

†

Pro modo rā pars Cartis. Juty nō gēstunt dīf.
 frōm indū pētā et hōmū nūter pūtrūlārē
 et unīte. gē utūq; cognoscūt. gēna pōt. gē
 nūter gēstunt Juty cōs q; cognoscūt Juty hīn
 pūtrūlārē gē nūter et dīferēt nūter illa
 gē unīte nō cognoscūt utūq; nō dīrecte
 ut pōtū ē, nō pōt et gē. gē nūter et
 gēna rēflexe. Pro eād pars rē. Dīf
 abīp dīferētīlārē et dīstīnctīlārē q; nūter sūt pūtrū
 pūtrūlārē nūter pūtrū unīte gēnales ē hīc
 cōs hōte nūter pūtrū ē hō. gē pūtrū ē nūter hīc.
 abīp hīc mōdī dīferētīlārē nō pōt ēpē nī mōgīnā.
 Jūta enī nō sūt dīferētīlārē pūtrū Jūgularis.
 gē ē nī mōtū clārē et dīstīnctē apphēndūt
 cōs extrēmītatē illīg. gē alīfurdū nūter
 dīferētīlārē q; sūt nī mīnōrī sūt nī nō pūtrū
 et pūtrū hōmū nī alīa pūtrū. gē utūq; cōtū
 cōtū nī pūtrū nūter hīc, sūt nūter cōtū dīf
 Jūgularē. gē.

Pluribus

Qui autem per. Intus per seivite et per cognoscere
singulare per singulare est per cognoscere
quoniam per. per. aut. intus per se et per se recipere
singulare et est facta recipit suam intelligi-
tatem quae in divinis et singularis. per et
per et per se recipere per se singulare. Confutatio
arguitur ex Hic j. poster: capi. r. ubi dicit notitia
est notis ea quae sunt. Singuli per se
et r. per: capi. ubi dicit. Vnde facta ex notitia
plurium singularium, sed singularium sunt singuli
quoniam, per. per. per. singulare est
per cognoscere et notis notis.

R. Ayto H. aut. ad per: dicit: aut. in epe
rei et qualitatis. Cen. aut. in epe rep. senta.
Hic H. aut. Vnde dicit per. Intelligi. lili-
sit singularis mathe et in epe rei, in rep. sen-
tando in ce unitis. rep. sentam per in epe
raem magis unitem. Ad Confutem R.

Admit:

agnoscat generalium singularium inter se
quod ut Joerning in logica hanc generalium
notionem ut nota unitis singularium. quod singulis cogit
notantur singularium ut generalium sunt in
re esse vel unitis. Casus namque. Nostri cognoscit
quod haec status dum circa te unita cogit in se
suisque, quod quod factis percipit a sensibus factis
et cognoscit ab unitis. sed singularium factis
percipit a sensibus. quod et ab unitis.

Admittendo quod prior sit cognitio singularium
singularium cognitio generalium nam tu
quod cognitio generalium singularium nam factis
et quod prior cognoscit fuerunt singularium quod cogit
namphantasia quod versat circa singularium
et rebus affirmatis in illa quod representantibus
factis ad singularium et quod abstractis unitis
suis intelligitibus quod et quod representantem
namque unitis, et ex haec factis cognoscit
id

ut q. dicitur in supra. nunc cognoscere singularem
 in se et q. ^{reflexive} effectum quendam ad personam
 q. d. in personam q. d. hanc nunc est. nunc q. d. est
 qua nunc cognoscit nam singularem q. d. suam intelligi-
 bilem abstractam representata tunc reflexive reflectione ad personam
 singularem existens in personam. dicitur ab illa
 personam fuisse abstractam speciem intelligibilem,
 tunc intelligit rem singularem a qua hanc pro
 fuit abstractam q. d. ipsam suam intelligibilem
 abstractam. hanc n. pro hanc cognoscere fuit
 et primam respicit rem unam quod dicitur
 in q. d. hanc respicit rem singularem a qua
 fuit abstracta. Ad Cap. R. D. Cor: aut
 et N. q. d. nunc. si nunc nunc q. d. singularem
 in personam ab nunc, ad q. d. dicit, illam tunc
 tunc rem q. d. in illo ote q. d. fuisse a fuisse
 per se fuisse et cognoscere nunc q. d. in
 hanc etc. singularem cognoscere q. d. si nunc
 fuisse cum hanc suam cognoscere etiam
 in etc

ut q. d. dicitur
 in supra
 nunc q. d. est
 qua nunc
 cognoscit
 nam
 singularem
 q. d. suam
 intelligibilem
 abstractam
 representata
 tunc
 reflexive
 reflectione
 ad personam
 singularem
 existens
 in personam
 dicitur
 ab illa
 personam
 fuisse
 abstractam
 speciem
 intelligibilem,
 tunc
 intelligit
 rem
 singularem
 a qua
 hanc
 pro
 fuit
 abstractam
 q. d.
 ipsam
 suam
 intelligibilem
 abstractam.
 hanc
 n. pro
 hanc
 cognoscere
 fuit
 et
 primam
 respicit
 rem
 unam
 quod
 dicitur
 in
 q. d.
 hanc
 respicit
 rem
 singularem
 a qua
 fuit
 abstracta.
 Ad
 Cap.
 R. D.
 Cor:
 aut
 et
 N. q. d.
 nunc.
 si
 nunc
 nunc
 q. d.
 singularem
 in
 personam
 ab
 nunc,
 ad
 q. d.
 dicit,
 illam
 tunc
 tunc
 rem
 q. d.
 in
 illo
 ote
 q. d.
 fuisse
 a
 fuisse
 per
 se
 fuisse
 et
 cognoscere
 nunc
 q. d.
 in
 hanc
 etc.
 singularem
 cognoscere
 q. d.
 si
 nunc
 fuisse
 cum
 hanc
 suam
 cognoscere
 etiam
 in
 etc

inty et hinc dependens si tunc sum p hoc
statu hinc et cognoscit ut q a tunc sum p hinc
ex ipso tunc non hinc inferre q inty tunc pnc
cognoscit singulari.

Item dicitur 30. Omnis cognitio fit p assimilatum hu
c nihil pnc similitudine et q e cogit in inty
pnc 30 cognitio rei pnc singularis fit p pnc
pnc rei singularis. qe si inty cogit singulari
illa cognitio fit p pnc pnc singularis rei. et qe
illa cognitio est directa et non indirecta. f.

P. Cen: ans. et N. q. q. nam illa cognitio fit
p pnc assimilatum qe pnc vel veri. mentalis
pnc et in pnc qe pnc ad hanc assimilatum
non ut e pnc singularis Petri sed ut e pnc hominis
dicitur minime a pnc singulari Petri. f.

Dubium Tertium.
Quodnam sit obiectum nostri
intel.

intellectus; et utrum in sua
cognie debeat semper pro hoc sta-
tu conuerti ad phantasmata?

Pro responsione primi q[uesti]o[n]is nota duplex est alia
enim petra. unum motum, aliud terminatum.
Motum est illud q[uo]d se ip[s]o pot[est] mutari qualiter mutare
petram et illi natu[ra] unus. Est non terminatum
ad ad q[uo]d petra pot[est] aliquo modo extendi, vel aliter. Est
motum est illud q[uo]d petram q[uo]d se ip[s]o mouet ad sui cognie[m]
terminatum non est illud ad q[uo]d petra terminat[ur] vel
terminari pot[est].

Conclusio Prima.

Est adaequatum terminatum non motu & ens,
sive verum in tota latitudine acceptum.
Hanc sententia[m] e[st] casu[m] videt[ur] petra et theob[is] et ip[s]o x[rist]o.
Istud est adaequatum terminatum ad q[uo]d pot[est] petra
extendi sicut est suus prout acceptu[m], sicut se habet
ens vel non in ea, scilicet non motu. Et est est
adaequatum terminatum illig. m. supponit certa
se theob[is] m. ip[s]o. nam nihil q[uo]d h[ab]et factu[m] ante
vel sub vero in ea ad q[uo]d non pot[est] extendi petra

non

ing. inchoo. Causa. Si ens in eo non est, etiam
ad id natura terminatur, inchoo. inchoo. inchoo.
non non potest cognoscere deum, huc a. e. falsum et gha
fidelem. go et id ex quo seip. in pot. ex. in g. seip.
phed: q. unanimitas docent inchoo humanu. pepe
elevari ad videndum deum seip. p. nulla n. p. huc
pot. fieri in id q. e. extra latitudinem sui est. q. si
ens in eo q. ut abstractio a. deo et creaturis ne
est etiam ad id natura terminatur, inchoo. inchoo.
pot. inchoo. non cognoscere deum, sed de huc re p. huc
p. p. q. 12.

Conclusio Secunda.

Omne p. huc inchoo. sine inchoo. inchoo. q.
ha. p. huc inchoo. inchoo. inchoo.
Hinc docent. Dignitas. d. Th. et p. huc inchoo. inchoo.
etiam p. huc inchoo. inchoo. q. fit inchoo. inchoo. inchoo.
p. huc inchoo. inchoo. inchoo. q. ha. p. huc inchoo. inchoo. go.
p. huc inchoo. inchoo. inchoo. inchoo. inchoo. inchoo.
huc inchoo. inchoo. et non fit huc inchoo. inchoo. inchoo.
huc inchoo. inchoo. inchoo. inchoo. inchoo. inchoo.

Gründel

Quidquid in p[ro]p[ri]a statu cognoscimus sine alio sit
nisi sine mate ce id cognoscimus ad modum alio
nisi mate et correa, unde q[ui]do volumus cognoscere
Angeli p[ro]p[ri]a statu cognoscimus illos ad mate
pulcherrimum Jumentum. q[ui] s[er]m[one] a d[omi]no moti,
nisi mate t[ame]n p[ro]p[ri]a statu esse additum mate,

Conclusio Tertia.

Junctio n[on] p[ro]p[ri]a statu n[on] debet connecti ad p[ro]p[ri]a,
s[ed] mate in cogno[sc]e sua.

Hae Cate[gor]ie s[er]m[one] in variis locis asseruntur intelli-
gentem oportet p[ro]p[ri]a s[er]m[one] sicutan. p[ro]p[ri]a Cate-
gorie. s[er]m[one] motum et connate n[on] mate p[ro]p[ri]a
statu e[st] additum rei mate, q[ui]o nihil pot[est] intelligere
nisi ad mate additum mate. casu p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
q[ui]o nihil pot[est] p[ro]p[ri]a nisi sit induta suo conate
s[er]m[one] motum p[ro]p[ri]a statu, ut p[ro]p[ri]a in s[er]m[one] p[ro]p[ri]a. h[ab]et.
Vltro. S[er]m[one] additum mate p[ro]p[ri]a et connate non e[st]
nisi existat in alio s[er]m[one] singulari ego non pot[est] cognosci
p[ro]p[ri]a additum mate, nisi et alio s[er]m[one] p[ro]p[ri]a
ip[s]a p[ro]p[ri]a s[er]m[one] in quo s[er]m[one] p[ro]p[ri]a existit
additum illu. Cate[gor]ie p[ro]p[ri]a n[on] mate
in sua op[er]e p[ro]p[ri]a s[er]m[one] ab un[us] organi cogno[sc]e

jo

quod in sua essentia dependet ab organo dicitur petra
semitina p[er]ducit phantasmata. quia p[er] se quod cum
natura sit petra spiritualis p[er] se dependet a natura
intelligendo a semine interius q[uod] versatur in phan-
tasmata non impediret in sua essentia aliter erga,
in in quo subsistat petra spiritiva. cum p[er] se in p[er] se
existens in q[uo] n[on] videtur aliter n[on] p[er] se
organum capis in quo versatur petra imaginativa.
Contra. Item n[on] aliter multo aliter intelligere
tunc formati aliter phantasmata n[on] p[er] se.
hactenus p[er] natura exemplis ita et p[er] se adun-
aliter docere p[er] se n[on] aliter, extra q[uod] p[er] se
sibi formare phantasmata. quod n[on] n[on] q[uod] h[ec]
statu in sua intelligentia n[on] debet queri
ad phantasmata.

Alii dicit contra. Magis dependet imaginativa
a semine cum sit petra mater existens in organo
capis quia in terra petra a seip[s]o cum sit petra
spiritiva nullo utro organo capis sed
imaginativa p[er] se esse in aliter aliter so q[uod]
querat

querat se ad aliquem sensum ut patet in dormientibus
in quibus imaginatio producit phantasmas et post
vultus, sonitus, exterris etc. et nescit intelligere
aliquid eo quod querat se ad phantasmas. patet quod
aliam mentem tunc in dependam a phantasia quam
phantasia a sensibus. Confirmatur autem.

Mentem dependet a phantasmate ut recipiat species
intelligibiles quod illis receptis potest fieri ulla dependens
a phantasmate illis. Species uti ad suum libitum

Ad hoc autem dicunt alii in terra non posse esse
in actu aliquid eo quod querat se ad phantasmata
per naturam colligatam potest et dicunt non in terra
non posse actu intelligere nisi aliquid sensibile quod
et phantasma producat aliquid phantasma. Ad hoc

in non esse verum quod mentem aliquid phantasma
attrahat. sed hanc sententiam non potest explicari
sententiam non placet nam in via d. th. fatendum
naturam in sua intelligentia querit ad phantasma,
natura illa attrahendo vero. Unde B.

Ad hoc autem Coniunctio d. N. quod dicitur dicitur e

ut

aut p[ro]p[ri]o ex[em]plo. nam factura n[on]is legis sunt
aliquid cogit[ur] et f[er]re d[ic]ta n[on] s[un]t p[ro]p[ri]a
cum g[ra]m in a[er]e cum t[er]ra g[ra]m sit qualitas
p[ro]p[ri]a n[on]is f[er]re d[ic]ta calor et p[ro]p[ri]a est n[on]is
f[er]re d[ic]ta p[ro]p[ri]a cedere. C[on]tra. p[ro]p[ri]a g[ra]m
n[on]is effectus est q[uo]d in a[er]e n[on]is est, p[ro]p[ri]a g[ra]m
n[on]is n[on]is n[on]is est cogn[os]c[er]e, d[ic]ta a[er]e n[on]is
p[ro]p[ri]a n[on]is g[ra]m p[ro]p[ri]a n[on]is g[ra]m effectus est
n[on]is n[on]is n[on]is. Ex his infero effectus n[on]is
n[on]is g[ra]m q[uo]d ad n[on]is p[ro]p[ri]a n[on]is n[on]is p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a n[on]is g[ra]m p[ro]p[ri]a q[uo]d c[on]tra p[ro]p[ri]a
agit q[uo]d n[on]is p[ro]p[ri]a n[on]is et a[er]e n[on]is
cum est p[ro]p[ri]a n[on]is p[ro]p[ri]a n[on]is in sit n[on]is
cogit[ur] et n[on]is n[on]is p[ro]p[ri]a n[on]is n[on]is
sit p[ro]p[ri]a n[on]is. q[uo]d n[on]is g[ra]m n[on]is p[ro]p[ri]a
n[on]is c[on]tra p[ro]p[ri]a n[on]is n[on]is g[ra]m
effectus g[ra]m n[on]is c[on]tra n[on]is.

Invenit q[uo]d g[ra]m c[on]tra p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
n[on]is n[on]is. P[ro]p[ri]a n[on]is g[ra]m

q[uo]d cum

q cum sit p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]etas o[mn]ia h[ab]et n[on] u[er]o
p[ro]p[ri]etas ad p[ro]p[ri]am i[n]telligibilem.

Contra. Item similitudo q[ue] uenit ab e[ss]e p[ro]p[ri]a
ad p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am simpliciter. q[ue] et etiam intelligibile
sunt p[ro]p[ri]etas q[ue] uenit in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
ad p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am intelligibilem. Contra. Item
Species intelligibilis e[st] similitudo non in se agenti sed
in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a sicut etc. in p[ro]p[ri]a uel sicut
q[ue] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a a p[ro]p[ri]a q[ue] ab in se
agente. aut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[ue] q[ue] est p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
n[on] e[st] e[ss]e p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[ue] q[ue] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. P[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.

Item aut d[icitu]r q[uo]d p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
m[od]o sicut et alia simpliciter et sic p[ro]p[ri]a ab illo
p[ro]p[ri]a efficiuntur p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a cum sicut cognoscit in
p[ro]p[ri]a non a se sicut sicut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a in
e[ss]e ad p[ro]p[ri]am intelligibilem. Ad. Contra.

P[ro]p[ri]a. Item intelligibilem non esse similitudem in se
agente sicut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a uel etc. in illo uel sicut
P[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[ue] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a est p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
cum in se non habet in se p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a

et

Handwritten notes in the left margin, partially cut off.

Ad huc non agitur per intellectum
non sicut utrum agatur non ipse causa propter
sed per se ipse causa inveniatur, non sicut
non ipse causa agatur et sic res se habet.
quod si intellectus agens per causa agatur, sicut intellectus
habetur quia non potest in intellectu per se ipse
regulatur variam rem et per se ipse quod
intellectus per differat quod agitur in causa agatur.

Dubium Quartum.

Quid sit Intellectus agens,
quod munus et officium illius;
et an differat realiter ab in-
tellectu possibili. Et quo-
modo differat intellectus
practicus à speculativo?

¶

¶

Quid sit motus passus colligi potest ex dictis nihil
 n. e. aliud quam motus quodammodo finis naturalis entis
 vel veri cognoscibilis cuius est natura clavis in his
 liges ex his quod dicimus infra nunc sit

Conclusio Prima.

Vere datur intellectus agens.

Hanc sententiam quod mandatur in eis inter philosophos
 et philosophos. Intellectus passivus in se intelligibilis et
 potentia passiva nullo modo ordine ad recipiendum finem
 intelligibilis. ergo secundum potentiam passivam naturam
 quod reducatur in se ipsam ad actum potentie in se
 finem intelligibilis. quod quodammodo, quia potentia passiva
 in ordine ad illud unum est potentia passiva non
 potest se ad actum reducere aliter non est potentia
 passiva ergo reducenda est ad actum expectantem
 se actum. Unde sic hanc potentiam nunc est aliud quam
 motus agens ergo sic vere motus agens in hanc.
 Potest contrarium supponi phantasia quod existit
 in cogitatione potest reducere in se ipsam ad
 actum

actum p[ro]p[ri]o in illis p[ro]p[ri]o et p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o in actum
agentium. Contra Augustinus p[ro]p[ri]o. Nam p[ro]p[ri]o
m[er]ito videtur q[uo]d d[omi]n[us] m[er]ito et capere. q[uo]d ex se
sine alio ad m[er]ito d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o non p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o intelligi: q[uo]d e[st] ex h[ab]itu p[ro]p[ri]o. p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
nam res corp[or]ea ex se non p[ro]p[ri]o attingere non
p[ro]p[ri]o. aut p[ro]p[ri]o in f[er]re d[omi]n[us] non p[ro]p[ri]o
res. illis. q[uo]d. q[uo]ia data q[uo]d p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o illa t[em]p[or]e p[ro]p[ri]o representatio rei
p[ro]p[ri]o. nam m[er]ito i p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
omn[is] q[uo]d e[st] a parte rei q[uo]d illa non p[ro]p[ri]o
ei ad actum m[er]ito p[ro]p[ri]o q[uo]d p[ro]p[ri]o redire, q[uo]d
m[er]ito p[ro]p[ri]o q[uo]d redire ad actum q[uo]d p[ro]p[ri]o
se p[ro]p[ri]o representatio non m[er]ito. p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o.
S[ed] eni[m] non m[er]ito nisi a susceptibili in actum p[ro]p[ri]o
ab illis q[uo]d p[ro]p[ri]o in p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o. q[uo]d
m[er]ito m[er]ito p[ro]p[ri]o m[er]ito nisi ab illis q[uo]d p[ro]p[ri]o
m[er]ito p[ro]p[ri]o intelligi. q[uo]d q[uo]d d[omi]n[us] m[er]ito

q

sensibilia sunt ex se actu sensibilia vel non
indigent sensu agente. sicut intelliguntur
intelligibilia, haec ergo acta intelligibilia sensi-
biliter per se sunt et sunt mater et corpus.
sicut et ipsa sunt acta quare ex se per se
sunt sensibilia in parte sensibilia et igitur sunt
sensibilia immo actu non si obicit in actu
reperitur in actu, potentia a. in actu potest recipere sensum
intelligibiles et spirituales et ipse sensus intelligi-
biliter per se sunt spirituales unde etiam corpus
et mater non potest illas ex se percipere et percipere
non potest esse actu intelligibile alio modo agente.
Dices. saltem in sensu incommo recipitur
sicut agens quod sensibilia exteriora sunt modo
prehendi quem habet a parte rei non mater sensu
interius. Ceterum nisi apprehendat per ipsum non
potest manere sensu eorum. R. N. omnia vero
negantur, quia non est ista potentia tam exterior
vel quam interior sunt mater et corpus
et

superioribus, ordinem ex natura sua ad inferiores sunt
 fuerunt aut priores, moventur posteriores itq.
 sunt sensibiles mediae sunt receptae usq. in visu
 multiplicat facta sunt usq. ad sensu suum
 et sic gradus usq. ad actum naturam. Sed ulterius
 arguer. Quod si fieri potest ut motus inferior movent
 superiores et in illo gradum suum nobilitatem quam
 habet ea quae habet in se. R. Quod si modo
 petras et vitales recipimus in illis non sunt organa
 haec purpura, imbecillitas superior petras, sed
 petras sunt instructa quodam yny aut sine
 actu indubitabiliter per imbecillitas petras superior,
 in instructa a natura recipit tantum nobilitatem
 quanta se in offer. R. Et. Omnes illas petras
 que nata in se collegatas et sibi in ordine sub
 ordinatas hinc non minus q. inferiores moventur
 superiores et moventur in illa suam et nobilitatem
 cum illa quae habeat in se. ad Consequenter
 R. Con. autem et N. q. separata et nunc
 ces

est illa species sunt amata et sunt linea et sunt
non enim quod species sensatas existentes in imaginibus
natura sunt per se species non sensatas in arti-
matibus. at species in se ipsa sunt et habitus
spirituales unde non sunt per se aphantasmate
corporeo quod virtute nisi elementum quodammodo
a seipso agente vel per se factis respiciendum
secundum gratiam.

Conclusio Secunda.

In se agens nihil est aliud quam species spiritualis per se
autem ratio quae per se in se debet de seipso vel
actu quod in seipsum per se intelligi debet.
et est per se quae respicitur in seipso actu
intelligi debet. hoc est quod actu per se a per se
intelligitur quod per se in se agens per se
intelligi debet in seipso per se.

Hae Certe sunt et ratio est ad intelligendum in se
agentem. Dicitur per se in Certe in se agentem
namque hoc quod in seipso illustrat phantasmate
mata

matu existenti in phantasia, deinde abstracta,
 sed a phantasmate sicut intelligibilem illam.
 imprimunt in actu passivi et sic reducunt in actu passivum
 ad actum et sicut etiam actum intelligibilem quod autem
 hoc erat intelligibile in potentia abstractis a se
 intelligibile a phantasmate existit in hoc se:
 quod relinquat in phantasmate quod in actu
 hoc est quod sicut unum unum. Quod a natura
 agens illustrat phantasmata et illa elevat ad
 perfectionem sicut intelligibilem sicut magna
 diffinitio (e. et nunc explicat ab Autoribus).
 Quodammodo sicut unum agentem commune,
 cum phantasia aliquid mixtum sicut sicut
 hinc in eum modo quod actus mixtus
 mixtus sicut aliquid mixtum sicut.
 Alii dicunt in actu agentem non communicare
 aliquid mixtum de novo phantasia actus
 est sicut intelligibilem sicut uti sicut mixtum
 ad perfectionem sicut intelligibilem in actu passivi
 quod

phanta nihil esse aliud quam productionem spiritus
 intelligibilis ad operationem phantasiae et se per se
 non in ordine ad productionem spiritus intelligibilis
 hinc manet ex qua advenit spiritus et non hinc
 proprius effectum. et quo modo dicendi et dicendi se.
 In rebus multis variis et diversis produci effectus
 non solum ex varietate causa efficiens, sed ex
 diversitate dispositionis materiae ut patet in sole et cum
 unicus sit in lunam, luna liquefacit ceram produci
 ut naves et rivas et alia cetera. Diversa per
 diversa dispositionem materiae corrupta. Unde dicitur
 quod causa efficiens indifferens et ad plures effectus
 non determinata dicitur minus ad hunc vel alium
 effectum quam non ab alia causa efficiente sed a
 solo disporre materiae ita dicuntur esse de virtute agens
 ante quod cum sit ex se indifferens ad effectus suos
 non spiritus intelligibilis dicitur minus a variis
 phantasiis ad quos hinc vel illa spiritus in productionem.
 hinc modo dicendi quo ad unam partem vergete
 quo

quae ad alterum fuit. Tunc per negat phantasi
 generis negati affectum in substantiam quidem
 rap. per intelligibilis unde fuit modo dicendi
 notis multar multar - nec minus modo est in
 phantasia nihil in multar agnoscere per multar
 agens communit alij hunc vel multar
 aliqua per finalium ipsi phantasi per phantasia
 claret ad hoc ut per per per intelligibilium
 in multar phantasia multar multar multar

Conclusio Tertia.

Inty agens et inty phantasia distinguitur
 se realiter

Pro Certe rae Hi duo inty hinc distincta et
 sunt et alij distincta fuit - per enim duo per
 realiter distincta. per phantasia - per aut. et inty
 phantasia et res intelligibilis in actu, et in
 inty agens et res quatenus et aut per
 hoc ut per per ad multar phantasia. per

hanc

hinc sunt facta distincta et ut p^o q^o p^o p^o p^o
autis vera. q. habeant et distincta aut p^o.
nam aut m^o p^o p^o et intellegere et p^o
uestre mentis. aut a. m^o p^o p^o et p^o
p^o intellegi l^o in m^o p^o p^o et
utrumque p^o et alij aut p^o p^o p^o
q^o sunt distincta aut realiter.

Alii aut contra. Si intellectus agens op^o p^o p^o
l^o distincta ab m^o p^o p^o q^o non op^o p^o p^o p^o
falsa. m. p^o p^o p^o q^o de r^o p^o p^o p^o q^o agat immanet
h^o ut illam autem q^o d^o in se recipiat
finit et terminat et q^o non transeat in aliud s^o p^o
m^o agens distingueret ab m^o p^o p^o non agens
immanet s^o transeat ad aliud nempe ad m^o p^o
p^o p^o q^o non op^o p^o p^o p^o. Constat autem
E^o m^o debet intellegere sicut et s^o debet
sentire, sed m^o agens p^o distinguit realiter ab
m^o p^o p^o nihil intellegit q^o nullas s^o recipit
s^o eas in alio p^o s^o in m^o p^o p^o.
q^o vel debet sicut q^o p^o realiter idem in p^o
vel

nil nunc est perendum.

R. N. scy ad pti dices ad hoc ut pti aliqua
dicas et sit actus sufficient q' actus illius et terminus
recipiat in illo supposito in quo e ipsa pti.
et non recipit q' actus scy recipiat in ipsa pti.
ut pti in pti nutritiva, q' e vere pti nutritiva
et tu actus illius non recipit tu in ipsa sed in toto
supposito. cum q' actus nutritivus agens et terminus
illius recipiat in eod supposito, in quo e nutritivus
agens sufficient q' duas pti nutritivas. Dices et r.
ad argum non recipit ad pti nutritivam q'
fructu actionem recipiat in se pti in genere,
tunc vere e pti nutritiva et tu actus illius transit
in aliud q'. Ad Corin. 13. 11. ad pti: nega-
tis partem q' sentire e actus comprehensivus unius
eius, scy et sic eis scy debet sentire, non
vero sic se habet intelligere q' non e actus com-
prehensivus unius, in se enim dicit actus actus
respondens in se, facere si eia intelligit in
in actu q' actus tu erant intelligit in pti.

Con:

Conclusio Quarta.

128

Intellectus practicus et speculativus non distinguuntur
realiter.

Item Certe non potest se habere per accidens ad rem
aliam quam respicit aliqua pars non diversificat
partes sed per accidens se habet et ens apprehensum
et intellectum vel rem ordinem ad ens vel speculativum
se inter practicum et speculativum non distinguuntur
realiter, hoc est non sunt duae distinctae realiter
res. In potest in colore n. g. resp. n. g. qd
se: ad colorem per accidens se habet tanta vel
tanta figura talis nullatenus distincta, hinc figura
et figura non diversificantur partem respiciunt nec
constitunt partes diversas. in et de se potest qd p. l. a.
nec extra rem rem vel apprehensum et intellectum
et ordinem ad ens vel rem.

Item res ipsa non continet inter speculativum
habet et rem, practicum non continet. qd distincta
quod realiter potest separari. qd distincta sunt
ita partem distinctas realiter partes sed rem

et

et bonis distinguuntur factis - go.
 R. V. bonum in actu tam speculativum quam practicum
 licet in actu facti non, quia a. accidit vero,
 q. ordinetur ad quos vel non, tunc illa duo non sunt
 facti eorum primum. est quod etiam facti in actu
 speculativum sit non speculativum practicum non
 non equalitate.

Dubium Quinta.

Quomodo distinguantur In-
 tellectio a verbo mentali vel
 conceptu. Et an in omni intel-
 lectione creata producat
 verbum. Et an desur memo-
 ria in parte intellectiva?

Supponendum est hic extra, intellectus distinguuntur
 realiter a se in se quia species in se in se in se
 effectum intellectus vel eam aliter, aliter eam
 distinguuntur realiter a se in se. go et species in se in se
 distinguuntur

ga ead res fructu non pot esse una et tendentia
ad seipsam sed fructu et tendentia et una ad
terminum ad quem. go distinguunt fructu inter
se. in gestat. nam intellectus hinc se ad verum
motus fructu caliditate ad calorem fructu situm
abijit ratur go.

Et prout dicitur per Contra Antra 2a sententia.
Idem quod hinc distinguunt modaliter ab alio vel ut modus
non pot separari existentia ab illo, sed intellectus pot
existere sine verbo mentali. go distinguunt ab
illo non modaliter sed realiter hinc res a re.
in pot ea logica. in pot. ut in statum ostendunt
de facto dat abijit intellectus app. nullo verbo
mentali prout go pot existentia sine illo.
Cuius maius hanc ratur. Intellectus situm se habet
magna perfectionem go distinguunt realiter a verbo
mentali hinc res a re et non hinc modus
et suum ratur in perfectionem non pot separari a
re modaliter.

Conclusio Secunda.

Non in ea creata intellectu prout verum man,
tate.

Hæc

Hanc sententiam in schola de the. p. 1. q. 12. de uisus beatifica. et p. 1. q. 12.
 Beati in patria intellectus nihil diuina gratia est
 hoc maxime beatitudinem et illa intellectus est p. 1. q. 12.
 diuina p. 1. q. 12. diuina si. diuina, et non
 p. 1. q. 12. in uita mortale. q. non in a. intellectus
 uita creata p. 1. q. 12. mortale. m. de se p. 1. q. 12.
 et ea sententia theol. q. uita beatitudinem p. 1. q. 12.
 in uita nisi one diuina hanc in intellectu diuina
 non est q. largo modo et uita. m. uita p. 1. q. 12.
 nam quilibet spiritus intellectus uita expressa qualis
 et uita mortis debet esse uita cum suo
 et in alio operis modo. si in esse respectu
 sed nihil creatur uita p. 1. q. 12. uita
 cum diuina gratia. q. non p. 1. q. 12. intellectus
 hanc uita mortale uita expressa m. p. 1. q. 12.
 uita - m. p. 1. q. 12. q. deo et creaturis nihil p. 1. q. 12.
 uita sub nullo modo operis uita. q. non
 p. 1. q. 12. p. 1. q. 12. et creatur q. p. 1. q. 12.
 uita cum gratia diuina, alius p. 1. q. 12. uita
 alius uita.

Con:

Conclusio Tertia.

In parte intellectiva vero dat memoria sumenda
memoriam q̄ p̄tia ḡformativa sp̄m̄ intelligibi-
lium et p̄ p̄tia adhibita d̄m̄ autem cognitio
p̄ int̄m̄.

Pr̄o Causa pars 1a. Neceffarium e q̄ ip̄s̄ semel in
propas saltem q̄ alij temp̄y ḡformet in int̄m̄ p̄st̄i. q̄ in
parte intellectiva et admitti memoriam. quia p̄st̄i
ans quod n. recipit in aliquo recipit ad modum recipi-
entis, sed int̄m̄ p̄st̄i ē stabilis et redempting multo p̄q̄
quā māa corp̄alis. q̄ ip̄s̄ ip̄s̄ semel impressa saltem q̄
alij temp̄y eidem ḡformabit in p̄st̄i m. nam māa recipiens
formā substantivā et ob̄ea participans aliquā activitatem retinet
illam et per̄t̄ q̄am. q̄ et int̄m̄ p̄st̄i per̄t̄ facta intellectivam
retinet sp̄m̄ impressam q̄ ē formā exendi. **Pr̄o** 2a pars.
Quia ex̄p̄ta q̄a int̄m̄ non pot̄ h̄c se reflectere supra d̄m̄, sed et
supra s̄m̄ autem s̄: intelligere. q̄ attingere d̄m̄ autem cogit̄
h̄m̄ finit̄ ut tale ē. q̄ q̄ se in parte intellectiva debet ad-
mitti memoria sumenda memoriam q̄ p̄tia attingendo d̄m̄
ut autem cogit̄m̄.

Quæres 1o. In memoria si accepta sit p̄tia realiter
distincta ab int̄m̄ p̄st̄i, ane h̄c finit̄ vel r̄at̄ ratiocinata?

R. me.

Q. Memoria in parte in thina non de thyni reate
 ab inter pectis sed ad sumu rae ratiocinuta.
 pto hoc, go. Inthy paptis habet se in ordine ad ptes
 in pceptis sunt man ad formas subites licet non
 sit creata paritas, sed ead man realiter gfermat
 et retinet illas formas quas semel recepit. go
 et ead realiter pectis in parte in thina gfermat
 illas ptes quas semel recepit. m. in d. certu.
 m. d. gctat ex ditis in ptyis. go. q. non ad sum,
 non d. ptyis ptyis vel rae ratta. m. d. q. ptyis
 habemus u. manum fundamentu d. ptyis in thina
 ptyis in ptyis recepit ptes a se ipse in ptyis ead
 gfermat. ptyis idem. go. In mendo memoria q. ptyis
 attingente etiam ut rae antea cognita. m. d. ptyis
 pt intelligere ens in tota sua habitudine acceptu.
 go et pt intelligere tale ens ptyis hoc e. ut rae
 semel e. cognita. go. memoria non d. ptyis rae,
 liter ab inter ptyis. ptyis g. ptyis, nam ad d. ptyis,
 ptyis ptyis realiter ptyis ptyis etiam ptyis
 q. ha. hic non recipit.

Inures

Inuenies in curia rari Cantuar an ueni sit y
fuo sine illa sit expressa sine in p[ro]p[ri]a de
beat q[ui]e e[st] n[on]a cum sto in q[ui]e resp[on]s
tatine h[ab]e, an ead[em] n[on]a q[ui]e in sto modo
nati, debeat q[ui]e in p[ro]p[ri]a sub alio q[ui]endi modo se
intentionali. f. P[ro]p[ri]a Affir[m]atiue. Cum 2.
th. 1. p. 9. r. a. 2. et p[ro]p[ri]a breuiter h[ab]e n[on]e. p[ro]p[ri]a n[on]al,
lyricalis illa sit ex n[on]a n[on] p[ro]p[ri]a f[un]ctio sto
go h[ab]e aliqua unitatem in n[on]a n[on] identitatem
cum sto. an p[ro]p[ri]a q[ui]e p[ro]p[ri]a n[on]al[is] resp[on]s,
fand p[ro]p[ri]a sua et legit de p[ro]p[ri]a n[on]al[is]
f[un]ctio p[ro]p[ri]a f[un]ctio et f[un]ctio f[un]ctio lib[er]itatis
et[er]na, alias n[on] p[ro]p[ri]a q[ui]e eas def[er]re n[on]a in
e[st] n[on]a et[er]na. p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a n[on]al[is] f[un]ctio lib[er]itatis
fundat in identitate n[on]a o[mn]i[um] f[un]ctio p[ro]p[ri]a f[un]ctio p[ro]p[ri]a
et[er]na n[on]al[is] f[un]ctio n[on]al[is] f[un]ctio n[on]al[is], h[ab]e,
beland q[ui]e fundam[en]to sine actus identitatis
n[on]a, sed de h[ab]e uoluit alibi sermo.

Principes 10. Intellectio n[on]al[is] alium q[ui]e
actualis

actualis manifestatio est quod per verbum mentale
 actualissime manifestatur etiam per intellectus et ver-
 bum mentis omnia idem facta sunt. quod intellige-
 re videtur solum consistere in hoc quod etiam per se
 hunc manifestetur verbum, quod a hoc faciat verbum
 per se quod verbum mentis est species vel similitudo
 propria est. Cuius est species propria quod
 hunc verbum patet in actu per se quod species propria
 quod hunc in actu facta sunt. hunc verbum
 quod intellectus per verbum mentis est facta
 intellectus.

Per Regis. Dispositio. manifestatum per
 modo quod vitalis est. modo est quod
 vel similitudo quod actualiter manifestatur
 H. M. Unde intellectus est quod manifestatur est
 quod manifestatur hunc actualium quod
 influat vitalium non a. e. manifestatur est
 manifestatum per modo est quod
 hunc verbum mentis quod manifestatur
 etiam hunc aliquid quod hunc vel idem quod
 effectualis

affirmatit nitz paffus. Ad Conf: B. Con: am
et diff: q. factus N. g. ynam diatime vel termina,
tine Cas: g. ynam. Unde licet nertu maktis g. ynam
nertu paffum ni actu r. h. ym ut ad q. ni actu
r. terminali tu nertu g. ynam illu ni actu r. factus
quatenus actu r. g. diat opatem nitalem.

Alii ctes r. Intellectu et nertu mentale,
hnt se q. modu fieri et facti spe, sed fieri tu di
fingunt modaliter a factu spe q. et intellectio
tu dihu g. ynam modaliter a nertu mentali.
m. p. r. dicit. p. m. q. fieri alu uny r. e. maly
illu. g. Conf. Nam ubi transiens q. fit unu nertu
distinguit tu modaliter a nertu q. fit q.
nertu. g. et actu immanens quatu r. intellectio
tu hnt modo distinguit a nertu mentali.

R. Con: M. et diff: m. si illud fieri fit in omni,
factum et non pot. g. ynam sine termino Con: m.
si a. illud fieri fit eminentior nertu pot. g. ynam
sine termino N. m. et h. se hnt intellectio. ad p.

dius

recipit ut patet in manu in qd eandem partem qd quoniam
recipit formas, substantias et generalitates illas sedem qd
de materia generata, qd realiter eadem manens potest et
generaliter fieri et eas recipere per rationem super in se,
mutata.

Tractantur hic alij dubij illius quoad intellectus
distinguitur a dictione utrum realiter vel tunc fuerit.
Verum haec res per multum theologiam et idem et in
suo loco tractanda est. Et videtur per breviter.

Dictio enim non distinguitur realiter ab intellectu,
ne per tunc fuerit si per actum eandem in partem
diversas habitudines vel utates ad diversa extera.
Intellectus vero ut sit fuerit tunc dicitur habitudinem
ad intelligendum, ita ut ipse generat alium.

Dictio vero qd fuerit per productionem unius in
partem originis habet. tunc ut qd absque productione
sed de hoc latius de manu in S. tractate. p.

Quod res ultimo. Quoad intellectus in
cognoscant seipsum fuerit actus et habitus

P. ad

ob. subiecto qd non potest qd spiritus subtilis scripsi
agnoscere. fabricari etc. Nos a posteriori cui cognoscere
potionem nostram intellectum vel spiritum actu intygi
hinc qd est spiritus illius, nam exprimus nos nihil
hinc et per ipse etiam intelligi licet qd et cognoscimus
nos hinc aliquid intellectum ad intelligendum.

Ad 20. Nos agnoscere nostrum nomen et habitus
spirituales in illis existente non directe a priori
et spiritum tam substantiam deum sed indirecte
et per alias spiritus. ita hinc etiam connate non
nity qd hinc statu et qd dicitur in matris. qd ad
qd illi qd substantia et spiritum et entitas corpore
et matris. et qd extra spirituales quatuor sunt
habitus spiritus intelligitibus non directe et per se qd
cognoscunt a non matris sed indirecte et per alias
spiritus unde sunt cognoscimus spiritus spirituales
et spiritus qd et per se substantia et substantia corpore
et matris, ita et cognoscimus substantia et habitus
spirituales et facta qd sunt accidentia et spiritum
accidentium corpore et matris.

Quib:

Dubium Sextum et Ultimum. Quid sit Voluntas, an sit for- maliter libera; et an sit perfectior intellectu.

Supponendum e hinc extra ut q et supra docuimus
in hac parte dari voluntatem quod pte hae rae
pbat. Ad omni forma scilicet alijs appetibz qo et
forma appetita q nictu sequit alijs appetibz.
Voluntas nihil e aliud quam voluntas q
ad dta appetibz gatis. qo.

Conclusio Prima.

Voluntas nihil e aliud quam potes aie
ratis qua fertur et inclinatur in bonu ap,
prohensum q nictu.

Hae parte non qd pte su explicae tu.
Et qut pte aie ratis, q qua pte tam gemit
cum nictu, differt tu ab alijs q qdem sunt ptes
aie ratis matis tu nae spm biales, q reliquis
differt

differt ab intellectu voluntas, et ab appetitu sensitivo
Intellectus enim est inclinatio quod dicitur in bonum, nec est
appetitus sensitivus sicut in bonum appetitus est intellectus
sed appetitus est sensitivus

Conclusio Secunda.

Voluntas est potentia intellectus libera.

Hanc sententiam contra Lutherum et alios hereticos
negantes in hanc libere arbitrium. Est in deside-
rio sententia in actu. Item Gen. 7. Sicut se est
appetitus huius et in dominabunt illi.

Pro sententia 10. ipsa scripta. Nam dicitur quod
voluntatem quamur et quod voluntatem reframur ab episcopo
sed hanc esse libere. Pro sententia 11. Actiones
hominis sunt dignae laude et vituperio, proinde et
premio, sed hoc non esset si voluntas non
esset libera vel aliter quod non libere fierent
quod in parte quod in parte quod aliquid non potest non facere
aliquid non iuste puniri, nec iuste accipere premio,
quod nisi actiones huius sunt libere, non erunt dignae
nec vel laude vel vituperio premio vel poena.

Queres

Quæres Unde omnia Libertas voluntatis vel
 si sit radia libertatis. R. Prædictam liber-
 tatem esse in diffinitione voluntatis, ex eo quod in
 appetitu alij boni, non ut necesse amandum, sed ita
 appetit ut hinc et inde appetat aut vales q. tale
 bonum potest amari aut non. Id quod Iohannes q. no.
 habet postea libere illud bonum appetit.
 et hinc et inde ut radii calidus liber.

Quæres 20. An voluntas q. hoc statu nunc
 ferat in beatitudinem in cæ. R. Cum dicitur
 similitudine. quod voluntas eadem est que ad
 præfinitionem ferat in beatitudinem in cæ.
 non a quo ad executionem.

Pro hinc videtur aliam duplicem necessitatem
 esse quo ad præfinitionem sic ad quo ad executionem.
 Necessitas quo ad præfinitionem consistit in hoc
 q. scilicet bonum potest in hoc et non in alio
 sic distinctum. Necessitas quo ad execu-
 tionem consistit in hoc q. scilicet bonum potest et debet
 elici

dicere hunc autem et non potest esse ab illo.
 Insuper ergo quod verum huius per hunc statum non ferat
 in beatitudinem quod ad perfectionem quod est per
 autem per hunc hanc necessitate in sum omnia ad
 quoniam per beatitudinem in eandem bonum in eandem
 et omnia ad hanc voluntatem ergo in illo hanc
 vero quod ad perfectionem. in. per. v. ergo in per hanc
 infima ergo vero quod ad perfectionem ferat in eandem
 rem, ergo eandem et omnia ad hanc voluntatem. in.
 et quod. ergo.

Conclusio Tertia

Intellectus et voluntas simpliciter
 loquendo.
 Hanc hanc et per hanc. et in eandem hanc
 hanc et per hanc hanc. Illa per hanc et voluntas quod
 hanc voluntas et in hanc hanc voluntas et in hanc
 voluntas. ergo et in hanc hanc voluntas.
 in. per. per. in. omnia in hanc et abstractis quod et in.
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
voluntates

voluntatis plura respicit ad sui cupiditatem
 et magis e ementum. sed quo aliqd e ad
 struere et sui plerumq et e effectus. go etiam
 incho excedit in effectum etiam voluntatis.
 et go incho est effectus voluntatis.

Qui dicit hanc ghu. Illa e pota fructu
 libera q propositis etia respicit ad agendum pot quasi
 et non quasi. sed huc voluntas non pot facere
 go non est pota fructu libera. m. p. p. m.
 Inter cetera q respicit ad agendum et e concave,
 ghu, sed proposito illo voluntas non pot quasi
 et non quasi, si n. pot non quasi, et pot fore,
 sicut concave dicitur, qn et creatura respicit
 ad creatur q aliquid e. go.

Q. Con. m. et N. m. ad qd dicitur nem qre q ad
 agendum respicit ghu. N. m. q proposito
 illo voluntas debet quasi et non pot non
 quasi in seipso nisi ut loquitur Theod.

BIBLIOTHECA

En ha tu nos fuy quod frustra deus suo ni-
flua ille in neglectum. Et hinc natus y debet
creatura libere, ad regardu libere. sed sic fide
nat libertas simul cum infallibili offa gungy
divini. Et hinc de libris de ara ficut et de
tota y hinc nati ad maiorem dei Tenne
omnium Auctoris Mxi gloriam, ac honorem
Diva semper Virginis Mariae, et magni Prae-
ceptoris ac Angelici Doctoris Thomae Aquinatis,
nec non et S. P. N. Benedicti Occidentalis
Patriarchae, S. Amandi, S. Landelini et S. Ca-
tharinae Virg. et Martyris; quorum Omnium
auxilio et ope amplissimum Philosophiae nostrae
campum transivimus et ad optatissimum
littus devenimus die 19. Julij Anni. M. D. C. 30.

FINIS.

huc in
dicitur
hic factus
in
me
orem
in Prae
inatis,
falis
Ca
m
stra
m
j. 6. 30.

~

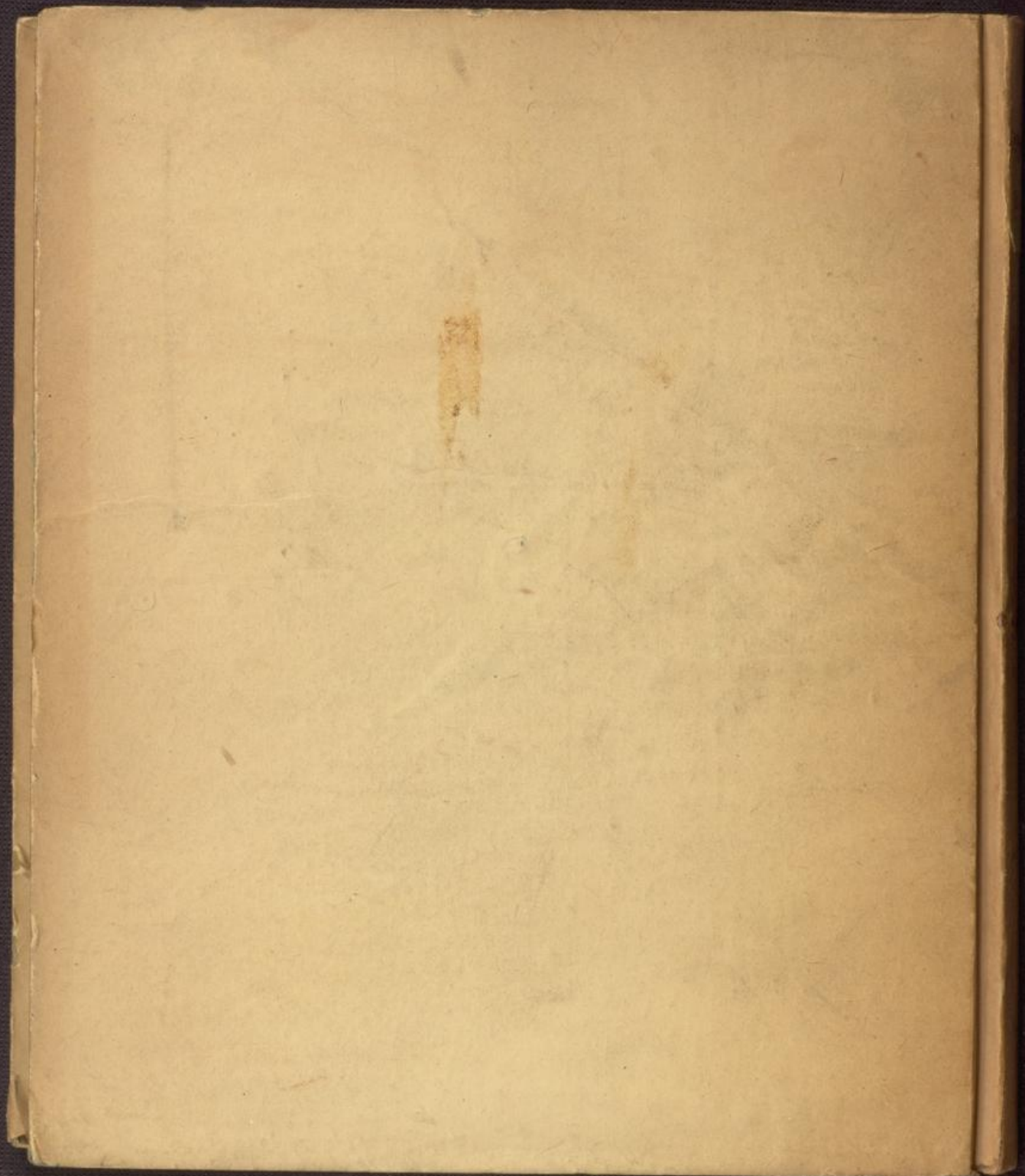

D

137 Bl. 19,5 x 16cm

D

1,5 x 16 cm

